

تصویر ابو عبد الرحمن الکردی

الأربعین التواویہ

رونکر دنہوہی

چل حہ دیسہ کمی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پیغمبر

عبداللہ عبدالعزیز شہرتہ لی

پوونکردنه وهی
چل جه دیسه که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله

ناسراو به
(الرَّبْعِينَ النَّوَاوِيَّةِ)
للإمام النَّوَاوِي

دانانی
عبدالله عبدالعزیز هه رته لی

چاپی هه شته م
ذی القعدة (۱۴۳۳) ی کوچی
رمز بهر (۲۷۱۲) ی کوردی
ایلول (۲۰۱۲) ی زایینی

کتبخانه ی حاجی قادری کوی له مه ولتیر، چاپی کردوته وه

بۆدابه زاندنى جۆره ها كتيب: سهردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

ناوی کتاب: پروونکردنه‌وه‌ی چل حەدیسە‌کە‌ی پیغه‌مبەر ﷺ.

بابەت: فەرمووده‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ.

دانه‌ر: عبدالله عبدالعزیز هەرتە‌لی.

نۆیه‌تی چاپ: هه‌شته‌م.

به‌رواری چاپ: (۱۴۳۳) کوجی - (۲۷۱۲) کوردی - (۲۰۱۲) زاینی.

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه.

بلا‌وه‌رموه: کتێبخانه‌ی حاجی قادری کوی، له هه‌ولێر.

چاپخانه: حاجی هاشم - هه‌ولێر.

چاپی یه‌که‌م: ۵۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌یری / هه‌ولێر - (۱۹۹۳).

چاپی دووم: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده / هه‌ولێر - (۱۹۹۶).

چاپی سێ‌یه‌م: ۱۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی زانکۆی صلاح الدین / هه‌ولێر - (۱۹۹۹).

چاپی چواره‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخای وه‌زاره‌تی رۆشنی‌یری / هه‌ولێر - (۲۰۰۲).

چاپی پێنجه‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی نه‌وا / هه‌ولێر - (۲۰۰۶).

چاپی شه‌شه‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی نه‌وا / هه‌ولێر - (۲۰۰۸).

چاپی هه‌فته‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی پۆژمه‌لات / هه‌ولێر - (۲۰۱۰).

دانراوه‌کانی تری دانه‌ر:

۱- پروونکردنه‌وه‌ی (متن فتح القریب).

۲- پروونکردنه‌وه‌ی (العقیده الطحاویة).

۳- عه‌قیده‌ی ئیسلامی له سه‌ر باره‌وه‌ی (اهل السنة والجماعة).

۴- مۆنراوه‌ی (ئیمان و ئیسلام).

۵- چه‌ند گوئیك له (گوئزاری ئیسلام).

۶- پروونکردنه‌وه‌ی (منهاج الطالبین).

۷- روونکردنه‌وه‌ی (قطر العارض فی علم الفرائض).

۸- چۆنیه‌تی (حه‌ج و عومره).

۹- «میرگ و گوئزاری به‌هار» ژبانی پیغه‌مبەر ﷺ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
ئینجا له دواى سوپاسى خوداو درود له سه ر پیغه مبه ر ﷺ، ئەى موسولمانى به ریز: ههروهك
ئاشكرايه دوزمناى ئىسلام به هه موو جوړك ئه يانه وئى لاوه كانمان له ئايىنى ئىسلام دور
بخه نه وه له ره وشتى باش بئ به شيان بكه ن:

جارىك به زورنالىدانى كونه په رستى، جارىك به ده هۆل ليدانى ماف نه دانى ئافره تو
داننه هينان به مافى نه ته وايه تى، بهم جوړه ژهر ئه كه نه ناو هه نگوين و ده رخواردى لاوى
كوردى ئه دهن و ئه يكه نه دوزمنى ئىسلام.

به لام- سوپاس بۆ خواى گه وره- وا به چاوى خۆمان ئه بينين به چكه شيرانى سه لاهه ددينى
ئه يوبى ئه م ژه هره يان دۆزیه وه زانبيان سه ركه وتن و پيشكه وتن و پرزگارى كوردستان هه ر
به ده ست پتوه گرتنى ئايىنى ئىسلام ئه بئ، چونكه كوردستانىك: ميواندارى (حه زره تى نوح
پیغه مبه رى ﷺ) كرديئ و پیغه مبه ريكى وهك (حه زره تى ئبراهيم خه لىلى بتشكىتى ﷺ) گه وره
كرديئ و پالنه وانىكى وهك (سه لاهه ددينى ئه يوبى) ئه لگه وتبئ، چون دوزمناى ئىسلام
ريگه ئه دهن پرزگار ببئ و ببته وه يهك پارچه و سه ربه خو بئ؟.

ئینجا له بهر ئه وهى هه ستيكى ئايىنى زۆر گه رم له ناو لاوه كانى كوردستاندا بلاو بۆته وه و
زۆربه ي مزگه وته كانى كوردستان قورئانى پيرۆزو فه رموده كانى پیغه مبه رى خۆشه ويستى ﷺ
تئدا ئه خویندرئ، وه بۆ ئه وهى منيش له كاروانى ئه م لاوانه به شدار بم، بپيارم دا: ئه و چل
حه ديسه ي ئىمامى (نه واوى) كۆى كردۆته وه و ناسراوه به (ئهر به عینه ي نه واوى)، به زمانى
كوردى پوونى بكه مه وه و چۆنيه تى پوون كردنه وه م به م شيوه يه بئ:

پیتاسه ي ئه و شتانه ي تئدا بئ: كه پتويستن، وهك سه حابه و زانايانى هه ديس... هتد
هه روه ها: ووشه و پرسته كان وه ربگيرم و مه به سته كه ش ديارى بكه م، وه بپيارى شه ريعه تى
ئىسلام له و بابته چى يه؟ بينوسم.

ئینجا ئەى موسولمانى به ریز: ئەگەر له شتيكدا- كه من نووسيمه- گومان تى پهيدا بوو، بۆ
ئه وهى دلتيابى ته ماشاى كتیبى (فتح المبين) بکه که شهرحى (ئهر به عینه ي نه واوى يه) له گه ل
حاشيه ي (المدافى) که له گه لى دايه، هه روه ها ته ماشاى (تحفة المحتاج) بکه، که شهرحى
(منهاج) ي نه واوى يه، له گه ل حاشيه ي (الشروانى) که له گه لى دايه، چونکه به زۆرى زانستى
ئەم پوون كردنه وه م له م سه رچاوانه هه لئىنجاوه، ئيتير دوعام بۆ بکه خوا يارمه تيم بدا بۆ
خزمه تى ئايىنى ئىسلام، وه ئەگەر که م و کورپه کت بينى، يان هه له يه کت به رچاو که وت، بۆم
پاست بکه وه، خوا پاداشتت بنووسئ، خوا ياریده ده رى هه موومان بئ، آمين.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لى

مانگى مه ولودى پیغه مبه رى ﷺ - سالى (١٤١٣) ي كوچى

هه ولير- كوردستان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ
بَاعَثَ الرَّسُولَ - صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ - إِلَى الْمُكَلَّفِينَ لِهَدَايَتِهِمْ، وَبَيَانِ شَرَائِعِ الدِّينِ بِالذَّلَائِلِ
الْقَطْعِيَّةِ، وَوَضَاحَاتِ الْبَرَاهِينِ،

﴿بَيِّنَاتُ نِيَمَامِي (النَّوَاوِي)﴾

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) نَاوِي (يَحْيَى) كُورِي (شَرْفِ) نِهَاوِي يِه، لِه مَانْگِي (مَحْرَم) ي سَالِي (٦٣١) ي
كُورْجِي لِه گُونْدِي (نِهْوَا) لِه (جُولَان) ي سِهَر بِه (دِيمَشَق) لِه دَايَك بُوِه، هِهَر لِه گُونْدِهَكِه ي خَوِي
لِه سِهَر دِهْمِي مَنْدَالِي دَا قُورْثَانِي پِيرُوزِي لِه بِهَر كُروِه، لِه تِهْمَهْنِي (١٩) سَالِي دَا بَاوْگِي نَارْدِي بُو
(دِيمَشَق) لِه وِيش لِه لَای زُور كِه س خَوِي نْدُوِيه تِي، يِه كِيَك لِه مَامُوسْتَايِه كَانِي نَاوِي (سَالَار) ي
كُورْدِي بُوِه، يِه كِيَكِي تِر نَاوِي (عَزَالْدِين) ي هِه وَلِي تِرِي بُوِه.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) دَانِرَاوِي زُورِي هِه نِه بِه تَايِيه تِي لِه (حَدِيث) وَ (شَرْع): وَهَكُو (رِيَاض
الصَّالِحِينَ) وَ (الْأَذْكَار) وَ (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِم) وَ (مَنْهَاجِ الطَّالِبِينَ) وَ (الْأَرْبَعِينَ النَّوَاوِيَّة) - كِه
نِيَمِه نِيَسْتَا خَزْمَه تِي نِه كِه يَن - جِگِه لِه مَانِه ش.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) يِه كِيَكِه لِه زَانَا هِهَرِه بِه رَزِه كَانِي چِيْنِي (خَلْف)، لِه هِه دِيَس وَ شِهَر
دِه سَتِيَكِي بَالَا ي هِه بُوِه، لِه سِهَر رَا رِه وَي نِيَمَامِي (شَاْفَعِي) بُوِه، لِه كِه لَ نِهْوِه شِدَا جِيْگِه ي
بَاوِه رِي زَانَا يَانِي هِهَر جَوَار مِه زِه بِه كَانِه وَ پِيَز لِه فِهَر مَوُودِه كَانِي نِه نِيَن.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) لِه (٢٤) ي (رَجَب) ي سَالِي (٦٧٦) ي كُورْجِي لِه گُونْدِي (نَوَا) وَهَفَاتِي
كُروِه، خَوَا لِي ي پَازِي بِي وَ رِه حِمَه تَو بِه رِه كِه تِي خَوَا بِرْژِي بِه سِهَر گُورِي دَا. آمِيَن

﴿بَيِّنَاتُ نِيَمَامِي (النَّوَاوِي)﴾

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) نِه فِهَر مَوِي: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بِه نَاوِي خَوَا ي بِه خَشْنَدِه ي مِيَهَرِه بَان
دِه سَت بِه كُورْدِنِه وَه ي نِه م چِل هِه دِيَسِه نِه كِه م (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) سَوِيَاَس بُو نِه وَ
خَوَايِه ي پِه رِه وَ دِگَارِي هِه مَوُو دِرُوسْتَكِرَاوِيَكِه (قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ) نِه وَ خَوَايِه ي نَاگَا دَارُو
هِه لِسُورِپِنَه رِي نَاسْمَانِه كَان وَ زِه مِيْنِه كَانِه (مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ) نِه وَ خَوَايِه ي بِه جِيْ مِيْنِه رُو
بِه پِيُوِه بِه رِي كَارُوبَارِي هِه مَوُو دِرُوسْتَكِرَاوِيَكِه بِه گَشْتِي (بَاعَثَ الرَّسُولَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِمْ) هِه مَوُو پِيْعِه مَبِرِيَك نِه وَ نَارِدُوِيه تِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ (إِلَى الْمُكَلَّفِينَ) بُو لَای نِه وَانِه ي
دَاوَاي خَوَا نِه يَانْگَرِي تِه وَه - (نِه وَانِه ي بِيْرُوْشِيَاَن تِه وَاوِه وَ لِه قُورْنَاغِي مَنْدَالِي تِي پِهَر بُوِيْنِه) -
(لِهْدَايَتِهِمْ) بُو نِه وَه ي رِيْگِه ي رَاسْت بُو نِه وَ دَاوَا لِيْكَرَاوَانِه رُوُون بِيَكِه نِه وَه وَ شَارِه زَايَاَن بِيَكِه ن
(وَبَيَانِ شَرَائِعِ الدِّينِ) هِه رُوِه هَا بُو نِه وَه ي يَاسَايِه كَانِي تَايِيْنِي خَوَايَاَن بُو دِيَارِي بِيَكِه ن، (بِالذَّلَائِلِ
الْقَطْعِيَّةِ) بِه بِه لَگِه ي وَ: گُومَانِي تِيْدَا نِه بِي، (وَوَاضِحَاتِ الْبَرَاهِينِ) نِه وَ بِه لَگَانِه ي زُور نَاشْكَرَاَن.

أَحْمَدُهُ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ، وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ وَحَبِيبَهُ وَخَلِيلَهُ أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ الْمُكْرَمَ بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ لِلْمُسْتَرْشِدِينَ الْمَخْصُوصِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَسَمَاحَةِ الدِّينِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَآلِ كُلِّ وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ.

أَمَّا بَعْدُ: فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ - مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ:

(أَحْمَدُهُ) سُوپاسی خوا نه که م (عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ) له سهر هه موو نه و چاكانه ی له که ل نِیمه ی کردوه (وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ) داوا له خوا نه که م که له بهر گه ورده یی خوی به خشینی خوی زیاترمان بدائی (وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به دل و به زویان نه لَیم و گومانم نی به، جگه له زاتی (الله) هیچ خواجه ک نی به (الوَاحِدُ) یه ک خودایه (الْقَهَّارُ) دهسته لاتی ته وای هیه (الْكَرِيمُ) چاکه ی نابریته وه (الْغَفَّارُ) تاوانی به نده کانی خوی دانه پوشتی (وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ) هه روه ها: به دل و به زویان نه لَیم و گومانم نی به که و محمد ﷺ به نده و پیغه مبه ری خواجه (وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ) خۆشه ویست و دۆستی خواجه (أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ) له هه موو خه لکی گه ورده تره (الْمُكْرَمُ) له لای خوا ریژی لیندراوه (بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ) که له لای خوا قورپانی سازیزی پی دراوه (الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ) نه و قورپانه پیروژه به لگه ی به رده وای پیغه مبه ره ﷺ که س ناتوانی قورپانیکی واپیک بخا (عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ) نه م قورپانه پیروژه ی ساله های سال هر ده مینتی (وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ) هه روه ها له لای خوا ریژی لیندراوه به فهرمووده و کرده و روشنه کانی (لِلْمُسْتَرْشِدِينَ) بۆ نه وانه ی نه یانه وی سوود له فهرمووده کانی وهریگرن (الْمَخْصُوصِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ) تا که پیغه مبه ری که که فهرمووده ی کورت و پرمانای پی به خشراره (وَسَمَاحَةِ الدِّينِ) نایینکی ناسانی پی به خشراره (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ) درود و سلاوی خوی گه وره برژی به سهر نه و پیغه مبه ره و هه موو پیغه مبه رانی تر (وَالِ كُلِّ) بۆ سهر مال و خیزانی هه مووانیان (وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ) بۆ سهر هه موو پیاوچاكان.

(أَمَّا بَعْدُ) له پاش سوپاس و درودی خوا بۆ سهر پیغه مبه ران، بزانه: نه وه ی بۆت نه لَیم (فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ) فهرمووده یه کی پیغه مبه رمان ﷺ پی گه یشتوه: له (عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ) له و سه حابه به پیزانه (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) خوا لییان پازی بی (مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ) له چه ند ریگای زور (بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ) به گپزانه وه ی جور و جور، نه م

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ). وَفِي رِوَايَةٍ: (بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا). وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (قِيلَ لَهُ ادْخُلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: (كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ).

وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ. وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ، فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ.

فَهَرَمُودُهُ مَانِ بَنِي كَهْشْتَوَه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) بَيْتَعْمَبَرَهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ) هَرَكَه سَيِّدُ بِيگَه نَيْتَه نَوْمَه تِي مِنْ چَلْ هَدِيسِي مِنْ لَهْ كَارُو بَارِي ثَائِي نِي نِيْسَلَام، خَوَايْ گَه وَرَهْ لَهْ پَوْزِي قِيَامَه تَزِيْنَدُووِي تَهْ كَاتَه وَهْ لَهْ گَهْلْ كَوْمَه لِي زَانَايَانِي ثَائِي نِي.

(و) بَهْ چَهَنْدْ شِيُوَه بَهْ كِي تَرِيْشْ تَهْمْ فَهَرَمُودَه بَهْ هَاتَه: **يَهْ كَهَمْ**: (فِي رِوَايَةٍ: بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا) لَهْ گِزِرَانَه وَهْ بَهْ كَدَا: (خَوَايْ گَه وَرَهْ زِيْنَدُووِي تَهْ كَاتَه وَهْ پَلَهْ زَانَا بَهْ كِي تَه وَايِ تَه دَاتِي). **دُووَم**: (وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا) لَهْ رِيگَه (أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تَهْ فَهَرَمُوِي: (خَوَمْ تَكَايْ بُوْ تَهْ كَهَمْ لَهْ لَايْ خَوَايْ گَه وَرَهْ تَا لِيْ بِيوَرِي وَبِيْبَاتَه بَهْ هَشْت). **سِيْ يَهَمْ**: (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قِيلَ لَهُ ادْخُلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ) لَهْ رِيگَه تِيْبِنْ مَسْعُودْ تَهْ فَهَرَمُوِي: (لَهْ پَوْزِي دَوَايِ پِيْ تِيْ تَهْلِيْن: بَجُوْ بُوْ بَهْ هَشْتْ لَهْ كَامْ دَهْرْ گَاوَهْ تَهْ تَهْ وِي). **چَوَارَهَمْ**: (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ) لَهْ رِيگَه تِيْبِنْ عُمَرْ تَهْ فَهَرَمُوِي: (لَهْ گَهْلْ كَوْمَه لِي زَانَايَانِي ثَائِي نِي تَهْ نُوَسَرِي وَ لَهْ گَهْلْ كَوْمَه لِي شَهْ هِيْدَانْ حَهْشَرْ تَهْ كَرِي).

(وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ) زَانَايَانِي هَدِيسِي يَهْ كَدَهَنْگَن (عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ) لَهْ سَهْرْ تَهْ وَهْ تَهْمْ هَدِيسَه بِيْ هِيْزَهْ هَهْرْ چَهَنْدَه رِيگَه شِيْ زَوْرْ بِنْ.

(وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ) زَانَايَانِي هَدِيسِي لَهْمْ بَابَه تَه زَوْرِيَانْ نُوَسِيُوَهْ نَا يَهْ تَه زَمَارْ (فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ) يَهْ كَهَمْ زَانَا: كَهْ لَهْمْ بَابَه تَه چَلْ هَدِيسِي كُوْ كَرْدِيْتَه وَهْ - وَهْ كُوْ زَانِيُوَهْ - نِيْمَامْ (عَبْدُ اللَّهِ) كُوْرِي (مُوْبَارَكْ) بُوَوَهْ (تَهْمْ) لَهْ دَوَايْ تَهْ وِيْشْ چَهَنْدْ زَانَا بَهْ كِي تَر: وَهْ كُوْ نِيْمَامْ (مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ، وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا، اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحُفَاطِ الْإِسْلَامِ، وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ، وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ، بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ: ﴿لِيَلْغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾. وَقَوْلُهُ ﷺ: ﴿نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾. ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ، وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِهَا،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ) جگہ له وزانایانه چند که سیکی تر که نایانه زمار، له زانایانی پیشوو و دواپی، چل فہرموودہی پیغہمہریان ﷺ کو کردوتہ وہ۔

(وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا) نیامی (النواوی) نہ فہرموی: منیش نویژی نیستیخارہم کرد بو نہ وہی خوا یارمہ تیم بدا بو کوکردنہ وہی چل فہرموودہی پیغہمہر ﷺ (اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحُفَاطِ الْإِسْلَامِ) لہم کارہدا شویئکہوتہی نہو زانا بہرزانہی نیسلام بوم: کہ وہ کو نالای بہرز دیارنو پاریزہری ثابینی نیسلامن۔

(وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ) زانایانی نیسلام یہ کدہنگن: کہ دروستہ بو کاروباری چاکہ نیش بہ فہرموودہی بی ہیز بکری، بہ لام بو حہرامو حلال نہبی فہرموودہ کہ بہ ہیز بی (وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ) لہ گہل نہ وہ شدا من پالم نہ داوہتہ سہر نہم فہرموودہ بی ہیزہ (بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ) فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) تہنہا بو نووسینی نہم چل حہدیسہ پالم داوہتہ سہر فہرموودہ کانی راست، وہ کو فہرموودہی پیغہمہر ﷺ: ﴿لِيَلْغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾ رواہ البخاری ومسلم، با فہرموودہ کانی من نہ وہی لیزہیہ، بگہینئ بہ وہی لیزہ نیہ۔ (وَقَوْلُهُ ﷺ) ہر وہا وہک فہرموودہی پیغہمہر ﷺ: ﴿نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾ رواہ الترمذی، خوا پرووی نہو کہ سہ جوان بکا: کہ گوی لہ فہرموودہ کانی منہو ہلئ نہ گری جا بہ تہواوی نہیگہہ نیتہ موسولمانان۔

(ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ) ٹینجا ہندی لہ وزانایانہ نہم چل حہدیسہیان کو کردوتہ وہ لہو جورہی بناغہی ثابینہ، وہ ہندیک لہوانہی لقی ثابینہ، وہ ہندیک لہ جیہاد، ہندیک لہ وازہینانی دونیا، ہندیک لہ رہوشت، ہندیک لہ ووتارہ کانی پیغہمہر ﷺ (وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِهَا) کاری نہم بہرپزانہ بہ کاری باش دائہ ندرین، خوا لییان پازی بی۔

وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ، وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ، وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ، فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ، أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ، ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً، وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَأَذْكُرُهَا مَحْدُوفَةَ الْأَسَانِيدِ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا، وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ فِي ضَبْطِ خَفِيِّ الْأَفْظَاهِ، وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهَمَّاتِ، وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ، وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ، وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي وَإِلَيْهِ تَقْوِيضِي وَإِسْتِنَادِي،

(وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ) به پراستی منیش به باشم زانی: چل حدیس کو بکهموه (أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ) له ههمووی نهوان گرنکتر بی (وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ) نهوهی کوهم کردوتهوه، چل حدیسه، که بریتی به له ههندیك نهوان به گشتی (وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ) هر حدیسیکی من هیتاومه لهو چل حدیسه، بنکهی کی گه ورهیه له بنکهی ثابین (فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ) هر حدیسیك لهو چله، زانایان نه لئین: کاروباری نیسلامی له سهر نه خولیتتهوه (أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ) یان نه لئین: نیوهی ثابینه، یان سییه کی ثابینه، یان چواریکه.

(ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً) وانه خه مه سهر شانی خوهم، نه چل حدیسه ههمووی پاست بی (وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) زُوریهی نههم حدیسانهم وه رگرتوه له کتیبی نیمامی (بوخاری) و نیمامی (موسلیم)، خوا لییان رازی بی. که له ههمو کتیبی داندراو راسترن.

(وَأَذْكُرُهَا مَحْدُوفَةَ الْأَسَانِيدِ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى) به شیوهیه کی کورت نههم حدیسانه نه نوسمهوه، ناوی نهو که سانهی گیراویه تیانهوه نانوسم بو نهوهی زوو له بهری بکنو که لکی لیوهریگرن، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى (ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ) له دواي نه مهش که حدیسه کان نه لئیم، چهند وشهیه که نه نووسم (فِي ضَبْطِ خَفِيِّ الْأَفْظَاهِ) بو نهوهی وشه گرانه کان پوون بکهموه. جا بزانه: نیمه نهو وشانه نانوسین چونکه حدیس نین.

(وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ) پیویسته له سهر ههمو که سیك که پوژی دواپیان بوی (أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ) نههم چل حدیسه بزانی (لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهَمَّاتِ) چونکه ههمو شتیکی گرنکیان تی دایه (وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ) ههر وهها ههمو ناگادارییه کی خواهرستییان تی دایه (وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ) نههم سووده به که سیك نهگا که به ووردی بیرى لی بکاتهوه (وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي) پشی خوهم هر به خوا نه به ستم (وَإِلَيْهِ تَقْوِيضِي وَإِسْتِنَادِي) ههمو کاریکی خوهم هر به خوا نه سپیرم، هر نهو پالپشتمه

(وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ) سوپاس هر شایانی تهو خودایهیهو هر تهو چاکه ی به سهر ئیمه دا هیه (وَبِهِ التَّوْفِيقُ وَالْعِصْمَةُ) توانای خواپهرستی هر به دهست تهوهو خوپاراستن له گونا ههر به دهست تهوه، خویله یارمه تیمان بده بو خواپهرستی و بو وازه یتان له تاوانه کان آمین.

لیزه دا پیښه کی ی نیمامی (النواوی) که کوکه روه دی ته م چل هه دیسه یه - کوتایی هات.

﴿چهند زانستیکی هه دیس﴾

۱- **پیناسه ی هه دیس:** (حدیث): یان فه رموده ی پیښه مبه ره ﷺ، یان کرداری پیښه مبه ره ﷺ،

یان پازی بونی پیښه مبه ره ﷺ: به کرداری، یان به گوفتاری که سیکي تر.

۲- **بزانه:** هه روه ک پیویسته موسولمان په فتار به قورپان بکا: وه هاش پیویسته په فتار به هه دیس بکا، به لام به و مرجه ی هه دیسه که: یان (صحیح) بی، یان (حسن) بی.

۳- **هه دیسی (حسن):** زانایانی (علوم الحدیث) فه رموویانه: هه دیسی (حسن) دوو جوړه: **یه که م:** (حسن لذاته)، که ته وه یه: نه له (سند) و نه له (متن) ی هه دیسه که دا هیچ نیشانه ی (ضعیف) بی هیزی نه بی.

دووم: (حسن لغیره) که ته وه یه: (سند) ی هه دیسه که (ضعیف) بی، به لام: یان له زور ریگاوه ته م هه دیسه هاتبی، وه کو هه دیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) بیوانه هه دیسی (۳۲)، یان (متن) ی هه دیسه که له گه ل هه دیسیکی تری (صحیح) دا تیک بکاته وه: وه کو هه دیسی (مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي). نیمامی (النواوی) به بی هیزی داناه، به لام (متن) ی ته م هه دیسه تیک ته کاته وه له گه ل هه دیسی (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ) رواه مُسْلِم، که وابوو: ته بیته (حسن لغیره) و به کار دی.

۴- **هه دیسی (ضعیف) بی هیز:**

- نیمامی (شافعی) ته فه رموی: هه دیسی (ضعیف) به کار دی بو برپاره کانی شهرعی ته گهر پیښه وایانی تاین به تیکرایی پی ی پازی بنو قبولی بکه ن.

- نیمامی (أحمد) ته فه رموی: هه دیسی (ضعیف) به لای منه وه خوښه ویستره له بیروپای خاوه ن پرایه ک، به و مرجه ش به کار دی: که دژایه تی نه بی. واته: له گه ل قورپان و هه دیسیکیتری (صحیح)، یان (حسن).

- نیمامی (النواوی) ته فه رموی: زانایانی شهرعو هه دیس فه رموویانه: دروسته هه دیسی (ضعیف) به کار بی، بو کاری چاکه. واته: نه ک بو (واجب) و (حلال) و (حرام).

- (ابن حجر الهیتمی) ته فه رموی: ته گهر که سیک دیتی: پیښه وایه کی هه دیس زان، هه دیسیکی به (صحیح)، یان به (حسن) داناه، دروسته شوینکه وته ی بی و بوخوی کار به م هه دیسه بکا.

(الْحَدِيثُ الْأَوَّلُ: فِي الْإِخْلَاصِ)

﴿عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى،

۵- **حه دیسی (موضوع)**، **واته**: داندراو، بهو هه دیسه نه گوتری: که یه کیك له خویه وه داینا بئو به درو نیسه تی بداته لای پیغه مبه ر ﷺ.

ئینجا بزانه: نووسین و گیرانه وهی هه دیسی (موضوع) دروست نیه، تهنه به مه بهستی ناگادار کردنه وهی خه لك نه بی: له م درو یانه، تاكو خو یان لی ی پبار یزن.

﴿حه دیسی یه که م: بی گهر دی له خوا په رستندا﴾

(عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گێدر اوه ته وه له فرمانپه وای موسولمانان (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هه زره تی (عومه) ی کور ی (خه تتاب)، جگه له م ناوه، پیغه مبه ر ﷺ ناوی ناوه: به (الفاروق)، به سیزده سال له دوا ی له دایکبوونی پیغه مبه ر ﷺ، له (مکه) ی پیروز له دایک بووه، هه له (مکه) له ته مه نی (۲۳) سالی دا له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ موسولمان بووه، ئینجا له (مکه) کوچی کردوه بۆ (مدینه)، ئینجا له پوژی وه فاتی هه زره تی (أبو بکر الصديق) -خوا لی پل ی بی- کرایه جینیشی پیغه مبه ر ﷺ یه که م کهس بوو ناویان نا به (أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ)، له (۲۶) ی (ذی الحجة) سالی (۲۳) ی کوچی به دهستی دینا ئیکی فارس که ناوی (فهر یوز) نه بولولوه بوو، شهید کرا، له ته نیشته پیغه مبه ر ﷺ نێژاوه، ته مه نی (۶۳) سال بوو، (۱۰) سال و نیو فرمانپه وایی موسولمانانی کردوه.

ئه م به ر یزه نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو نه یفرموو: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) کار و کرده وه کانی ئاده میزاد به نیاز و خواستی ناو دلی نه بی دانامه زری (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى) هه موو که سیک هه پاداش و سزای نیاز و خواستی ناو دلی خوی پی نه گا.

بزانه: (نیه) نه وه یه: نیاز ی ناو دلت -له و نیشه ی ئیکه ی- بۆ خوا بی. **ههروه ها بزانه**: مه بهست بهو کرده وهی نیه تی ئه و ی: کرده وهی خوا په رستی یه، که و ابوو: نه گه ر خواردن بخوی بۆ به میز بوون بۆ خوا په رستی: ئه وه ش خوا په رستی یه.

جا له کاروباری خوا په رستی دا بوی نیهت پتویسته، تاكو له کاروباری تری پوژانه و جار جاره مان جیا بپیته وه.

واته: شو رینی خۆت نه گه ر بۆ پاک کردنه وه بی و بهس: ئه مه خوا په رستی تی دا نیه چونکه نه وهی موسولمانیش نیه ئه و کاره نه کا، به لام نه گه ر بۆ خوا په رستی بی، به و نیاز ه له و ی تر جیا نه بیته وه و نه بیته خوا په رستی، که و ابوو: ئه بی بۆ خوشو رین له جه نابهت نیهت به پی ئی.

فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،

ههروههها بزانه: مه به ست به (نيهت) نيازی ناو دله، زوبان هيچ په يوه ندى به دروستبونيه وه نيه، به لام ئيمامى (النواوى) نه فهرموى: سوننه ته به زوبانيش نيهت بينى تاكو يارمه تى دل بدا.

ههروههها بزانه: هر چى وازليهنان بى، بۆ دروستبونى نيه تى ناوى: وه كو شورينى پيسايى و وازهينان له خراپه، به لام نه گهر پاداشتى لای خوات بوئ، ئه بى نيه تى بۆ بينى، ههروههها: هر خواپه رستيه كه به نيازی دونيا بيكه لای پاداشتى لای خوات له ده ست نه چى، وه كو جيهاد: نه گهر ته نها بۆ سوپاسى خه لك بى، يان بۆ وه ده ستهينانى پله يه ك بى، نه مه بۆ خوا نيه و پاداشتت بۆ نانوسرى.

ئينجا كه نه مه ت زانى، بۆت پوون بۆوه ئه بى بۆ نويزو زهكات و پوژوو و حج، نيهت بينى، جگه له مانهش هر چى لای خواپه رستى تى دابى، نيه تى ئه وى: وه كو به خشينى شتيك نه گهر بۆ خوا بى جيايه، نه گهر بۆ دونيا بى جيايه، به پى نيه ته كه ت بۆت نه نووسرى.

(فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) ههركه سيك كۆچكردى له شوينيك بۆ شوينيكى تر، بۆ رازى بوونى خواو پيغه مبه ر ﷺ بى (فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) نه وه كۆچكرده كه لای لای خواو پيغه مبه ر ﷺ ره وايه و خوا پاداشتى كۆچكرده كه لای ته وارى بۆ نه نووسرى.

جا بزانه: مه به ست له كۆچكردن: به جى هيشتنى وولاتيكى كافرنشينه و بجيته وولاتى ئيسلام، ئينجا نه گهر موسولمان نه يتوانى له ناو وولاتى كوفر، ئايينى ئيسلام ئاشكرا بكاو به خه لكى رابگه يه نى، نه وه مانه وه لى باشتره له كۆچكردن، به لام نه گهر نه يه تى توانى ئايينى خوى ئاشكرا بكاو به خه لكى رابگه يه نى، نه وه پيويسته كۆچ بكا، جا نه گهر له گه ل نه وه شدا مانه وه لى له وى سووديكى بۆ ئيسلام تى دا بوو، ديسان مانه وه لى باشتره و با خواپه رستى به نه ينى بكا، ههروههها له وولاتى ئيسلاميش: نه گهر خواپه رستى راسته قينه لى بۆ نه نه كرا، يان زۆردارى و بى نه خلاقى و گوناكه ردى به ئاشكرا بوو، يان حوكم به قورئانى پيروز نه نه كرا، ديسان كۆچكردن واجب به شوينيكى باش، نه گهر هه بى.

به لام نه گهر هاتوو يه كيكى ليها توو راپه رى و داواى حوكمى قورئانى نه كردو بۆمان پوون بۆوه: كه راست نه كا، ئه بى يارمه تى بده ين و تى بكوشين بۆ گه راندنه وه لى حوكمى قورئان و نه هيشتنى زۆردارى به دپه وشتى، جا نه گهر كه س له گه لى رانه په رى هه موويان تاوانبار نه بن، كه وابوو: كۆچكردن واجب نه بى وه كو گوتمان ﴿عَنْ أَبِي عُبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنَيْسَةٌ، وَإِذَا اسْتَفْرَغْتُمْ فَأَنْفِرُوا﴾ رواه الشيخان، واته: له مه وودوا كۆچكردن له مه ككه واجب نيه، چونكه بووه ته (دار الإسلام)، به لام

وَمَنْ كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ ﴿١﴾
 رواه إماما المحدثين: أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه
 البخاري، وأبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري، في
 صحيحهما اللذين هما أصح الكتب المصنفة.

تيكوشان به دليکی بن گورد بۆ به رزی ئیسلام هه رده واهه، جا ئه گه ر داوی راپه رینتان
 لئکرا بۆ جیهاد، ئیوه ش راپه رن.

(وَمَنْ كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا) به لام هه رکه سیك کۆچکردنی بۆ وه ده سته یانی که لویه لی
 دنیا بی (أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا) یان کۆچکردنی بۆ ماره کردنی ژنیك بی (فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ
 إِلَيْهِ) ئه وه کۆچکردنه که ی هه ر بۆ دنیا و ژن هیتانه، خیری بۆ نانووسری.

جا ئه ی موسولمانی به ریز: له هه موو کارو کرده وه یه کت نیازت هه ر خودا بی، ئه گه ر وولاتی
 خۆت به جی هیش بۆ قازانجی دنیا، مه ئی: بۆ خودا کۆچم کردوه. چونکه ئه وه له لای
 خوا به تاوان ئه نووسری.

(رواه إماما المحدثين) ئه م هه دیسه دوو پێشه وای هه دیس گێراویه تیا نه وه:
 ۱- ئیمامی بوخاری که پی ئه گوترا (أبو عبد الله)، ناوی خۆی (محمد بن إسماعيل بن
 إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه) بوو، (البخاري) خه لکی (بوخارا) بوو: که شاریکه له
 (ئۆزه کستان)، له سالی (۱۹۴) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۵۶) ی کۆچی شه وی
 جه ژنی په مه زان له گوندی (خه رتنگ) کۆچی دوا یی کردوه.

۲- ئیمامی موسلیم که پی ئه گوترا (أبو الحسين) ناوی خۆی (مسلم بن الحجاج بن مسلم
 القشيري النيسابوري) بوو، (نیه سابور) شاریک بووه له خوراسان ئیستا وێرانه، له سالی
 (۲۰۴) ی کۆچی له (نیه سابور) له دایک بووه، له (۲۶۱) دا، کۆچی دوا یی کردوه له (نیه سابور).
 (فی صحيحهما اللذين) هه ردوکیان ئه م هه دیسه یان گێراوه ته وه له هه ردوو کتیبه
 راسته که ی خۆیان: که (هما أصح الكتب المصنفة) کتیبه که ی ئیمامی (بوخاری) و کتیبه که ی
 ئیمام (موسلیم) له هه موو کتیبیک راسته تر له پاش قورئانی پیوژ.

ئینجا بزان: (البخاري) و (مسلم) له زاراوه ی هه دیسا، پێیان ئه گوتری: (الشيخان)، واته:
 که ئه ئین: (رواه الشيخان) مه به ست ئه م دوو به ریزه نه.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ): هه رکه سیك به دل نیازی هه بوو چاکه یه ک بکا، به لام کۆسپ
 هاته پی ئی و پی ئی نه کرا: ئه وه پاداشتی چاکه که ی هه ر بۆ ئه نووسری، بۆ نمونه:
 پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٌ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ

(الْحَدِيثُ الثَّانِي: فِي مَرَاتِبِ الدِّينِ: الْإِسْلَامُ، الْإِيمَانُ، الْإِحْسَانُ)

﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَدْرَكَتْنِي إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟﴾

أَجْرُ صَلَاتِهِ ﴿رواهُ أَبُو داود والنسائي، ههركه سيك شه و نويزي كردبوه عاده تي خوي و خه و به سهر دا زال بو و پتي نه كرا شه و نويزه كه ي بكا، خواي گه و ره خيرى شه و نويزه كه ي بو نه و سى به هوى نياز به باشه كه ي.

۲- (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى): واته گه يه نى: كه نيازى ناو دل كار نه كاته سهر حه پامو حه لال، بو نمونه: ته ماشاكردى ئافره تي بيگانه بو له زهت وهرگرتن حه پامه، به لام به نيازى داخوازي و ماره كردن خير، چونكه پيغه مبه ر ﷺ فه رمانى پي كردوه.

۳- (فَهَجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ): واته گه يه نى: ههركه سيك به نيازى تاوانكاريه ك بروتاه شوپنيك، نه وه كوچكردن و سه فه ركه شى تاوانه، كه و ابو: ته يه مومو و قه سرو جه معى نويزو شكاندى پوزوى رهمه وزان: هيچى بو دروست نيه.

﴿حَدِيثُ دَوَّامٍ: بِلَهْ كَانِي ثَابِتٍ: نَيْسَلَام، نَيْمَان، چَاكَه﴾

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گيډر اوه ته وه له نيمامى (عومر)، نه فه رموى: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) جاريك له خزمهت پيغه مبه ر ﷺ دانيشتبوين (ذَاتَ يَوْمٍ) پوزيك له پوزان (إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ) له ناكاو پياويكمان هاته به رچاو (شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ) جلو به رگى نذر سپى بوو (شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ) مووى پيشى نذر رهش بوو (لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ) نيشانه ي رپيوارى لي ته نه بينرا (وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ) هيچ كهس له نيمه نه يته ناسى (حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) تا له خزمهت پيغه مبه ر ﷺ دانيشت (فَاسْتَدْرَكَتْنِي إِلَى رُكْبَتَيْهِ) ههردو نه ژتوي خوي به ههردو نه ژتوي پيغه مبه ر ﷺ نوساند (وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ) ههردو دهسته كانى خوي دانا سهر ههردو رانه كانى خوي، وهكو قوتابى له به ردهم ماموستادا.

ته ي موسولمان: توش نه وها جلو به رگت خاوين بى و پوخسارت پيك بى و له به ردهم زانايانى ثابيتى به نه دهب دانيشه، له پرسيار كردن شهرم مه كه.

(وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ ﷺ) نه و پياوه نه ناسراوه گوتى: ته ي محمد (أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) پيم بلى ثابيتى نيسلام له چهن دشت پيك هاتوه؟.

نينا بزاننه: بانگ كردنى پيغه مبه ر ﷺ به ناوى خوي، يان ناوهيتانى به ناوى خوي، دروست نيه، ته نها بو خوداو مه لانيكه دروسته، بويى حه زه تي جو پرائيل لي زده دا بانگى كرد به (محمد)، به لام نه بى نيمه ي ئاده ميزاد به پيغه مبه رايه تي ناوى بليين.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ.

(فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ له وهلاما فہرموی (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یہ کہم شت له ئیسلامدا ئہوہیہ: به دل باوہرت ہبیو به زویان بلی: جگہ له زاتی (اللہ) ہیچ خودایک نیو (محمد) نیردراوی خودایہ، ئہو پیغمبر ﷺ ہموو دونیایہ.

بِرْآنہ: پیویستہ بۆ دروستبوونی ئیسلامہتی: ووشہی (أَشْهَدُ) دووبارہ بکریتہ وەو بگوتری: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾. ئہبی (أَنْ لَا) به (أَلَا) بخویندریتہ وە.

ہەروہا دروستہ: ہەرکەس به زمانی خۆی شادەو ئیمان بینۆ مەرج نیہ به عەرہبی بی، بهلام پیویستہ له ہەموو زمانیک ووشەکانی شەہادە به دوا یە کدا بین، بہو جوڑہی نووسیومانہ.

بِرْآنہ: دووبارہ کردنەوہی (أَشْهَدُ) له بانگدان پیویستہ، له تەحیاتی نوێژدا پیویست نیہ، بهلام (و) = پییتی واو له بانگدا نابێ ہبیو له تەحیاتی پیویستہ ہبی، ئہمە پوختہی فەرموودہ بہہیزہکانی مەزہبی (شافعی) یە خوا لی پازی بی.

(وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ) دووہم شت له ئیسلامدا ئہوہیہ: ہەر پینچ نوێژہکان بہ ہەموو مەرجەکانہوہ بکە ی له کاتی خوێاند، ئہگەر کاتی خویشی تیپہری، ئہبی ہەر بیکە ی، بہ جوڑیکی وا: ئہگەر چەند سال نوێژت نہ کردبی، ئہبی ہەموویان بگەرپینہوہو قەزایان بکە یەوہ.

جا بِرْآنہ: زۆر له زانایانی ئیسلام فەرموویانہ: نوێژنەکەر کافرہ. بہلام کۆمەلی زۆرتەر له زانایان ئہفەرموون: کافر نیہ، بہلکو (فاسق) ہ ئہگەر باوہری بہ نوێژ ہبی. لهگەڵ ئہوہشدا، ہەردوو لا ئہفەرموون: ئہبی نوێژنەکەر بکوژری.

(وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ) سێیەم شت له ئیسلامدا: ئہبی زەکات بدە ی، زەکات ئہمە ی: مۆفی ہەبووی نہختیک مالی خۆی ئہداتە مۆفی نہبووی، سالی یە کجار، بہ مەرجی بگاتە پادە ی زەکات: ئہگەر پارە ی ہەبوو نرخ (۱۴۰) میسقالی زیو زەکاتی تێدایہ: له چل بەش: یەک بەش زەکاتہ، واتە: له سەدا دوو نیو، مالی بازرگانیش ہەروہایہ.

له دانەوێڵە: له چل تەنەکە بہ تەنەکە ی نہوت چوار تەنەکە زەکاتہ. له پەشەوولاغ له سی سەر: یەک گویلکی تیری یەک سائە، وە له چل سەر: یەک گویلکی می ی دوو سائە. له مەرو بزن له چل سەر: یەک بزە، یان یەک مەرہ، له (۱۲۱): دوو، له (۲۰۱): سی، له (۴۰۰): چوار.

ہەروہا سەرفیتەرہ ی پەمەزان له جیاتی خۆت و ژن و مندالت، دوو کیلو دانەوێڵە، یان نرخەکە ی ئہبی بیدە ی بہ ہەزار، له سەر فەرموودە ی ئیمام (أبوحنیفہ رحمہ اللہ).

وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ.
قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ،

(وَتَصُومَ رَمَضَانَ) چوارم شت له ئیسلامدا: به پۆژوو بوونی مانگی پهمهزانه، پۆژوو له ئیسلامدا ئهوهیه: له بهره به یانهوه تا پۆژئاوابوون خۆت قهدهغه بکهی له خواردن و خواردنهوهو خۆ پشاندنهوهو دهستبازی کردن له گهڵ ئافهرت و لهشی خۆت، بهم جۆره شتانه پۆژوو له دهست ئهچێ، بهلام به جویڤ دان و گفتوگۆی پرپوچ و باسکردنی خهڵک به خراپه و به درۆ کردن، خیری کهم ئهبیتهوه.

(وَتَحُجَّ الْبَيْتَ) پینجهم شت له ئیسلامدا: حج کردنه (إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) ئهگهر توانای چوون و گهراڤانهوت ههبی، واته: ئهبی خانوو و خواردهمهنی مندال و ژنهکته دابین بکهی تا ئهگهر بیتهوه، قهرزی خهڵک بدهیهوه. حج کردن له ئیسلامدا ئهوهیه: له تهمن یه کجار بجیته مالی خوا، له (مهککه) ی پیرۆز، لهوێ چهند جۆره خواپهرستییهک ههیه بیکهی، ئهبی بهر له چوونه حج، له گوناوهکانت تۆبه بکهیت، ئهگهر مافی خهڵکت له سه ربێ، ئهبی بیاندهیهوه، یان پازیبیان بکهی، له دواى گهراڤانهوت دهست به گوناھ کردن نهکلهیهوه.

جا که چووی بۆ حج، به تایبهتی برۆ (مهدینه) ی پیرۆز بۆ سهردانی گۆپی حهزهرتی رسول الله ﷺ له مرگهوتی پیغه مبه ر ﷺ نوێژ بکهو له خوا بپارێوه: تا له تاوانی خۆت و دایکو باوکت خۆش بێ و له ئومهتی پیغه مبه ر ﷺ جیات نهکاتهوه. ئینجا سهلام له ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) بکه، ههردووکیان له تهنیشته پیغه مبه ر ﷺ نێژاون.

ئهم پینجانه پێیان ئهگوتری: پینج پوکنی ئیسلام. ههکه سێک باوه ری نهبی به واجبوونی یه کێک له م پینجانه، کافر ئهبی.

(قَالَ: صَدَقْتَ) ئهم پیاوه نهاسراوه گوتیه پیغه مبه ر ﷺ راست ئهکلهی (قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ) ئیمامی (عمر) فهرمووی: پیمان سهیر بوو: ئهو پیاوه پرسپاری لی ته کاو پێشی ئهلی: راست ئهکلهی! (قَالَ) دووباره پیاوه نهاسراوه که پرسپاری کردو گوتی (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ) پیم بلێ ئیمان چییه؟

بزانه: ئیمان بیروباوه ری ناو دلّه بهو شهش پوکنا نهی پیغه مبه ر ﷺ له وهلامدا ژماردونی، هه که سێک به یه کێک لهو شهشانه باوه ری نهبی ئهوه کافر ئهبی.

(قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ له وهلامدا فهرمووی: (أَنْ تُؤْمِنَ) پوکنی یه کهمی ئیمان ئهوهیه: باوه رت ههبی (بِاللَّهِ) به هه بوونی خوا، که هه ره بووهو هه ره ده میتی، زیندوهو نامری، هه مو شت ده زانی: چ نهی ئی چ ئاشکرا، ده بیسی و ده بیئی، له تاریکو پووناکی، توانای هه موو شتیکی ههیه بیکا، هه رچی بیهوێ دهیکا، گفتوگۆی ههیه بی پیت و دهنگ، له هیچ شوێنی نیشته جێ نیه، هیچ شتیکی وینهی خودا نیه و خودا وهک هیچ شتیکی نیه، پێویستی به هیچ

شَتِيك نيه، هه موو شتيك ئه و دروستي كرده و هه ئه و دروستي ئه كا، ژيان و مردن و خوشي و ناخوشي و بووني و هه ژاري، هه مووي به دهست ئه و خودايه يه.

(وَمَلَأْنٰكَتَهُ) پوكني دووه مي ئيمان: باوه پهيئانه به هه بووني فريشته ي خوا له ئاسمان و زه مين. **پيئاسه:** ئه و فريشته چينيكن خوي گه و ره له پووناكي دروستي كردن، ئه توان به هه موو شيويه كه خويان بنويئن، نه نيرن نه ميئن، خه و خوارديان نيه، له فرماني خوا ده رناچن. له و فريشته چواريان پله ي به رزيان هه يه:

يه كه م: (جُبْرَائِيل) وه حي ئه هيني بۆ پيغه مبه ران ﷺ. **دووه م:** (مِيكَائِيل) باران و پزق جي به جي ئه كا. **سئي يه م:** (عِزْرَائِيل) گياني گيانله به ر وه رنه گري. **چووه م:** (إِسْرَافِيل) چاوهرواني دونيا تيكدان ئه كا.

جگه له مانه: فريشته ي خوا له به هه شتيش هه ن: گه و ره كه يان ناوي (رِضْوَان) ه. هه روه ها دوو فريشته ي تر به ناوي (مونكه رو نه كي) پرسيار له مردو ئه كه ن، (كِرَام كَاتِبِينَ) كرده و ه ي ئاده ميزاد ئه نوسن، نۆزده فريشته ي تر كارگيري جه هه ننه من پييان ئه گوتري: (زَبَانِيَّة). گه و ره كه يان ناوي (مَالِك) ه، جگه له مانه ش، فريشته زۆرن هه ر خودا به خوي ئه زاني ژماره يان چه نده.

(وَكُتِبَ) پوكني سئي يه مي ئيمان ئه و هه يه: باوه رت هه بي به و كتيبانه ي بۆ پيغه مبه ران - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - هاتون له لاي خوا، كه هه موويان فهرموده ي خودان، وه كو سوحو ي حه زره تي (ئيبه راھيم) پيغه مبه ر، ته و رپاتي حه زره تي (موسي) پيغه مبه ر، زه بووري حه زره تي (داود) پيغه مبه ر، ئينجيلي حه زره تي (عيسي) پيغه مبه ر - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -، ئينجا قورئاني پيرۆز بۆ پيغه مبه ري ئاخير زه مان حه زره تي (محمد المصطفى ﷺ)، به هاتني قورئاني پيرۆز ئه واني تر هه موو (نه سخ) = بي كار بون، چونكه جگه له قورئان هه موو ده ستكار بيان تي دا كراوه.

(وَرُسُلُهُ) پوكني چووه مي ئيمان ئه و هه يه: باوه رت هه بي به هه موو پيغه مبه راني خوا - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - كه ئه وانيش پياوون و راستگوو ژيرو نه ترسن، هه رچي خودا به رمووي به خه لك ي پائه گه يه نن. ژماره يان (١٢٤٠٠٠) سه دو بيست و چوار هه زار پيغه مبه ره - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -، هه روه كو (ابن حبان) و (حاكم) له (أبو زر) گيپراويه تيانه وه.

پيئاسه: پيغه مبه ر پياويكه خوا ناردويه تي بۆ ئه و ه ي به رنامه ي خوا به ئاده ميزادان رابگه يه ني و به خويشي ره فتاري پي بكا، ئه مه پي ئه گوتري (رَسُول) هه م (نَبِي). به لام ئه گه ر فرماني پي نه كرابو به خه لك ي رابگه يه ني، ئه مه ته نها پي ئه گوتري (نَبِي). ئينجا له و هه مووانه (٣١٥) به (رَسُول) ناو ئه بريئن. واته: ني درداو، چونكه كتيبي تاييه تيان له لاي خوا بۆ هاتوه و فرماني راگه يانديان پي كراوه.

وَالْيَوْمَ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟
 قَالَ ﷺ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ

ئینجا له وانهش پینجیان زۆر به پێزنو به (أولو العزم) ناو نه برین: حه زه تی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) ﷺ و عینهم، سهرداری هه موویان حه زه تی (محمد المصطفی) به ﷺ، نهو پێغه مبه ری ئاخیر زه مانه، هیچ پێغه مبه ریک له دوا ی نهو نای، به لام نابێ ده مارگیری به مانگری، نه بی باوه پیمان به هه مووانیان هه بی: که پێغه مبه ری خودانه. ته نها نه وه ند هه یه به یاسای ئیسلام، یاسای نه وان له کار که وتوه، به لام نهو شهش روکنه ی ئیمان هه موو پێغه مبه ران وه کو به کتری به ئوممه تی خویان راگه یاندوه، که وابوو: ئایینی هه موویان هه ر به که، یاسایان جیا به.

(وَالْيَوْمَ الْآخِرِ) پینجه م روکنی ئیمان: باوه پهیئانه به پۆژی دوا یی، که له مردنه وه ده ست پێ نه که، ئینجا له دوا ی مردن زیندوو نه کړینه وه، پاش نه وه ی ئه م دونیا به گشتی تیک نه درئ: به فوو لی کردنی حه زه تی ئیسرافیل، جاریکی تریش، فوو له (صور) نه کاته وه هه موو گیانه له به ریک زیندوو نه بیته وه به ره و گۆره پانی مه حشر نه که ونه رئ، ئینجا پرسیارو وه لامان لی نه کړئ. ده رباره ی کرده وه ی دنیا، ئینجا ده فته ری کرده وه مان- که له دنیا نووسراوه - ده ماند ریته وه، ئینجا چاکه و خراپه به ته رازوو نه کیشری: نه گه ر چاکه ت گرانه تر بوو نه چیه به هه شت، نه گه ر خراپه ت گرانه تر بوو نه چیه جه هه ننه م، ئینجا که دادگای مه حشر کوتایی هات له سه ر جه هه ننه م پردیک دانه ندرئ: نه بی هه موو که س به سه ری دا تیپه رئ، مروّفی چاک پرگاری نه بی، به لام مروّفی خراپ له وئ نه که ویتته خواره وه بۆ ناو جه هه ننه م، خوا به مانپاریزی.

(وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) شه شه م روکنی ئیمان نه وه یه: باوه پ به یی به قه زاو قه ده ر: چاکه، یان خراپه. نه ی موسو لمان: هه رچی له م دونیا به پوه نه دا: له هه بوونی و هه ژاری خو شی و مردن و کوشتن و غه مناکی و هه موو به سه رهاتیک تر، هه مووی به ویست و زانستی خوا نووسراوه و کات و شوین و چه ندایه تی و چۆنیه تی بۆ دانراوه و به م جوړه دیته جئ. به لام وا تیمه گه: که نه وها نووسراوه به زۆر نهو نیشته پێ نه که ن، به لگو خوا توانای چاکه و خراپه ی داوه ته تو، به که یفی خۆته، نه گه ر توانایه که ت له چاکه به کار بیی، پاداشتت نه دریت، نه گه ر توانایه که ت له خراپه به کار بیی سزا نه درئ.

ئینجا که پێغه مبه ر ﷺ نهو شهش روکنانه ی فه رموون (قَالَ: صَدَقْتَ) پیاوه نه ناسراوه که کوتی: راست نه که ی. (قَالَ) دیسان پیاوه که کوتی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ) پیم بلی: چاکه چی به؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ) چاکه نه وه یه: خوا به رستی (كَأَنَّكَ تَرَاهُ) وه ک به چاو بییینی له کاتی په رستنی دا (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ) جا نه گه ر نه تتوانی وه ها

فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ.

بيپه رستی که نه تو خوا ته بیینی (فَإِنَّهُ يَرَاكَ) وایه بیهرسته که بیگومان خوا ته تو ته بیینی. مه به ست نه وه یه: نه وه منده به ترسو به بی گهردی خوا بیهرستی: وه که له به رچاوت بی، یان ته ماشات بکا.

بۆ نموونه: کریکاریک له بهردهم وه ستایه که کار بکا، بیگومان که وه ستایه که ی له به رچاو بی با شتر کار نه کا، ههروهه ته گهر له بهر چا ویشی نه بی، به لام چا ویدی بی بکا، دیسان ئیشه که ی هه به باشی نه کا.

بِزَانِهِ: پێغه مبه ﷺ له شهوی میعراج به چاوی خۆی خۆای گه وه ی دیتوه. ههروهه: هه موو خوا وه با وه ریک له به هه شتدا به چاوی خۆی خۆای گه وه ی ته بیینی، خۆای گه وه ته فهرمووی: ﴿وَجُودٌ يَوْمِنْدَ نَاصِرَةٍ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ چه ند پوخساریک له پوژی قیامهت ته دره وشینه وه ته ماشای خۆای خۆیان نه که ن.

(قَالَ) دیسان پیا وه که گوئی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ) پیم بلێ: که یینی دنیا و یران ته بی؟ (قَالَ) پێغه مبه ﷺ فهرمووی (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) ته وه ی پرسیا ری لی ته کری زانتر نیه له وه ی پرسیا ر نه کا، چونکه پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه ته نها خوا به خۆی ته یان زانی، ههروهه که فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ له م نایه ته پیرۆزه دا پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه جگه له خودای گه وه که س نایان زانی: **یه که م:** کاتی دنیا و یرانبوون. **دووه م:** کاتی هاتنی بارانی سود به خس. **سێ یه م:** به سه رهاتی کۆرپه ی ناو مندال دانه. **چواره م:** که س نازانی به یانی چی نه کا. **پینجه م:** که س نازانی له کوئی نه مرئ.

(قَالَ) پیا وه که گوئی (فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا) پیم بلێ: نیشانه کانی دنیا و یرانبوون چی یه؟ (قَالَ) پێغه مبه ﷺ فهرمووی (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا) یه که له نیشانه کان ته وه یه: دایک بییته خزمه تکاری کیژه که ی خۆی، واته: نه وه منده بی ریزی بلاو ته بییته وه: که چ جوین به دایکی ته داو فهرمانی به سه ردا ته کاو خزمه تی خۆی پی نه کا (وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ) نیشانه یه که ی تر ته وه یه: ده بیینی پی خوا سه کان و (الْعُرَاةَ) بی به رگه کان و (الْعَالَةَ) هه ژاره کان و (رِعَاءَ الشَّاءِ) شوانه کان (يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ) هه موویان شانازی له سه ره یه که ی ته که ن به به رزی و جوانی کۆشکو ته لاره کانیان، مه به ست ته وه یه: نا که س به چه و لیته هاتو وه کان کاروباری خه لکی نه گرنه ده ست و پیا و ما قولان ته که ونه ژیر ده ستی ته وان.

ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟
قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ ﷺ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ ﴿﴾ رواه مسلم.

جا نه وانه تهنه دوو نيشانه ی بچووکى دونياويزانبوون، به لام نيشانه ی تر زورن به تاييه تى هى گه وره: وهک هاتنى ده جبال، هاتنه خواره وهى عيسى پيغه مبه رﷺ، گه رانه وهى رۆژ له لای رۆژناواوه... هتد.

(ثُمَّ انْطَلَقَ) ئينجا پياوه که رۆيشت (فَلَبِثْتُ مَلِيًّا) ئيمامى (عومەر) فهرمووى: ماوهى سئ شهو مامه وه، پاش رۆيشتنى پياوه که (ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ) ئينجا چوومه وه خزمهت پيغه مبه رﷺ و فهرمووى: ئەى عومەر (أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟) ئايا ئەزانى ئەوه کى بوو پرسىارى لى کردم؟ (قُلْتُ) منيش گوتم (اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ) خواو پيغه مبه رى خوا ﷺ زانارتن و ئەزانن، من نازانم (قَالَ) پيغه مبه رﷺ فهرمووى (فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ) ئەوه (جوبرائيل) بوو، که فريسته يه کى خوايه (أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) هاتبو فێرى ئاييى پيروى ئيسلامتان بکا، تا بزائن چۆن پرسىارى ئاييى بکهن (رواه مسلم) ئەم هه ديسه ئيمامى (موسليم) گيرايوه تيه وه.

جا بزانه: (٢٤٠٠٠) بيست و چوار هه زار جار هه زره تى (جوبرائيل) هاتوته لای پيغه مبه رﷺ. هه روه ها: له وه هه ديسه دا بۆمان ده رته که وى: که پرسىارى ئاييى پيويسته له سه ر پياوى نه زان، هه روه ها: سه حابه ی پيغه مبه رﷺ هه زره تى جوبرائيليان له سه ر شيوه ی ئاده ميزاد بينيوه، چونکه له سه ر شيوه ی فريسته یى جگه له پيغه مبه رﷺ هه چ کس ناتوانى بيبيى.

﴿چهند تيگه يشتنيك لهم هه ديسه دا﴾

١- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): پى ئەگوترى وشه ی يه کخو په رستى (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) چونکه واته ی (لَا إِلَهَ): هه چ په روه ردگار يک وه هه چ په رستراويک وه هه چ دادوه ريك نيه (إِلَّا اللَّهُ): ته نه زاتى (اللَّهُ) نه بى، واته: هاوبه شى نيه.

٢- (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ): وشه ی دانهيئانه به پيغه مبه رايه تى هه زره تى (مُحَمَّدٌ ﷺ)، واته: باوه پرکردن به هه ر شتيكى ئەو له لای خوداوه به ئيمه ی راگه ياندوه.

٣- (أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ): باوه رت هه بى به هه بوونى خوا: به (رُبُوبِيَّة) = په روه ردگار يه تى خوا، به (أَلُوهِيَّة) = خوايه تى خوا، واته: هه ر ئەو خودايه (مَعْبُود) = په رستراوه، هه ر ئەو خوايه (حَاكِمٌ) = دادوه ره، که سى تر مافى په رستن و دادپه وايى نيه، خواى گه وره ئە فهرموى: ﴿إِنْ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾، واته: دادپه وايى = (حَاكِمِيَّة) ته نه مافى (اللَّهُ) يه، فهرمانى داوه: جگه له خوى هه چ که سى تر نه په رستن به دادوه ر = (حَاكِمٌ) ي دانه نين، ئەم بيروباوه ره ئاييى راسته قينه يه.

٤- (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ): به لگه يه: که فالحى وه هه والگويه كانى په نهانى گشتيان دروزنن، پيغه مبه رﷺ ئە فهرموى: ﴿مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ: فِي أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،

كَقَرِّ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ رواه أحمد، واته: مهركه سيك بچيته لای فالچيهك، يان مهوالگوپه كي په نهانی، باوه پيشی پی کرد، به راستی نه وه کوفری کرد به و قورنانه ی بو پیغه مبه رﷺ ماتوته خواره وه.

ه- (يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ): پیغه مبه رﷺ هر کاتیک ماموستای بو شوینیک نارديان بو بانگه وازی نیسلاو شهرع فیرکردن، پی نه فهرمون: ﴿يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا﴾ رواه الشيخان، له ناییندا ریگه ی سووکترو ناسان بگرته بهر- به مهرجی له سنوور دهرنه چی- ریگای سهخت مه گرته بهر، موژده بده نه خه لک به به خته وهری دونیاو قیامت، نه م خه لکه له نایین دوور مه خه نه وه و توندو تیژی به کار مه نین.

﴿حَدِيثُ سَنِيهِم: پېنچ روکنه کانی نیسلاو (بناغه)﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گنډراوه ته وه له (عبدالله) ی کورپی نیمامی (عومه) خوا لیبان پازی بی، سه حابه یه و- یه کیکه له و چوار (عبدالله) یانه، که پېیان نه گوته: (الْعِبَادَةُ الْأَرْبَعَةُ). دووهمیان: (عبدالله) ی کورپی (عه باس). سنیهم: (عبدالله) ی کورپی (زوبه یز). چوارهم: (عبدالله) ی کورپی (عه مر) ی کورپی (عاص)، خوا لیبان پازی بی- له (مکه) له دایک بوو، له که ل باوکی دا کوچی کرد بو (مه دینه)، ماوه ی شهست سال فتوا ی داوه، (۱۶۳۰) ه ديسی گنډراونه وه، له ته مه نی (۸۶) سالی دا له (مکه) سالی (۷۳) ی کوچی، وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فهرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغه مبه رﷺ بوو (يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ) نه يفهرموو: نایینی نیسلاو دامه زراوه له سهر پېنچ بناغه، پېیان نه گوته: روکن. یه که میان: (شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) شاده هیتانه به و جوړه ی گوتمان له ه ديسی (۲) مدا، نه م شاده یه پیویسته کافر بیلی که موسولمان نه بی و نه گهر موسولمانیش کافر بوو: نه بی دوویاره شاده بیته بو نه وه ی نیسلاو بیته وه.

دووم: (وَإِقَامِ الصَّلَاةِ) نویتزکردنه، چونکه نویتزی ته واو له کرده وه ی خراب قه ده غه ی نه کا، که و ابوو: مهرجه نویتزه که: به ده ستونویتز بی، جل و بهرگو شوینی نویتزت پاک بی، پروت له قبيله بی، بی جموجول و پیکه نین به و گفتوگو مه که، فاتحه و ته حیات به پوختی و په وانی بخوینه و، سوچده و رکوعت ته واو بی، نه گهر نه وها نه بی نویتزه که ت دروست نیه.

وَإِيْتَاءِ الزَّكَاةَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ ﴿رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ﴾.

سئله: (وَإِيْتَاءِ الزَّكَاةَ) زهكات دانه، چونكه به زهكات دان ناشتی له ناو كومه لدا چېگير نه بڼ، كه وابوو: زهكات بده به هه ژارو قه رزدارو موجهيدانی پښگای خوداو چهند كه سيكي تركه له شريعته ئيسلام باسيان كراوه، نه گهر تا ئيستا زهكاتت نه داوه، نه بې په شيمان ببيته وه له و تاوانه و زهكات ته كه ت هه موو بده يه وه، چونكه مافي فقيره .

چوارهم: (وَحَجِّ الْبَيْتِ) حج كردنه، نه مه يان پوكنى پينجهمه، به لام له م پړوايه ته دا كراوه به چوارهم، جا نه بې حج كردنت به مالى حلال بڼ، ته نها به نيازى خودا بجيته حج، نه بې چوونه مالى خودا ببيته هوى په شيمان بوونه و هت له تاوانه كانت، جا كه له حج كردن نه گه رپييه وه، وهك مندالى ساوا بڼ گونا مې، كه وابوو: ديسان بارى خوت گران مه كه به گونا ه كردن .

پينجهم: (وَصَوْمِ رَمَضَانَ) به پوژوو بوونى مانگى پرده مه زانه، پوژوو گرتن له نه خوڅشى دوورت نه خاته وه، پاداشى زورت له لاي خوا بو دابڼ نه كا، جگه له مهش كه خوت برسى بوى، به زه ببيت به هه ژارو ليقه و ماواندا ديت و نه زانى هه بوونى چهند خوڅشه و نه بوونى چهند ناخوڅشه (رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ) ئيمامى (بوخارى) و (موسليم) گپړاويه تيانه وه .

﴿چهند تېگه يشتنيك له م هه ديسه دا﴾

۱- (شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ): هر كه سيك به زوبان نه م شاده يه بيتي و هاوبهش بو خوا دانه نڼ، نه به زوبان، نه به كرده وه كوفر نه كا، نه وه به موسولمان دانه ندرى، هه روه ها نه گهر شاده ي نه هيتا، به لام له نه ژاډى نه ودا: باو كيكي موسولمان، يان دايكيكي موسولمان هه بوو، نه ویش به موسولمان دانه ندرى. بپړاوه (شرح مسلم للنواوى).

۲- (وَأِقَامِ الصَّلَاةَ): نويز له شهوى (ميعراج) واجب كراوه، پوكنى دووه مې ئيسلامه، كه وابوو: هه ركه سيك نويزيكي، يان زياتر له نويزيكي نه كرد، واجبه قه زاي بكاته وه، هيچ جياوازي نيه، نه م نويزه ي به قه سدى و ته مبه لى نه كرديڼ، يان به هوى نوستن، يان به هوى خه ريكيبون به كار يكي تر نه يكرديڼ ﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ شَغَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ، ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْعَشَائِينَ﴾ رواه الشيخان، پيغه مبه ركه له جهنگى (خندق) ماوه يان نه دايي نويزي عه سر بكا، ئينجا له نيوان مه غريبو عيشادا نويزه كه ي كرد .

۳- (وَإِيْتَاءِ الزَّكَاةَ): زهكات پوكنى سئيه مې ئيسلامه له سالى (۲) ي كوچى واجب كراوه، كه وابوو: نه گهر كه سيك زهكاتى له سه ر واجب بوو و نه يدا، نه بې توبه بكاو زهكات كه ش هه ر بدا، جا نه گهر هاتو نه يداو مرد، واجبه ميراتگره كان پيش دابه شكر دنى ميرات زهكات كه ده ربكه ن وهك قه رزه كانى ترى ئاده ميزاد، نه گينا: ميراته كه يان لي حه رامه،

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ: فِي مَرَاكِحِ خَلْقِ الْإِنْسَانِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا - نُطْفَةً -، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ،

هَرَوَهُ كَ بَيْغِهِ مَبْرَرٌ ﷺ، ثُمَّ فَرَمَوْهُ: ﴿ذَيْنَ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، وَاتَه: قَه رَزَى خَوَا لَهُ بَيْشْتَرَهُ كَه بَدْرِيَّتَهُ وَه.

٤- (وَصَوْمُ رَمَضَانَ): پَوژووی په مه زان له سالی (٢) ی کوچی دا واجب کړاوه، پوکنی چوارهمی نیسلامه که وایو: هر که سیګ پَوژووی نه گرتبو، نه بی قه زایان بکاته وه، نه گهر قه زای نه کرده وه و مرد، دروسته خزمیکې خوی، یان که سیګی تر به نیزنی خزمه که ی بوی قه زای بکاته وه، پیغهمبر ﷺ، نه فرموی: ﴿مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلِيَّهُ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، هر که سیګ پَوژووی له سر بون و مرد، با خزمه که ی له جیاتی وی به پَوژوو بی.

٥- (وَحَجُّ الْبَيْتِ): حه ج پیئجه مین پوکنی نیسلامه، له سالی (٦) ی کوچی دا واجب کړاوه، که وایو: هر که سیګ حه جی له سر بوو و نه یکردو مرد، واجبه له میراته که ی حه جی بو بکری، پیغهمبر ﷺ به پیاوړی فرموی: ﴿أَحْجُجْ عَنْ أَيْسِكَ﴾ رَوَاهُ النَّسَائِي، له جیاتی باوکه مرد و ده که حه ج بکه.

﴿حَدِيثِي چوارهم: قَوْلَانِغَه کانی دروستبوونی ناده میزاد﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گپړدراوه ته وه له (عبدالله) ی کورې مه سعود، خوا لی پازی بی، نه م (عبدالله) یه ش سحابه یه، شه شهمین که س بوو که له (مه که) ی پیروژ موسولمان بووه، کوچی کرد بو مه دینه، هر له وی له سالی (٢٢) ی کوچی وه فاتی کرده، ته مه نی له شه ست سال زیاتر بوو، له لای پیغهمبر ﷺ، زور خوشه ویست بوو، له خزمه تیا نه رویشته و له کاتی دانیشتنیا که وشه کانی بو هله گرتن، (٨٤٨) حه دیسی گپړاونه وه.

(قَالَ) عبدالله ی کورې مه سعود نه فرموی: (حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغهمبر ﷺ بو نیمه ی فرموی (وَهُوَ الصَّادِقُ) پیغهمبر ﷺ راستگو یه له فرموده کانی خوی، هم (الْمَصْدُوقُ) باوهر پیکراوه له و فرمودانه ی له لای خوا بوی دین:

(إِنَّ أَحَدَكُمْ) هر یه کتک له نیوه (يُجْمَعُ خَلْقُهُ) خوا دروستی نه کاو کوی نه کاته وه (فِي بَطْنِ أُمِّهِ) له ناو زگی دایکی خوی دا (أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً) به ماوه ی چل پوژ - که کرمی ناوی پیاوهر که تیکال به هیلکوکه ی نافره ت نه بی - به شیوه ی (مَبْنَى) نه میتیتته وه.

(ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیتته پارچه خوینتیکی مه یی بو ماوه ی چل پوژ تر (ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیتته پارچه گوشتیک بو ماوه ی چل پوژ تر.

ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: يَكْتُبُ رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ، فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا ﴿﴾

(ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ) ئینجا خوا فریشته یه کی تاییه تی ئه نیری بۆ مندالدانه (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ) گیان دینیته بهر کورپه که.

بزانه: له دواى چلو دوو پۆژ نه خشی ئاشکرای منداڵ دهست پى ئه کرى و له دواى (۱۲۰) پۆژ گیانی دیته بهر و نه خشی ته واو ئه بى.

(وَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ) ههه له م کاتهش خواى گه وره فه رمان ئه داته فرهشته که به نووسینی چوار وشه له نیوجاوانی کورپه که:

یه کهم: (يَكْتُبُ رِزْقَهُ) که م و زۆری پزى چهنده و چۆنه؟. **دووم:** (وَأَجَلَهُ) ته مهنی چهنده؟. **سێ یهه:** (وَعَمَلَهُ) کرده و ه ی باشه، یان خراپه؟. **چوارم:** (وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ) ئایا له پۆژى دواى دا به دبخته یان به خته وه ره.

﴿**ئاگاداری**﴾ ده رمان خواردن بۆ فریدانی کورپه ی ناو زگ له دواى چلو دوو پۆژ هه پامه، به لام ئه گه ره نه خشی ته واو بوو، یان گه یشه سه دو بیست پۆژ، ئه وه زیاتر هه پامه و ئه بیته کوشتنی به ناهه قو ئه بى تۆله ی بداو که ففاره تیش بدا، واته: کۆله یه ک ئازاد بکا، ئه گه ره نه بو: ئه بى دوو مانگ له سه ره که دا به پۆژوو بى. هه روه ها: ده رمان خواردن بۆ نه بوونی منداڵ به یه کجاری هه پامه، به لام بۆ ماوه یه ک به پى پى پى یستی دروسته.

(فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ) پیغه مبه ره ﷺ فه رموی: سویندم به خودای تاکو ته نیا (إِنْ أَحَدَكُمْ) ه ی وا هیه له ئیوه (لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) کارو په فتاری وه ک کرده و ه ی دانیشتوانی به هه شت وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وه ها له به هه شت نزیک ئه بیته وه ئه وه نده ی نامینى بجیته ناو به هه شت (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زگی دایکی پیشی لی ته گری (فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ) له دواى دا دهست ئه کا به کارو په فتاری دۆزه خیا نه (فَيَدْخُلُهَا) ئه چیته ناو ئاگری دۆزه خ. که وا بوو: به زۆری خواپه رستی خۆت له خۆ با یی مه به.

(وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ) ه ی واش هیه: کرده و ه ی وه ک دانیشتوانی دۆزه خ وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وه ها له ئاگر نزیک ئه بیته وه ئه وه نده ی نامینى بجیته ناو دۆزه خ (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زگی دایکی پیشی لی ته گری (فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) له دواى دا دهست به کرده و ه ی به هه شتیانه ده کا (فَيَدْخُلُهَا)

نه چيته به ههشت (رواه البخاري ومسلم) ئيمامي (بوخاري) و (موسليم) گيڤاويه تيانه وه، به لام له م دووانه دا وشه (نُطْفَة) نيه، به لكو له رپوايه تي (أبوعوانة) دا ههيه.

جا وا دياره: هي وه هاش ههيه له يه كه م پوژدا تا مردني هه ر كرده وه ي به هه شتيانه نه كاو به پيچه وانهش ههيه، له بهر نه وه هه ندی له زانايان نه فهرموون: به دبه ختي و دواروژي خراپ بو كه سيكه: به رده وام بي له سهر كرده وه ي خراپ، نه گهر كه سيكه به رده وام بي له سهر كرده وه ي باش و به رده وام نه بي له سهر خراپه، نه مه دواروژي باش نه بي.

به هه ر جوړيک: قه زاو قه دهر نه يني يه كي تاييه ته به خوا، په رده ي له سهر نه وه نه يني يه لانه داوه بو هيچ كهس، كه وابوو: باوه پي پي به يته و زياتر لي مي كه و له وه، چونكه شه يتان پي ت نه لي: نه گهر چاره نووسي تو بو به هه شت، يان جه هه ننه م بي، مانده و بوونت بو چي يه؟ خوا بپه رستي، يان نه بپه رستي هه ر ده چي ته نه وشويته ي بو ت دانراوه. به لام پيويسته تو زور هو شيار بي و به قسه ي شه يتان فريو نه خو ي، هه رده م كرده وه ي چا كه بكه، نه گهر تا ئيستا خراپه ت كرده په شيمان ببه وه ده ست به چا كه بكه.

پيغه مبه ر ﷺ فهرمو ي: ﴿هه موو كهس شو يني بو دانراوه له به هه شت، يان له جه هه ننه م﴾. پياويك پرس ي - يا رسول الله ﷺ - كه وابوو: بو پال نه دد ينه وه واز نه هيني ن؟ له وه لامدا فهرمو ي: (ئيوه ده ست به كار بن، هه ركه سه نه وه ريگايه ي بو ئاسان نه كړي كه بو ي دروست كراوه) ﴿﴾.

ئينجا بزانه: بو نه وه ي زياتر دلنيا بي ي: كه چا كه و خراپه دراوه ته ده ست مرو ف، نه م حه ديسه نه خه ينه به رچاوت: ﴿عَنْ عِيَّاضٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حَفَاءَ كُلِّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ﴾ رواه مسلم، واته: خوا ي كه وره نه فهرمو ي: من به نده كاني خو م له سهر دليكي پاك و ئيسلام وه رگر دروست كردون، گومرايان هاتنه لا يان و له ئايين لا ياندان، واته: به هو ي شو يني كه وتني نه وان گومرا بون.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م حه ديسه دا﴾

١- (يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا): بزانه: نه م حه ديسه باسي قوناغه كاني گوپرا ني كورپه ي ناو زگ ده كا، چونكه دروست كردني كورپه، هه ر له چل پوژده كه ي يه كه مدا ته واو نه بي، به م شيوه يه:

هه ر كاتي ك ناوي پياو چووه ناو مندال دانه ي ئافره ت، به لاي كه مي پيويستي به شه ش سه عات هه يه تا كرمي ناو ناوي پياوه كه تي كه لي مي لكو كه ي ئافره ته كه نه بي، ئينجا كه تي كه ل بوو، له دواي حه فت پوژ دروست كردني ده ست پي نه كړي و دهر نه كه وي ئافره ته كه

ئاوسه، پېغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ خَلْقَ عَبْدٍ فَجَامَعَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ طَارَ مَاؤُهُ فِي كُلِّ عِرْقٍ وَعُضُو مِنْهَا، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ السَّابِعُ جَمَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَحْضَرَهُ كُلَّ عِرْقٍ لَهُ ذُوْن آدَمَ، فِي أَيِّ صُورَةٍ شَاءَ رَكَّبَهُ﴾ رىواه الطبرانى وابىن منده، ھەر كاتىك خىواى گەورە وىستى بەندەيەك دروست بىكا، پىاۋەكەش لە گەل ئافرەتەكەدا جىماعى كرد، تامى ئاۋى پىاۋەكە ئەپرىتتە گشت دەمارو ئەندامەكانى ئافرەتەكە، ئىنجا لە پۆزى ھەفتەمدا خىواى گەورە كۆى ئەكاتەۋەو گشت دەمارەكانى بۆ ئامادە ئەكا: لە نىوان خۆى و باب ئادەم، لە ھەر وىتەيەكدا خوا ھەز بىكا دروستى دەكا.

واتە: لە پۆزى ھەفتەمدا - لە دەمارانە - دەمارىك بۆ خۆى پاي ئەكەشى و شىۋەى خاۋەنى دەمارەكە ۋەرنەگرى و وىى دەچى.

ئىنجا بەرە بەرە ئەم دەمارە پەنھانانە خويى ئافرەتەكە ھەلئەمژن، تا لە پۆزى پانزەمدا ئەبىتتە خوين، ئىنجا لە دواى تۆ پۆزىتر ئەبىتتە گوشت و نەخشى پەنھانى دل و ئەندامەكانى تىرى دەست پىئەكا، ئىنجا بە تەۋابوۋىنى چلو دوو شەو نەخشى ئاشكرائى ئەندامەكانى دەست پىئەكەرى، پېغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇي: ﴿إِذَا مَرَّ بِالْطُّفَّةِ ثَتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَوَصَّوْهَا: وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجَلَدَهَا وَلَحَمَهَا وَعَظَامَهَا﴾ رىواه مۇسلىم، ھەر كاتىك چلو دوو شەو بە سەر تۆۋى پىاۋدا پۆشت لە ناو مندالەندەدا، خىواى گەورە فرىشتەيەكى بۆ ئەنيرى نەخشى ئەكا: كۆى چاۋ و پىستە و گوشت و ئىسقانى دروست ئەكا.

ئىنجا بزانە: لەم سى قۇناغانەدا: كۆرپە ژيانى ھەيە، بەلام تا (۱۲۰) پۆز تەۋاۋ نەبى: گىيانى نايەتە ناۋ لاشەكەى و ناجولى، ئىنجا پىۋىستە: كۆرپە لە ناۋ زگى دايكىدا بە لاي كەمى شەش مانگ تەۋاۋ بىكا، ئىنجا بىتە دەرەۋە، تاكو بژى.

دەربارەى ئەم قۇناغانە خىواى گەورە ئەفەرمۇي: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ خىواى گەورە دروستتان ئەكا لە ناۋ زگى دايكتاندا، قۇناغ بە قۇناغ لە ناۋ سى تارىكىدا، واتە: تارىكى پەردەى زگ، پەردەى مندالەندە، پەردەى پىزدان = ولاش - كە بە دواى مندالبوۋندا دىتە دەرەۋە - ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

۲- (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ): بزانە: مندالى لە بارچوو، ئەگەر لە كاتى ھاتنە دەرەۋە گىيانى تىدا بوو، واجبە بشۆرى و كفن بىكرى نوپىرى مردوۋى لە سەر بىكرى و بنپىزى، بەلام ئەگەر گىيانى تىدا نەبو، واتە: بە مردوۋى ھاتە دەرەۋە، ئەۋە تەنھا نوپىرى لە سەر ناكىرى، سىيەكانى تر واجىن، ھەرۋەھا ئەگەر پارچە خوين بوو، يان پارچە گوشت بوو، بەلام نەخشى ئاشكرائى ديار نەبو: سوننەتە لە ناۋ پەپۆيەكدا بپچىرى و ژىر خاك بىكرى. **جا بزانە:** ئەگەر مندال بە زىندوۋى نەيەتە دەرەۋە: نە مىرات ئەگرى، نە مىراتى لى تەگىرى.

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ: فِي تَرْكِ الْبِدْعَةِ)

﴿عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ رواه البخاري ومسلم، وفي رواية لمسلم: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾.

﴿حَدِيسِي بَيْنَهُمْ: نَهْ كَرْدَنِي بِيَدْعَه﴾

(عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) گنڀدراوه ته وه له دايکی نيمانداران که ناوی (عائشه) یه، کیژی چه زده تی (نه بویه کر) صدیق بوو- خوا لییان پازی بی- بوی پی پی نه گوتی: دايکی نيمانداران. چونکه خیزانی پیغه مبهري ﷺ بوو، له (مه ککه) له دايک بووه، هر له وی له ته مهنی شهن سالی دا باوکی له پیغه مبهري ﷺ ماره کردوه، نینجا کوچی کردوه بو (مه دینه)، له سالی دووی کوچی که ته مهنی بووه نو سال گواستراوه بو پیغه مبهري ﷺ، هیچ مندالی نه بوه، له دوی پیغه مبهري ﷺ چل سال ژیاوه، له (مه دینه) کوچی دوی کردوه، (۱۲۱۰) حدیسی گنځاونه وه.

(قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فرموی: پیغه مبهري ﷺ فرموی (مَنْ أَحْدَثَ) هر که سیك له خوځیه وه زیاده یه که پیدا بکا (فِي أَمْرِنَا هَذَا) له کاروباری نیمه: که نایینی نیسلامه (مَا لَيْسَ مِنْهُ) نه و شته زیاده به لگه ی وه های نه بی، که په یوه ندی به نایینه وه ه بی (فَهُوَ رَدٌّ) نه وه لی وه رناگیری نه دریته وه به سهریا، هم سزاش نه دري، که و ابو: هر شتیکی نایینی که ده کرئ: به فرمانی خواو پیغه مبهري ﷺ نه بی و له سهر بناغهی قورن او چه دیس نه بی، نه وه خوا وهی ناگری (رواه البخاری ومسلم) نیمای (بوخاری) و (موسلم) گنځاویه تیا نه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ) له ریگه یه کی تری (موسلم) به م جوړه یه: فرموی یه تی (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) هر که سیك کرده وه یه کی نایینی بکا که به فرمانی نیمه نه بی، نه وه لی وه رناگیری و نه دریته وه به سهریا.

بو نمونه: نه گهر له کاتیکی تاییه تی دا نویتیک بکه ی که له شهر عدا نه بی، یان هر جوړه خوا په رستی کی تر بکه ی له شهر عدا نه بی، یان شیوه ی خوا په رستی بگوپی بو شیوه یه کی تر، یان که می بکه ی، یان زیادی بکه ی، نه وه هیچی لی وه رناگیری و له لای خوا به تاوانبار دانه ندري، به لام نه و شته زیاده یه له ناییندا: نه گهر به ریگه یه کی شهرعی بو: نه مه باشه و خوا وهی نه گری، هر وه که له حدیسی (۲۸) دا باسی نه که یین- إن شاء الله- که پوونکه ره وه ی نه م حدیسیه.

نینجا بزانه: پیغه مبهري ﷺ نیمه ی ناگدار کردوته وه که به هو ی کام ریاز تووشی گومرایی نه بین و له نایینی نیسلام دور نه که وینه وه، به م فرموده شیرینه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾.

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَتَسْعُنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرٍ ضَبًّا لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟ ﴿رواهُ الشَّيْخَانُ، وَاتَهُ: ثِيوَهُ بِهِ شَوَيْنِ پَه وَشَتَى ثَه وَانَهى پيشه خوتان نه كه ونو پييازى نه وان نه گر نه بهر، بست به بست و گز به گز، نه گر نه وان بچنه ناو كونه سوسه مار، ثيوهش به شويياندا نه چن، گوتمان: نهى پيغه مبهري خوا، مه به ستست نه وهيه: كه نيمه شوين جوله كه و ديانه كان=فه له نه كه وين؟ فه رموى: نه دى كه سى تر ههيه؟ واته: مه به ستم نه وانه.

﴿چهند تينگه يشتنيك لهم چه ديسه دا﴾

۱- (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا، مَا لَيْسَ مِنْهُ: ثيمامى (الشافعى) ﷺ نه فه رموى: (مَا أَحَدَثَ وَخَالَفَ كِتَابًا أَوْ سُنَّةً أَوْ إِجْمَاعًا أَوْ أَثَرًا، فَهُوَ الْبِدْعَةُ الضَّالَّةُ، وَمَا أَحَدَثَ مِنَ الْخَيْرِ وَلَمْ يُخَالَفْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ الْبِدْعَةُ الْمَحْمُودَةُ)، مهر شتیک له ثايندا پهيدا بکړئو دژايه تى له گهل قورئان، يان چه ديس، يان ئيجماع، يان فه رموده يه کى سه حابه كان هه بى، نه وه (بدعة)ى گومرا (قبيحة)يه، وه مهر کارتيكى چا که پهيدا بکړئو دژايه تى له گهل نه م چوارانه نه بى، نه وه (بدعة)ى باشه (حسنة)يه.

هه روه ها ثيمامى (النواوى)ش له (تهذيب الأسماء واللغة) دا نه فه رموى: (الْبِدْعَةُ الْحَسَنَةُ) ههيه، (الْبِدْعَةُ الْقَبِيحَةُ)ش ههيه. واته: مهر شتیک له دواى چه رخى پيغه مبهري ﷺ و سه حابه پهيدا بکړئ، يه کيکه لهم دوو (بدعة) يه.

۲- (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا): مه به ست فه رمانى خواو پيغه مبهريه ﷺ، چونکه پيغه مبهري ﷺ نه فه رموى: ﴿إِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رواه مُسْلِمٌ، باشترين فه رموده: قورئانى پيروزه، باشترين ريگه: پييازى پيغه مبهريه ﷺ، خراپترين کار: پهيدا کراوه كانن له ثاين، گشت کارتيكى پهيدا کراو بيده يه، گشت بيده يه کيش گومرا بوننه. كه و ابو: مه به ست به (بدعة) نه وهيه: له سه رده مى پيغه مبهري ﷺ و سه حابه كانى دا نه بوبى.

۳- (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) به رسته ي (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا) نه به ستريته وه، تاكو بتوانين بلين: چاپکړدى قورئان مهر چند (بدعة)يه- چونکه تازه پهيدا کراوه- به لام (بدعة حسنة)يه چونکه کارتيكى چا که نه چيته ژير فه رمانى پيغه مبهري ﷺ كه نه فه رموى: ﴿بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ رواه البخاري، له جياتى من بگه يننه نومم ته مهر چند يه كه ثايه تيش بى.

كه و ابو: به گويزه ي فه رموده ي ثيمامى (الشافعى) ﷺ رسته ي (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) ته نها نه و جوړه كرده وانه نه گريته وه: كه هيچ سه رچا وه يه کى نه بى لهم چوار سه رچا وانه ي

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ: فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَالْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ،﴾

باسی کردون: وهكو جگهره کیشان، پيش تاشين، رهنگکردنی مزگه وته كان، گومبهت دروستکردن له سهر گورپه كان... همد، نه مانه گشتی (بِدْعَةِ قَبِيحَةٍ) نهو زور زور جياوانن له گهل چاپکردنی قورپان؟!.

﴿حَدِيثُ شَهْشَه: حَرَامٌ وَحَلَالٌ وَخَوَاطِرُ اسْتِنَ لَهُ حَرَامٌ﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گپدراوه ته وه له (نوعمان) ی کوری (به شیر) خوا لییان یازی بین. خووی و باوکی سه حابه نه، له سالی (۲) ی کوچی - یه که م مندالی (أنصاري) بوو که له دوی هاتنی پیغه مبه ر ﷺ بو مه دینه - له دایک بووه، ته مینی (۸) سالان بوو که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، (۱۱۴) حدیسی گپراونه وه، له سالی (۶۴) ی کوچی وه فاتی کردوه. (قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموئ: گویم له پیغه مبه ر بوو.

بزانه: له کاتی مندالی دا نه م فهرموده ی گوئ لی بووه، که و ابو: پیویسته مندالان دهرسی فهرموده ی پیغه مبه ریان پی بگوترئ (يَقُولُ) پیغه مبه ر ﷺ نه یفهرموو: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ) حلال ناشکرایه: هرچی خواو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویتیان حلاله. یان بی ده نگییان لی کردبی، نه وه حلاله (وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ) هره وه ها حرام ناشکرایه: هرچی خواو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویتیان حرامه. نه وه حرامه.

بزانه: یه که ده نگی سه حابه ی پیغه مبه ر ﷺ، یان زانایانی ثابینی نیسلام له سهر حلالی، یان حهرامی شتیك، وهك فهرموده ی خواو پیغه مبه ر ﷺ ره فتراری پی نه کرئ، نه م جوره یه که ده نگی یه پی نه گوترئ (إِجْمَاع)، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ﴾ رواه الترمذی، واته: خوا ی گه وره زانایانی نوممه تم به تیكرایی له سهر هیچ گومر ابوونیک کونا کاته وه.

(وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ) وه له نیوان حلال و حرامدا چه ند شتیکی ویکجوی ی هه نه: وهك حهرام وایه، وهك حلال وایه (لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ) نه م جوره شتانه زور که س نایان زانی، چونکه لایه نی حهرامییان ناشکرا نیه، لایه نی حلالیشیان ناشکرا نیه؟ له بهر نه وه ی دوو فهرموده ی دژ به یهك له و بابته هه یه و لییان تی ناگا دژایه تی لایبا، یان زانایان به دوو جور ی دژ به یه کتر نه و فهرمودانه یان پوون کردوته وه، یان دوو جوره (فتوا) ی دژ به یه کتر دراوه: یه کیکیان نه لی حهرامه. یه کیکیان نه لی حلاله. جا له بهر نه مه پی نه چی حلال بی و پیش نه چی حهرام بی، که و ابو: نه بیته شبوهات.

فَمَنْ أَتَقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنْ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(فَمَنْ أَتَقَى الشُّبُهَاتِ) جا هرکه سیټک واز له شوبوهات بیتي و خوی بیاریزی له و شتهی گومانی هرپامی تیدا هیه (فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ) به پاستی نهو کهسه پاکانهی بو ئایینی خوی کرد (وَعَرْضِهِ) ههروهه پاکانهی بو نابرووی خوی کرد.

کهوابوو: نهی موسولمان، نهگهردو دلبووی له شتیکا: ئایا هرپامه، یان هلاله، وه خواردن و کرپینی مالی کهسیټک که مالی هرپامی هیه، نهوه هرچهند خواردن و کرپینی دروسته، بهلام نهتو وازی لیښه و ماله که مهکره و مهخو، بهم وازهیتانه ئایینه که ت نهپاریزی و نابروهه کهشت نهپاریزی و کهس به خراپه باست ناکا.

(وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ) هرکه سیټک بکهوښته ناو شوبوهات و بلئ: چونکه به ناشکرایي هرپام نیه وازی لیناهیتیم (وَقَعَ فِي الْحَرَامِ) نهو کهسه نزیکه بکهوښته ناو هرپام (كَالرَّاعِي) نهو کهسهی نهکهوښته ناو شوبوهات وهك شوانتیک وایه (يَرْعَى) مهړبله وهرپینئ (حَوْلَ الْحِمَى) له دهوړه ی پاونتیک، واته: له وهپرگه ی قهدهغه کراو (يُوشِكُ) زور نزیکه (أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ) نهو مهړه بکهوښته پاوانه کهو بیخوا، شوانه کهش سزا نهدرئ، برپاوه هدیسی (۱۱) و (۲۷).

واته: نهو کهسهی گوډ ناداته شتی گومان لیټکراو، وهك نهو مهړه مهترسی لیته کرئ تووشی هرپام بیئ، به هو ی گوډ مه دییی خوی و به سووک زانینی شوبهه.

(أَلَا) ناگادار بن: (وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى) هه موو کاربه دهستیټک شتیکی پواونکراوی هیه و سنووری بو داناوه، هرکهس سنووری بشکینئ سزای نهدا (أَلَا وَإِنْ حِمَى اللَّهِ) ناگادار بن: پواونکراوی خوا (مَحَارِمُهُ) نهو شتانهیه که هرپامی کردون و سنووری بو داناوه، هر کهس سنووری خوا بشکینئ سزای نهدا، ئینجا نهو کهسهی خوی له شوبوهات ناپاریزی با بزانی: له سنووری خوا نزیک کهتوته وهو مهترسی لیته کرئ سنووری بشکینئ و بکهوښته ناو هرپام.

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ) ناگادار بن: له ناو لاشه ی ئاده میزادا پارچه گوشتیک هیه (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نهگهردهم پارچه گوشته باش بوو و بو خوا گونجا، هه موو لاشه و نه دمانی ئاده میزاد باش نه بی و بو خوا نه گونجئ (وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نهگهرد خراپ بوو و له گهل خودا نارپک بوو، هه موو لاشه و نه دمانی ئاده میزاد خراپ و نارپک نه بی (أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ناگادار بن: هم پارچه گوشته دلی ئاده میزاده (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نهوه.

لهم فہرموودہیہ بۆت دہرکہوت: دل سہرکردہی ہہموو ئہندامی ئادہمیزادہ، ئہگہر سہرکردہ پیاوی چاک بئ، سہربازہکانیش باش ئہبن، کہوابوو: ہہرکہسئک دلی لہگہل خوا راست بئ، ہہموو کارو کردہوہکانی باش ئہبئو خوی دور ئہگرئ لہ حہرامو شوبوہاتو ہہموو فہرمانئکی خوا جئ بہجئ ئہکا، بہلام ئہگہر دلی لہگہل خوا نارئیک بوو، کردہوہشی نارئیک ئہبئو گوئ بہ حہرام ناداو لہ خوا ناترسیو فہرمانی خوا جئ بہجئ ناکا.

ئہم فہرموودہیہ بہلگہیہ بۆ دہمکوتردہوہی ئہو کہسانہی ئہلئین: ئئمہ دلمان پاکو بئ گہردہو نوئژکردن و خواپہرستی مہرج نیہ. بہلام ئہمہ راست نیہ، ہہروہک لہم حہدیسہ پیرۆزہدا بۆمان پۆن بۆوہ: کہ بیروباوہری تہواو بہ خواو بہ پیغہمبہر ﷺ ئہوہیہ لہ ناو دلدا جئگیر بئو کردہوہی باشیش بہلگہیہ لہ سہر ئیمانی تہواو، چونکہ کاتئک مرؤف گوناہ ئہکا، دلی پہش ئہبئ، جا ئہگہر پہشیمان بۆوہ، دلی پاک ئہبیئتہوہ، ئہگہر بہردہوام بئ لہ سہر خراپہو گوناہ، ئہوہ دلی ہہر پہش ئہبئو مہترسی بئ باوہری لی ئہکرئ، چونکہ ہہر لہ پشکہ بارانہکان لافاو ہہلئہستیو دونیا ویران ئہکا.

کہوابوو: بہردہوام ہہول بدہ بۆ پاککردنہوہی دلت: بہ خواپہرستیو پہشیمانبوونہوہ لہ گوناہ، بہ وازہینان لہ حہرامو شوبوہات.

ئینجا بزائہ: ئہگہر کردہوہکانیش باش بئ، بہلام بۆ خوا نہبئ، خوی گہورہ وہری ناگرئ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواہ مُسْلِم، واتہ: خوی گہورہ تہماشای وینہی پوخسارو مالتان ناکا، بہلام تہماشای ناو دل و کردہوہکانتان دہکا: ئایا بۆ خواہ یان بۆ دونیایہ.

﴿چہند تیگہیشتنئیک لہم حہدیسہدا﴾

۱- (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ): **بزائہ:** (تَقَوَّى)، واتہ: لہ خواترسان، ئہوہیہ: خوی گہورہ لہو شوئنانہ نہتبئین: کہ لی قہدہغہ کردوی، لہو شوئنانہ گومت نہکا: کہ فہرمانی پئ کردوی. کہوابوو: دورکہوتنہوہ لہ (شُبُهَات) بہشیکی (تَقَوَّى) یہ، ہہروہک پیغہمبہر ﷺ ئہفہرموی: ﴿لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَالًا بَاسًا بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَاسُ﴾ رواہ الترمذی، واتہ: بہندہ ناگاتہ پلہی لہ خواترسان، تا واز لہ شتی بیگومان دئین لہ ترسی شتی گومانلئیکراو. بروانہ حہدیس (۱۸).

۲- (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): **بزائہ:** کہوتنہ ناو شتی گومانلئیکراو، ہہر لہ خوی دا تاوانہ، کہوابوو: بہ سووکی تہماشای گومانلئیکراو و گوناہی بچوک مہکەو نۆد لیان بترسہ، چونکہ پیغہمبہر ﷺ ئہفہرموی: ﴿يَاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ: فِي النَّصِيحَةِ)

﴿عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يَهْلِكَنَّهُ﴾ رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ، وَاتَه: نَاكَدَارِي خُوتَانِ بِنِ لَه گوناوه سوکه کان، بئگومان ئەم گوناوه سوکانه له سەر مروؤ کۆ ئەبنه وه، تا مالویرانی ئەکەن.

۳- (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ): چەند کەسێک هەیه: فریویان خواردوه و ئەلێن: دەهێ خوار و زۆر بە پەحمە، ئەگەر چاکەشمان نەبێ هەر لێمان خۆش نەبێ، چونکە بیروباوه پەمان بە خوا زۆر بە هێزە. بەلام نایا ئەمە راستە؟! ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنَّى وَلَا بِالْتَّحَلَّى، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ﴾ رَوَاهُ ابْنُ التَّجَارِ وَالِدِيلَمِي، ئێمان بە خۆزگەیی و گەتوگۆی جوان نیە، بەلکو ئێمانی تەواو ئەوێه له ناو دلدا جێگیر بێ و کردەوهی چاکیش شاهیدی ئەم ئێمانە بێ.

﴿حَدِيثُ حَقِيقَتِهِمْ: نَامُوزْگَارِي﴾

(عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڕدراوه تەوێه له (تەمێم)ی (الداری). ئەم بەرێزە له پێشدا دیان بوو، له سالی (۹)ی کۆچی له خزمەت پێغه مبه‌ر ﷺ موسولمان بووه، له سالی (۴۰)ی کۆچی له فەلهستین وەفاتی کردوه، (۱۸) حەدیسێ گێراوێه. ئەفەرموی: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ) پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ) کۆله‌گەیی ئایینی ئیسلام بریتییه له نامۆزگاری و دلسۆزی.

نامۆزگاری ئەوێه: بەرزەوه‌ندی کەسێک بۆی و پای خۆتی بە دلسۆزانە و بە بێ‌گەردی بۆ بلی. (قُلْنَا: لِمَنْ؟) ئێمەش گوتمان: نامۆزگاری بۆ کێ؟ (قَالَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: نامۆزگاری دلسۆزییه بۆ خوای‌گەوره: کە خۆشترت بۆی له هەموو شتێک، باوه‌رت پێی هەبێ و له‌فرمانی دەرئەچێ و بە تەواوی بیپەرستی.

(وَلِكِتَابِهِ) نامۆزگارییه بۆ قورئانی پیرۆز: باوه‌رت پێی هەبێ و بیخویتی و بە خەلکی پابگەیه‌نی و پوونی بکەیه‌وه.

(وَلِرَسُولِهِ ﷺ) نامۆزگاری و دلسۆزییه بۆ پێغه مبه‌ری خوا ﷺ، خۆشت بۆی و باوه‌رت پێی هەبێ و له‌فرمانی دەرئەچێ.

(وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ) نامۆزگاری و دلسۆزییه بۆ پێشەوایانی موسولمان: دزایه‌تیان نەکە، ئەگەر له‌سنووری ئیسلام دەرئەچن، فرمانی ئەوان جێ‌به‌جێ بکە، ئەگەر تاوان نەبێ، زویانت باش بێ بەرامبەر ئەوان (وَعَامَّتِهِمْ) نامۆزگاری و دلسۆزییه بۆ هەموو موسولمانان: پێگای چاکیان پێ بلی، له‌خراپه‌ قەده‌غەیان بکە، زیانیان له‌سەر لابده‌ی، سودیان پێ‌بگەیه‌نی (رواهُ مُسْلِمٌ) ئیمامی (موسلیم) گێراویه‌تی‌وه.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ: اللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾
رواه البخاری ومسلم.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیک له‌م چه‌دیه‌دا﴾

۱- (الَّذِينَ النَّصِيحَةُ): نامۆزگاری واجیبکی‌نایینی‌یه وه‌کو نویژو زه‌کاتو... هتد
﴿عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنَّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ﴾
رواه الشيخان، واته: په‌یمانم له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ست: له‌سه‌ر نویژو کردنو زه‌کات دانو نامۆزگاری‌کردنی گشت موسولمانیک.

۲- (وَالْأَمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتُهُمْ): پی‌ویسته نامۆزگاری خه‌لک به‌گفتوگری نهرمو له‌جی بی، تا‌کو سودی هه‌بی (قال بغض السلف: مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَهِيَ نَصِيحَةٌ، وَمَنْ وَعَظَهُ عَلَى رُؤُوسِ النَّاسِ فَإِنَّهَا وَبْخَةٌ)، واته: هه‌ر که‌سیک به‌نه‌ینی نامۆزگاری برای خوی بکا، نه‌مه به‌راستی نامۆزگاری‌یه، وه‌هه‌ر که‌سیک له‌به‌رچاوی خه‌لک نامۆزگاری بکا، نه‌مه به‌راستی پروشکینو سه‌رشوپی کردوه.

پی‌شینیه‌ی کورد گوتویانه: (مار به‌گۆته‌ی خووش له‌کونه‌که‌ی دیتنه‌ده‌روه).

﴿چه‌دیه‌ی هه‌شته‌م: نه‌ینی ناو دل له‌سه‌ر خودایه﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گتێ‌دراوه‌ته‌وه له‌ (ابن عمر) خوا لی‌یان رازی بی (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ) فه‌رمانم پی‌کراوه: له‌گه‌ل کافران جه‌نگ بکه‌م (حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) تا‌شایه‌دی نه‌ده‌ن: جگه له‌(الله) هیچ خودایه‌ک نیه، وه‌(محمد ﷺ) نێ‌ردراوی خوایه (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ) وه‌تا‌ئهو پی‌نج نویژانه به‌رێک‌وپێکی ده‌که‌ن (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ) وه‌تا‌زه‌کات نه‌ده‌ن به‌ته‌واوی.

(فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ) جا‌کاتیک شاده‌و ئی‌مانیان هیتاو نویژیان کردو زه‌کاتیان دا (عَصَمُوا مِنِّي) نه‌پاریژن له‌من (دِمَاءَهُمْ) خوینیان (وَأَمْوَالَهُمْ) مالیان، چونکه‌بونه‌ته‌برای ئی‌مه‌ی موسولمان، واته: خوینو مالو ناموسیان قه‌ده‌غه‌یه ده‌ستی لی‌بدری (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ) مه‌گه‌ر به‌مافیکێ شه‌رعی ئیسلامی پاراستنی نه‌میتێ: وه‌که‌سیک بکوژی ده‌کوژی‌ته‌وه، یان له‌ئیسلامه‌تی په‌شیمان بی‌ته‌وه ده‌کوژی، یان زیان له‌که‌سیک بدا نه‌بی تۆله‌ی بداتی (وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى) ئی‌مه له‌دو‌نیا ئه‌وها په‌فتاری له‌گه‌ل ده‌که‌ین، لی‌پرسینی نیازی ناو دلی له‌سه‌ر خودایه له‌روژی نوابی‌دا (رواه البخاری ومسلم) ئی‌مامی (بوخاری) و (موسلم) گتێ‌راویه‌تیانه‌وه.

له فەرموده به بۆمان دهرئه كه وێ: نوێژ نه كه رو زهكات نه دهر ئه گهر تۆبه نه كه ن ئه بى بكوژرێن، به لام پۆژوونه گر ناكوژرێ و ئه خرىته به ندىخانه تا مانگى پهمه زان كوتايى دێ، خواردن و خواردنه وهشى به پۆژ لى قهدهغه ئه كرى، ههروهها ئه وهى خه ج نه كا له دونيادا سزا نادرێ، ههروهها لى كۆلینه وهى ناو دلى خه لك له سهر ئیمه نیه و له سهر خودایه.

ئینجا بزانە: بۆ ئیمه دروست نیه خۆمان تىكه لى ناو دلى خه لكى بكهین، ههركه سىك له بهر چاوى ئیمه موسولمان بێ، ئیمهش ئه لێین: موسولمانه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ﴾ رواه البخاري، واته: ههركه سىك ئه م پێنج نوێژه بكا، پوو له قىبه لى ئیمه بكا، دهستكوژى ئیمه بخوا، ئه وه موسولمانه و په يمانى خواو پێغه مبه رى پى دراوه: كه خوێن و مالى بياريزرێ.

﴿چه ند تىگه يشتنىك له م حه ديسه دا﴾

۱- (حَتَّى يَشْهَدُوا... إلخ): بزانە: به تهنه شاده هيتان مروؤ ئه پيته موسولمان، ئه گهر به كرده وه، يان به زوبان كوفر نه كا نابى بكوژرێ، كه وایوو: كوشتنى نوێژ نه كه رو زهكات نه دهر، به هوى تاوانه كه به، نه ك به ناوى كوفر، چونكه پێغه مبه رى ﷺ ئه فه رموئ: ﴿مَنْ أَصْلَ الْإِيمَانِ الْكَفُّ عَمَّنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يُكْفَرُهُ بِذَنْبٍ، وَلَا يُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ﴾ رواه أبوداود، واته: به كىك له بنچينه كانى ئيمان: وازه يتانه له و كه سه ل شاده لى هيتاوه، به ههچ گونا هيك كافر لى نه كه ين و به ههچ كرده وه به ك له جوغزى ئىسلام دهر لى نه كه ين.

۲- (وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ): زانا يانى ئىسلام له سه رده مى سه حابه وه تا ئىستا به كده نكن: له سهر ئه وهى: هه ر كه سىك باوه رى به واجىبوونى نوێژ نه بى، ئه وه كافر ه. واته: داواى ئىسلامبوونه وه لى ته كرى، ئه گهر موسولمان نه بووه، ئه كوژرێ و نوێژ لى له سهر ناكرێ و له گوپستانى موسولمانان نانيژرێ، به لام ئه گهر باوه رى به واجىبوونى نوێژ هه بوو و له بهر ته مبه لى نه يته كرد، ئه وه كافر نيه، به لكو داواى نوێژ كردنى لى ته كرى جا ئه گهر نوێژ لى نه كرد، گه وره لى موسولمانان ئه يكوژرێ.

۳- (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ): زهكات نه دهر ئه گهر باوه رى به واجىبوونى زهكات نه بو ئه ويش كافر ه، به و جوړه لى باسما ن كرد په فتارى له گه ل ئه كرى، به لام ئه گهر باوه رى به واجىبوونى زهكات هه بوو، له بهر به خىلى نه يته دا، ئه وه گه وره لى موسولمانان به زۆر لى وه رنه كرى، جا ئه گهر نه داو جهنگى كرد، ئه وه جهنگى له گه ل ئه كرى، ههروهكو ئىمامى (أبو بكر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جهنگى له گه ل كردن.

به لگه: له سهر كوشتنى نوێژ نه كه رو زهكات نه دهر- جگه له م حه ديسه- خواى گه وره ئه فه رموئ: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ ئه گهر له كوفره كه يان

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ: فَعَلَ الْمَأْمُورَاتِ وَتَرَكَ الْمَنْهَيَّاتِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ﴾ رواه البخاري ومسلم.

توبه یان کردو نوڙیان کردو زه کاتیان دا، وازیان لی بیئن واته: نه گهر نوڙیان نه کردو زه کاتیان نه دا بیان کوژن.

۴- (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ): نه و ما فانه ی نیسلام که ریگیای کوشتنی موسولمان نه دهن: وهکو زینای پیاوئیک، یان ئافره تئیک که جیماعئیکي حلالی کردبئ، یان وهکو مروفتیک به کیکی تری به ناهق کوشتبئ، یان مروفتیک له دین وهرگه رابئ، یان نه و که سانه ی مان نه گرن له نه نجامدانی شهرعته ی نیسلام، که پییان نه گوئری: (الْمُتَنَعُونَ مِنَ الشَّرَائِعِ)، واته: نه و که سانه ی به کومه ل بریار نه دهن: له سهر نه کردنی واجبییک، یان له سهر کردنی حه پامئیک نه وانه ش وهکو زه کات نه دهره کان جه نگیان له گه ل نه کړئ، تا ملکه چی شهرعته ی نیسلام نه بن.

﴿حَدِیْسِ نَوْبِهِم: بِهِ جِيْهِنَانِيْ فِهْرْمَانِيْ پِنَغِه مَبِهْرُو ﷺ وَازْهَيْنَانِ لِه قَهْدَمَغِه كِرَاوْمَكَانِ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): گيډراوه ته وه له (نه بوهره پره) خوا لئی پلزی بئ، سه حابه يه، له سالی (۶) ی کوچی موسولمان بووه، له تهمه نی (۷۸) سالی دا له سالی (۵۷) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه، له هه موو سه حابه کان زوړتر حه دیسی له بهر بون (۵۳۷۴) حه دیسی گيډراونه وه.

(قال) نه فهرموئ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ): گوئم له پیغه مبه ر ﷺ بوو نه یفهرموو: (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ) ههرچی له ئیوهم قه دهغه کرد، واته: فهرمووی مه یکه (فَاجْتَنِبُوهُ) خوټانی لی پاریزنو به هیچ جوړیک مه یکه (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ) وه ههرچی فهرمانی کردم پی دان، واته: فهرمووی بیکه (فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) ههرچه ندی له توانا تاندا هه یه بیکه.

لیره دا بومان دهره که ویت: که وازهینان له خراپه، زیاتر بایه خی پی نه درئ له کردنی چاکه، چونکه به هیچ جوړیک خراپه په سهند نه کراوه و نابئ بکړئ.

(فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) نه ته وه کانی پیش ئیوه له بهر نه وه خوا له ناوی بردن (كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ) چونکه به بی پیویست پرسپاری زوړ بئ سودیان له پیغه مبه ران نه کرد (وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ) هه روه ها دژ به فهرمانی پیغه مبه رانی خوټان نه جولانه وه (رواه البخاري ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گيډراویه تیانه وه.

لیره دا مه به ست پرسپار کردنی بئ که لکه، چونکه پرسپار کردنی کاروباری نایینی پیویسته له سهر هه موو موسولمانئیک.

ههروهه بزانه: ئەگەر ئێمەش دژ بە فەرمانی پێغه مەبرێخۆمان ﷺ بچوین، ئەو
 لە ناوچوونمان نێزیکە، کەوابوو: بە هیچ جۆرێک سنووری خواو پێغه مەبر ﷺ مەشکێنە.
ئینجا بزانە: ھەرکەسێک لە فەرمانی پێغه مەبر ﷺ دەرچێ: نیشانەی ئەو یە کە
 پێغه مەبری ﷺ خۆش ناوی، وە ھەرکەسێک پێغه مەبری خۆش نەوی نیشانەی کەم
 باوەری، وە ئەگەر بە پێغه مەبری نەزانی ئەمە کافرە ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:
 لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، واتە:
 باوەری هێچتان تەواو نیە، تاكو منى له دايك باوك و منداله كانى خوى و له گشت خەلكى تر
 خۆشتر ئەوى.

﴿چەند تیگەشتنیك لەم ھەدیسەدا﴾

۱- (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَبُوا): دەقى ئەم فەرموودە یە وا ئەگە یەنئ: کە واجبە لە ھەموو جۆرە
 قەدەغە کراویک خۆمان بپاریزین، جا کەم بئ، یان زۆر بئ، ھەرچەند بەرژە وەندى گشتى، یان
 تاییە تیش تیک بچئ.

ئینجا ھەر لە سەر بناغە ی ئەم فەرموودە یە، قاعیدە یە کى (أَصُولُ الْفَقْه) ی بنیات نراو، کە
 ئەلئ: (دَرْءُ الْمَقَاسِدِ أُولَىٰ مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) واتە: لادان و لابردنى خراپە کان لە پێشترە لە
 وە دەستەینانی بەرژە وەندى کان.

کەوابوو: خواردنە وەو کرپن و فرۆشتنى شەراب ھەرپامەو واجبە قەدەغە بکړئ؟ چونکە زیان لە
 عەقل و دین ئەدا، ھەرچەند بەرژە وەندى شەرابخانەو شەرابفروشەکانیش تیک بچئ.

۲- (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ): دەقى ئەم فەرموودە یە وا ئەگە یەنئ: کە واجبە بە
 گوێرە ی توانا فەرمانی پیکراو کان بکەین، ھەر وەک خواى گەورە ئەفەرموئ: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ
 مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واتە: تا تواناتان ھە یە لە خوا بترسن.

ئینجا ھەر لە سەر بناغە ی ئەم تاییە تو ھەدیسە، قاعیدە یە کى (أَصُولُ الْفَقْه) ی بنیات نراو،
 کە ئەلئ: (مَا لَا يَذْرُكُ كُلُّهُ، لَا يَثْرُكُ جُلُّهُ) واتە: ھەر شتیك ناگونجئ ھەموو بکړئ، واز لە
 کردنى بە شە زۆرە کە ی ناھێندړئ.

کەوابوو: ئەگەر کەسێک تەنھا بە شى رووخسارى ئاوى دەست کەوت، ئەبى بە کارى بێنى،
 ئینجا تە یە مەموم بکا. ھەر وەھا ئەگەر ئاو و گلیشى دەست نە کەوت: واجبە بە بئ دەستتوێژى
 نوێژە کە ھەر بکا، جا کاتیک ئاوى دەست کەوت قەزای بکاتە وە.

۳- (فَاجْتَبُوا... مَا اسْتَطَعْتُمْ): دەقى ئەم دوو فەرموودە یە وا ئەگە یەنئ: قەدەغە کراو
 بە هیچ جۆرێک نابئ بکړئ، بە لام فەرمانی پیکراو بە گوێرە ی توانایە، کەوابوو: ئەگەر ھۆیە کى
 ڕەوا ھەبوو، دروستە، یان واجبە: فەرمانی پیکراو نە کړئ.

(الْحَدِيثُ الْعَاشِرُ: فِي اكْتِسَابِ الْحَلَالِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ،

تینجا هر به به لگه ی ثم حدیسه و له سر بناغه ی (قاعدہ) ی پابردو- (دَرءُ الْمَفَاسِدِ
أَوَّلَى مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ-) واجبه: موسولمان واز له فرمانی پیکراو بیئی نه گهر به هوی
کردنی فرمانی پیکراوه که مه ترسی روودانی قده غه کراویک هه بوو:

بُوَ نَمُوْنُهُ: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْلَا حَدَاثَةُ عَهْدِ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ
الْكَعْبَةَ وَلَجَعَلْتُهَا عَلَى أَسَاسِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ﴾ رواه الشيخان، واته: پیغمبره ﷺ به (عائشه) ی
فرموو: نه گهر که له که ی تو- دانیشتیوانی مه که- تازه موسولمان نه بوبان، (کعبه) م
هه لئه وه شانندو له سر بناغه که ی (ابراهیم) م ﷺ دروست نه کرده وه.

واته: لیله دا پیغمبره ﷺ وازی له م (سنة) ی ابراهیم پیغمبره ﷺ هینا، له ترسی روودانی
قده غه کراویک: که پهرته وازه دلشکانی دانیشتیوانی (مکه) یه، چونکه خوی گهره
نه فرموی: ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ثم ثانینه نه نجام بدنه و پهرته وازه یی تی دا
مه که ن. که و ابوو: نه ی لاوی موسولمان- قوریانت بم- نه که ی به هوی (سنة) یکی
فرمانی پیکراو، بجی پهرته وازه یه که و ململانه یه کی قده غه کراو بکه ی.

٤- (إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ): پرسیارکردنی بی سود، یان پیته ویست:
یه کی که له و کاره ناریکانه ی قده غه کراوه له سر موسولمان، هه روه که پیغمبره ﷺ
نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ
وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ﴾ رواه الشيخان، واته: خوی گهره له ئیوه ی حه رام
کرده: نازاردانی دایکان، حه رامی کرده: نه دانی نه و مافه ی له سره تانه و داوا کردنی نه و
شته ی مافی ئیوه ی تی دا نیه، حه رامی کرده: زینده به چال کردنی کیژه کان، خوا پی ی
ناخوشه: گوته گوته بکه ن- واته: هه رچی گویتان لی بو بیلینه وه- پی ی ناخوشه: زود
پرسیاری پیته ویست بکه ن، پی ی ناخوشه: مال به فیرو بدنه.

﴿حَدِيثُ دَهِيْمٍ: هُوَ لَدَانِ بُو وَدَدِ سَتِهِيْنَانِي حَلَالٌ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَهُ (ثَهْوَمُورِيه) كَيْدَارُهُ وَهَتْوَه، نَهَلِي:
بِطِغْمَبِرِ ﷺ فَرَمُوِي: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ) خَوِي گَهْرَه پَاك و بی عه یبه و (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا)
ته نها شتی حه لال و بی گهرد نه بی وه ری ناگری، که و ابوو: هه شتی که به خوت نه یخوی و به
کاری نه هینی، یان بو مال و مندالت به کاری نه هینی و نه یخون، یان له ریگی خوا
نه یبه خشی، نه بی حه لال بی و ته نها هه به نیازی خوا بی، نه گینا: پاداشتت بو نانوسری.
(وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ) خَوِي گَهْرَه فرمانی داووته خاوهن باوه ران (بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ)

فَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا). وَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ). ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ. وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَتَى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ! ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

بهو جوړه فرمانه ی داویه تیه پیغه مبه ران صلى الله عليه وسلم (فَقَالَ تَعَالَى) خوی گه وړه له فرمانی بو پیغه مبه ران، نه فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه ی پیغه مبه رانی من ﴿كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتی پاکو حلال بخونو به کاری بینن ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ کرده و هی باش بکن. (وَقَالَ تَعَالَى) هر بهو جوړه خوی گه وړه فرمان نه داته نیمانداران و نه فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی خاوهن باوه ران ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو حلاله بین گرده بخونو به کاری بینن، که داومانه به نیوه.

که و ابوو: به کاره یانی حرام به هیچ جوړیک دروست نیه، جا نه گهر تا نیستا مالی خه لکت خوارده، توبه بکه و تولی مال که بده و دهست خاوه نه که ی، یان دهست میراتگره کانی نه گهر به خوی نه مابو، به لام نه گهر خاوه نی ناناسیته وه، یان دهست ناکه و یو خزمیشی نیه، بیده به دوو پیاوماقولی چاک، بو نه و هی له به رژه و هندی موسولمانان سهری بکن.

(ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ) ینجا پیغه مبه ران صلى الله عليه وسلم باسی جوړه پیاویکی کرد (يُطِيلُ السَّفَرَ) که سه فیری دوو رو دریژ نه کا: بو حج کردن و سهردانی خزمان و خواپه رستی تر (أَشْعَثَ) مووی سهری نارپک نه بیو (أَغْبَرَ) توزاوی نه بی چونکه له مال نیه خوی بشوا (يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ) دهستی خوی به رز نه کاته وه بو ناسمانو له خوا نه پارپته وه نه لی: (يَا رَبَّ يَا رَبَّ) خوابه له مه پرگرم بکه، خوابه نه شتم بدی (وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ) له گه ل نه وه شدا خواردنی نه م پیواره حرامه (وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ) خواردنه و هی حرامه (وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ) جلو به رگو که لو پهلی ناو مالی حرامه (وَعُذِيَ بِالْحَرَامِ) هر به حرام پیگه یه ندراره و گه وړه بووه (فَأَتَى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟) چون نه م جوړه که سه دعای قبول نه بی؟ واته: قبول نابی (رواه مُسْلِمٌ) نیام (موسلم) گتړاویه تیه وه.

نیجا بزانه: دوعا کردن نه ویه: له خوا بیاریتته وه شتیکت بو بکا، یان به لایه کت له سهر لابدا: له دنیا، یان له قیامت. دوعا کردن باشو خوا پیی خوشه داوی هه موو شتی لی بکه ی، به مرجی نه و شته ی داوی لی ته که ی نارپک نه بیو تاوان نه بیو زیانی خه لکی تی دا نه بیو هر له خوی داوا بکه ی، چونکه جگه له خدا که سی تر دهسه لاتی نیه.

هه روه ها نه بی خواردن و خواردنه وه جلو به رگو که لو پهلی ناو مالته هه مووی حلال بی، تاکو قبول بیی، هه روه ها: له دوعا کردن نه بی ناگدار بی: چی نه لی؟ دلتیا بی که

خوا بۆت جی به جی ئەکا، ئینجا دوعا له دواى نوێژکردن و به دهست بهرزکردنه وه
له سه ره ئه ژۆ دانیشن و پوو له قیبله و به تاییهت له دواى نیوه شه ودا باشتەر قبول ئەبێ،
ئه گهر قبول نه بو بزانه مه رجه کانی نه هاو ته جی، به لام له پۆژی دواى پاداشی
دوعایه کى ئەدریته وه.

جا بزانه: باشتترین خوارده مه نى و جلو به رگ نه مه یه: که به دهستی خۆت به شیوه یه کى
حه لال وه دهستی بێنى ﴿عَنِ الْمَقْدَامِ رَضِيَ عَنْهُ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا
مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ، وَإِنْ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ ﴿رواه البخاري،
واته: هیچ که سێک خوارده مه نه یه کى باشتەر ناخوا، له و خواردنه ی که
به دهستی خۆی په یدای کردوه، بێگومان پیغه مبه رد داود ﷺ به دهستی خۆی ئاسنگری
ئه کردو خۆی پێ نه ژيانده.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا): وا ئەگه یه نێ: پێویسته خیرکردن ته نها له رێگای خوا بێ و به شتی
حه لال بێ، مه روه ک پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿مَا تَصَدَّقَ أَحَدٌ بِصَدَقَةٍ مِنْ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ
اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ - إِلَّا أَخَذَهَا الرَّحْمَنُ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ ثَمَرَةً فَتَرَبُّو فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ حَتَّى
تَكُونَ أَعْظَمَ مِنَ الْجَلِّ﴾ رواه الشيخان، مه رکه سێک خیرێک به مالى ه لال بکا - چونکه
خوای گه وده ه لال نه بێ وه رى ناگرێ - خوای گه وده ئەم خیره به راسته ی خۆی
وه رنه گرێ و قبولی ئەکا، مه رچه ند دانه قه سپیکیش بێ، له لای خوا زیاده ئەکا تا له چیا
گه وده تر نه بێ.

۲- (كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ): وا ئەگه یه نێ مه و لدان بۆ وه دهسته ینانى ه لال واجبه و خۆ
نه پاراستن له حه پام نیشانه ی به ده بختیه، پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿إِنَّ التُّجَّارَ يُعْثُونَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَارًا، إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّقَ﴾ رواه الترمذی، واته: بازرگانه کانی درۆزن و
فیل باز له گه ل سته مکاران زیندوو ئەکرینه وه و حه شر ئەکرین، ته نها بازرگانێک نه بێ: که له
خوا ترسابێ و حه پامی وه رنه گرتبێ و چاکه ی کردبێ و راستی گوته ی.

۳- (يُطِيلُ السَّفَرُ): إلى آخر الحديث، بزانه: دوعا کردن چه ند ئاداب و پێویسته یه کى تری ه یه
تا کو قبول بێ، بۆ نمونه: پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُذِئْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ
وَالشَّاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ لِيَذْغْ بَعْدَ بِمَا شَاءَ﴾ رواه أصحاب السنن، واته: مه ر
یه کیکتان نوێژی کردو ویستی دوعا بکا، با له پێشدا سوپاسی خوا بکا و بلێ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ).
ئینجا سه لوات له سه ره پیغه مبه ر ﷺ لی بداو بلێ: (وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ).
ئینجا له پاش ئەمانه کام دوعای پێ خۆشه با بیکا.

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ عَشَرَ: فِي الْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرِيحَانَتَهُ قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: (دَغْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ)﴾
رواهُ الترمذي والنسائي، وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

﴿حَدِيثِي يَزِدُّهُمْ: وَازْهِنَانِ لَهُ گُومَانَلِيْكَرَاو﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گِیْدِرَاوَه تَوَه لَه حَه زَرَه تِی (حَسَن) کُورِی ئِیْمَامِی (عَلِی) خَوَالِیَّان پَازِی بَی، سَه حَاحِیَه یَو دَايْکِی نَاوِی (فَاطِمَةُ) یَه کُجِی پِیْغَمْبَرَه ﷺ، بَوِیْی پِیْی ئَه لَیْن: (سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نَه وِی پِیْغَمْبَرَه ﷺ، لَه سَالِی (۳) ی کُجِی لَه دَايْکِ بَوِی، لَه سَالِی (۵۰) ی کُجِی لَه لَای ژَنَه کِی خَوِی ژَه مَرِی دَه رَخَوَارِد دِرَاو وَه فَاتِی کَرِد، لَه مَه دِیْنَه لَه گُورِسْتَانِی (بَه قِیْع) نِیْژَاوَه، (۱۳) حَه دِیْسِی گِیْپَاوَنَه وِی، لَه لَای پِیْغَمْبَرَه ﷺ زَوْر خَوْشَه وَیْسِت بَوِی، لَه بَه رُئَوَه پِیْی ئَه گُوتَرِی: (وَرِيحَانَتُهُ) رَه یَحَانَه بَوْنَخَوْشَه کِی پِیْغَمْبَرَه ﷺ.

(قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ئَه لَی: ئَه مَ فَه رَمُودَه یَه مَ لَه پِیْغَمْبَرَه ﷺ وَه رَگَرَتَوَه لَه بَه رَم کَرِدَوَه، کِه ئَه فَه رَمُوئِ: (دَغْ مَا يَرِيكَ) وَاز بِنَه لَه وَشْتِی دَه تَخَانَه گُومَان وَگُومَانَت لَی مَه یَه: ئَا یَا حَه لَآلَه، یَان نَا؟ جَا هَه رَچَه نَد ئَه وَشْتَه زَوْر کِه مَو بَی نَرَخِیْش بَی ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: مَرَّ بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكْتَنُهَا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، پِیْغَمْبَرَه ﷺ لَه رِیْگَه دَا یَه ک دَانَه قَه سِی دَوْزِیَه وِی، ئِیْنَجَا فَه رَمُوئِ: ئَه گَر تَرَسِی ئَه وِی مَ نَه بَوَا یَه، کِه مِی زَه کَاتَه: ئِیْسْتَا ئَه مَخَوَارِد، وَاتَه: لَه بَه رُئَه مَ گُومَانَه وَازِی لَی هِیْتَاو نَه یَخَوَارِد.

(إِلَى مَا لَا يَرِيكَ) رَوِی بَکِه ئَه وَشْتِی نَاتَخَانَه گُومَان وَگُومَانِی تِی دَا نِیَه کِه حَه لَآلَه، کِه وَابَوِی: پِیْوِیْسْتَه مَوْسُولْمَانِی تَه وَآو تَخَوْنِی ئَه وَشْتَانَه نَه کِه وِی کِه بَه تَه وَآوِی لَه حَه لَآلَبُورِیَان دَلْتِیَا نِیَه، چَوْنِکِه بَه وَازْهِنَانِی گُومَانَلِيْكَرَاو بَه لَای کِه مِی هِیْچ تَاوَانِی لَه سَه ر نَانُوسَرِی، بَه لَام ئَه گَر گُومَانَلِيْكَرَاو بَه کَار بِنِیْیَو بِیْکَا، بَه لَای کِه مِی تَوُوشِی دَوِی دَلِی ئَه بَی ئَه گَر نَه خَتِک تَرَسِی خَوِی هَه بَی:

بَوِی وَیْنَه: ئَه گَر نَافَرَه تِک پِیْی گُوت: مِی شِیْرِم دَاوَه تَه تَوُو ئَه وَکِچَه. ئَه مَه هَه رَچَه نَد شَاهِیْدِی یَه ک نَافَرَه ت کَار نَاکَاتَه سَه ر حَه لَآلَبُورِی مَارَه کَرْدِی ئَه وَکِچَه، بَه لَام گُومَانَلِيْکَ دَوِی دَلِی هَکَت بَوِی پَه یِدَا ئَه بَی، کِه وَابَوِی: لَه بَه رُئَه مَ گُومَانَه وَاز لَه وَکِچَه بِنِیْیَه وَ مَارَه ی مَه کِه، بَرِوَانَه حَه دِیْسِی (۶) وَ (۲۷).

(رواهُ الترمذي والنسائي) ئَه مَ دَوِی زَانَا یَه ئَه مَ حَه دِیْسَه یَان گِیْپَاوَه تَه وِی (وَقَالَ الترمذي: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئِیْمَامِی (تِیْرَمِیْزِ) فَه رَمُوِیَه تِی: ئَه مَ حَه دِیْسَه جَوَانَه وَپَاسْتَه.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي عَشَرَ: فِي تَرْكِ مَا لَا يُفِيدُ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حُسِّنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ

نِيَمَامِي (تيرمیزی): ناوی (محمد) کورپی (عیسای) تیرمیزی، له سالی (۲۰۹) ی کۆچی له (تیرمین) - شاریکه له باکورئ نیران - له دایک بووه، له سالی (۲۷۹) ی کۆچی، وهفاتی کردوه، نهویش بهکیکه له زانا بهرزهکانی شهرعو هه دیس.

نیمامی (نه سسانی) ناوی (نه حمهه) کورپی (شوعهیب) نه سسانی، به، خه لکی (خوړاسان) هو له سالی (۲۱۵) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۰۲) ی کۆچی، له (فهله ستین) وهفاتی کردوه، بهکیک بوو له زانا بهرزهکانی شهرعو هه دیس.

﴿چهند تیگه یشتنیک لهه هه دیسه دا﴾

۱- (ذُعْ مَا يَرْيُكَ): له سهه بناغه ی نهه هه دیسه قاعیده بهکی (أَصُولُ الْفَقْه) بنیات نهراوه: که نهلی (إِذَا تَعَارَضَ شَكٌّ وَيَقِينٌ قُدِّمَ الْيَقِينُ) هه رکاتیک گومانیک و بی گومانیک دژ به به کتری وهستان بی گومانه که به کار دئ:

بۆ نموونه: پیغه مبهه ر ﷺ نههه رموی: ﴿إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا فَأَشْكَلْ عَلَيْهِ أَخْرَجْ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا﴾ رواه الشيخان، واته: هه رکاتیک بهکیکتان زانی: له ناو زگی دا بایه که هیه، ئینجا که وهه گومان: ئایا بای لی هاتوته دههروه، یان نا؟ نابئ بهه گومانه له مزگهوت بهرواته دههروه بۆ دهستنوێژگرتن، تا به بی گومان دهنگی بایه که نه بیسی، یان بی گومان به تهواوی ههست به هاتنه دههروهی بایه که نهکا. که واته: (بی گومانی به گومان لاناچئ).

۲- (إِلَى مَا لَا يَرْيُكَ): هه رکاتیک گومان لیگروایک نه که ی نه بی بزانی: بی گومان په سیارت لی ته کرئ، ئایا بۆ وات کرد؟ که وایوو: نه ی موسولمانی خو شه ویست، هه ولی هه لال و گومان لی نه کراو بده، مندا له کانت به هه لال بزیننه تا کو باری دونیا و قیامهت سوک ببئ، چونکه له زهت و خوشی دونیا به دهوله مهندی نهه، ته ماشا بکه پیغه مبهه ر ﷺ نههه رموی: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِزَتْ لَهُ الدُّنْيَا﴾ رواه الترمذی، واته: هه بهکیک له ئیوه له پۆژه که ی دا له کومه لگه ی خو ی دا نهه مین بیو کهس به دوا ی دا نهه گه پئ، لاشه که ی ساغو بی به لا بی، ئازووقه ی پۆژه که ی هه بی، با وا دابنئ: که هه موو دونیا ی بۆ کو کراوه ته وه.

﴿هه دیسی دوا زده ههه: نه کردنی شتی بی سوود﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَتَغَمَّرُ بِرَأْسِهِ فَيَقُولُ: «مَنْ حُسِّنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ يَهْكُكُ لَهُ نِشَانُهُ» جَوَانُو رِيك و پيكي ئايینی مروؤ

تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ ﴿﴾ حدیث حسن رواه الترمذی وَغیره هَكَذَا.

نهمه یه: (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ) واز بیټنې له و شتانه ی سودی نیو په یوه ندی به خو یه وه نیو (حدیث حسن رواه الترمذی وَغیره هَكَذَا) نیمامی (تیرمیزی) گټراو یه تیو وه.

بزانه: نه و شتانه ی په یوه ندی به مروغه وه هیه، نه وه یه بؤ کاروباری زیانی بی: وه ک زانستی و ته ندروستی و خواردن و جلو به رگو دؤستایه تی و خو پاراستن له هر چی زیانی تیدا بی و پټک و پټک کردنی خیزان.

که و ابوو: هر چی سودی بؤ زیانی دونیا و قیامت نه بی وازی لی بیته و کاتی خوتی پی له ده ست مده: وه ک گفتوگوی بی سود و پرسیاری بی سود و ه لسان و دانیشتنی بی سود و خو تیکه ل کردنی کاروباری خه لک که په یوه ندی به توه نه بی.

لینجا بزانه: یارمه تیدانی خه لک و ناموزگاری کردن و داپوشینی که مو کوری یه کانیا ن په یوه ندی به توه هیه و به هرکی سهر شانی خوتی بزانه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ مِرَّةً الْمُؤْمِنُ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِعَّتَهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ﴾ رواه أبوداود، موسولمان ناوینته ی موسولمانه و برای موسولمانه، به ربوبومه کی نه پاریزی و که مو کوریه کانی لانه با، نه گهر له بهر چاویشی نه بی هر یارمه تی نه دا.

﴿چهند تیگه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پاراستنی نهینی به رزترین ره و شتی موسولمانه، به تاییه تی داپوشین و ناشکرانه کردنی نه و گونا ه ی به په نهانی کراوه، چونکه ناشکرا کردنی گونا ه نه بیته هو ی لینه بووردنی خوی گهره، هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿كُلُّ أُمَّتِي مُعَاپِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنْ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ - وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ - يَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ﴾ رواه الشيخان، واته: نوممه تی من گشتی عه فو کراوه، ته نها نه وانه نه بن: که به ناشکرای گونا ه نه کهن، گونا هی ناشکرا به وهش نه گوتری: که مروغه له شه وئ دا به په نهانی گونا هی ک بکا، خوا لی ناشکرا ناکا، به لام به خوی نه لی: فلان دویټی نه م گونا هم کربوه. نه و پرده ی خوا به سهری دا هینابو و پوشیبوی، به م گوته بی سوده لای نه باو گونا ه که ناشکرا نه کاو خوا لی نابوری.

۲- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿لَا يُسَالُ الرَّجُلُ فِيمَا ضَرَبَ إِمْرَأَتُهُ﴾ رواه أبوداود، پرسیار له پیاو ناکری: تایا بؤچی له ژنه کی خوی داوه؟ چونکه پرسیاره که په یوه ندی به که سیکی تره وه نیو بی سوده.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ عَشَرَ: أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ رواه البخاري ومسلم.

﴿حَدِيثِ سَيِّدِهِمْ: بَرَايَةِ تَى نِيسْلَام﴾

(عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گپدراوه ته وه له (نه نه س) ی کوپی (مالیک) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (خادم رسول الله ﷺ) که خرمه تکاری پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، که واته: سه حابه یه، له (مه دینه) ی پیروژ له دایک بووه، که پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاته (مه دینه) ته مه نی (۱۰) سالان بوو و بووه خرمه تکاری پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، تا پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وه فاتی کرد هر خرمه تی کرد، له ته مه نی (۱۰۰) سالی دا له شاری (بَصْرَة) وه فاتی کرد. (۲۲۸۶) حدیسی گپراونه وه، نه فه رموی:

(أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فه رموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) بیروباوه پی هیچ کامیکتان ته واو نابی به خواو پیغه مبره رو پوژدی دواپی (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) تا بۆ برای خوی نه و شته ی پی خوش نه بی: که بۆ خوی پی خوشه (رواه البخاري ومسلم) نیامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیانه وه.

مه به ست له و شتانه ی که نه بی بۆ برای موسولمانت پی خوش بی، نه وه یه: له ئایینی نیسلامدا په وا بی، چونکه نه گهر به خوت شتی ناپیکت پی خوشه، نابی پیت خوش بی که سانی تر بیکا.

له م فه رمووده یه پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هانمان نه دا: بۆ نه وه ی دلمان چاکه ی بوی بۆ هه موو که س، هه تا نه بی پیمان خوش بی براهی کی تاوانبار توبه بکا، نه وه ی کافره موسولمان بی. هه روه ها به خته وه ریت له دونیاو قیامت بۆ هه موو که س پی خوش بی، چونکه هیچ له تو که م نابیتته وه، که و ابوو: هه سودی به که س مه به.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حدیسه دا﴾

۱- (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ): وا نه گه یه نی: که براهی تی نیسلام پارچه یه کی ئیمان، چونکه پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموی: ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ رواه الشيخان، واته: ئیمان هه فتاو سی پارچه یه، له هه مووانیان گه وره تر: شاده هیتانه، له هه مووانیان نرمتر: لابرندی ئازارده ری ریگه یه، شهرم کردن پارچه یه کی ئیمان. بپوانه حدیسی (۲۰) م.

۲- (مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ): وا نه گه یه نی: که دلسوزی بۆ خه لک پارچه یه کی تری ئیمان، پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموی: ﴿الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ رواه الترمذی، واته: ئیماندار ی ته واو نه و که سه یه: خه لک له خوین و مالیان لی ته مین بن، واته: لی دنیا بن که زیانیان لی نادا.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ عَشَرَ: حُرْمَةُ دَمِ الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: الْتَيْبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ﴾ (رواه البخاري ومسلم).

۳- پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾ (رواه مسلم، واته: نه و که سه تامی ئیمان نه کا: که پازی بی خوی گه وره دانوه رو په رستراوی بی، ئیسلام به رنامه ی ژیا نی بی، محمد ﷺ پیغمبر و پیشه وای بی).

﴿حَدِيثِي جَوَارِدَهُم: كُوشْتَنِي مُوسُوْلَمَانِ حَهْرَامَه﴾

(عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَبْدُ اللَّهِ كُورِي مَه سَعُودُ نَه فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ فرموی (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ) کوشتنی مروئی موسوْلَمَانِ دروست نیه (إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ) ته نها به کردنی یه کیک له م سی تاوانانه دروسته:

یه که م: (الْتَيْبُ الزَّانِي) زینا کردنی پیاویکه ژنی هیتابی و بویته زاوا، یان ئافره تیک میردی کردبی و لی بویته زاوا، نه مانه به ردباران نه کرین تا ده من، به لام نه گهر پیاو ژنی نه هیتابی، یان ئافره ت میردی نه کردبو، نه بی یه کی سده داریان لی بدیری سالتیک له وولات دور بخرینه وه. ههروه ها، نیربازی وه ک زینا وایه، به لام هندی زانا فرموویانه: نه بی ههردوکیان بکوژین.

دووم: (وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ) کوشتنی بی تاوان به ئاره زووی خوی، نه بی له توله ی کوژواو بکوژیته وه، جا نه گهر عهفو کرا، نه بی خوینی بدا، به لام نه گهر مه بهستی کوشتن نه بو، به لکو له دهستی کوژا، نه مه دروست نیه بکوژیته وه، به لکو نه بی خوین بداو خزمه کانی پازی بکا: وه ک پروداوی ئوتومبیل، چه که له دهست ده رچون، یاری کردنی تر.

به لام ئاگادار به: له هه موو جوړه کوشتنیک - جگه له توله - نه بی که ففاره ت بدری، واته: یه ک کویه ئازاد بکا نه گهر هه بوو، نه گهر نا: نه بی دوو مانگ له سه ر یه ک به پوژوو بی.

سی یه م: (وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) وازهینانه له ئایینی ئیسلام و جیا بوونه وه یه له کومه لی موسوْلَمَانان، هه ر که س له ئایینی ئیسلام په شیمان ببیته وه، واته: به زوبان، یان به کرده وه کافر بی و دیسان موسوْلَمَان نه بیته وه، نه بی بکوژئ و نه گهر که سی ک باوه پی به هه ر شهش پوکنی ئیمان نه بی، یان جوین به خوداو پیغمبر ﷺ بدا، یان بلی: به حوکی ئیسلام پازی نیم، یان گالته به خوداو پیغمبر ﷺ ئیسلام بکا، نه وه کافره و کوشتنی واجبه له سه ر کاریه دهستانی موسوْلَمَانان، ههروه ها نه وه ی له کومه لی موسوْلَمَانان جیا نه بیته وه و دژ به ئیسلام نه وه ستی، نه بی بکوژئ (رواه البخاری ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نه وه.

جا بزانه: نه وهی کافر نه بی و موسولمان نابیته وه، له دواى سى عیدده په یوه ندی ژنو میردایه تی نه پچړی.

ئینجا بزانه: گوړپایه لى و پړلینانى کاربه دهستان، نه رکی سهر شانى گشت موسولمانیکه به و مه رجه ی به یاسای قورئان کار بکا ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ أُمِرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ أَسْوَدٌ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا﴾ رواه مُسْلِم، واته: نه گهر، قوله په شیکى لووت پړاو، کرایه سهر کرده ی ئیوه وه به یاسای قورئان ئیوه ی به پړوه نه بږد، ئیوه ش گوړپایه لى بن و له فرمانی دهرمه چون.

ههروه ها بزانه: هر که سیك له دژى نه م جوړه کاربه دهستانه راپه پړی و په رته وازه یی بخاته نیو کومه لى موسولمانان، واجبه موسولمانان له ناوی بیه و نابى شوینی بکه ون ﴿عَنْ عَرْفَجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِيعٌ فَاضْرِبْهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّا مِنْ كَانٍ﴾ رواه مُسْلِم، واته: هر که سیك بیه وئى نه م نوممه ته ی ئیسلام لیك جیا بکاته وه و په رته وازه ی بخاته ناو له و کاته ی که کومه لن- ئیوه به شمشیر لى بدن، جا هر که سیك بن.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ): پوژنك (عبدالله) ی کوړی ئیمامی (عمر) ته ماشای (كعبه) ی پیروزی کرد- که قبیله ی موسولمانانه- ئینجا فهرمووی: ﴿مَا أَكْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنِ أَكْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ﴾، ئای (كعبه) چهند گه وړه و به پړزی، خو ئیماندار له لای خوا له توش گه وړه و به پړتړه. جا هر له بهر گه وړه و به پړزی موسولمان پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ﴾ رواه الترمذی، واته: نه مانى د دنیا ئاسانتره له لای خوا ی گه وړه له کوشتنی مړوئیکى موسولمان.

۲- (الْثَّيْبُ الزَّانِي): بزانه: به شایه دی چوار پیاو، یان به دان پیداهینانى زیناکه ر زینا ئاشکرا نه بی، دیسان بزانه: هر جوړه زیناکه ریک هه بی، نه گهر زینایه کی لى ئاشکرا نه بو، با له نیتوان خو ی و خوا ی گه وړه دا توبه بکاو ئاشکرای نه کا، به م توبه یه- إِنْ شَاءَ اللَّهُ- خوا ی گه وړه لى خو ش نه بی، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿مَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ﴾ رواه الشيخان، واته: هر که سیك تاوانیکى له م تاوانانه کرد- جگه له کافریبون- نه گهر له دنیا به هوی نه م گونا هه سزا درا، نه وه سزای قیامه تی له سهر لانه چى، به لام نه گهر تاوانیکى له م تاوانانه کرد- جگه له کافریبون- ئینجا خوا لى پو شى و

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ عَشَرَ: فِي خِصَالِ الْمُؤْمِنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ﴾ رواه البخاري ومسلم.

ناشکرای نه کرد، نه وه له پوژى دواى له دهست خودايه، نه گهر چه ز بکا: لى نه بورى، نه گهر نا: سزای نه دا. واته: هر چه ند به بى توبه کردنیش بمرى.

۳- (وَالتَّارُكُ لِدِينِهِ): جياوازی نيه: واز له هه موو ئايين بهيئى، يان له به شيكى، بگه پيوه بو حه ديسى (۸) م.

۴- (الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ): مه به ست به كومه ل (أهل السنة والجماعة) يه، واته: هر چينك بو بلاو كردنه وهى (بدعة) چه كه هه لگري: نه بى جهنگيان له گه ل بگري، هه روه كو ئيمامى (على) جهنگى له گه ل (خوارج) كرد.

﴿حَدِيثُ يَزِيدُ هَهُم: رَمُوشْتَه كَانِي مَرُوقِي ئِيمَانْدَار﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) نه بو هوږه پره نه فهرموى: پيغه مبه ر ﷺ فهرموى: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) هه ركه سيك باوه پى ته واوى هه يه به خواو پوژى دواى (فَلْيَقُلْ خَيْرًا) با قسه ي باش بكا (أَوْ لِيَصْمُتْ) يان بى دهنگ بى. له م فهرموده يه ده رنه كه وي: قسه ي به سود پيويسته بگوتري، به مه رجى پرو داويكى ناله بار پوو نه دا، وه نه گهر قسه كردن سودى نه بى، پيويسته نه گوتري، چونكه زوږبه ي تاوانى ناده ميزاد كه له دونياو قيامه ت پى به ديه خت نه بى: له گفتوگوى ناله بار پوو نه دا، بويى (لوقمان) نه لى: (نه گهر قسه زيو بى، نه گوتنى زيږه).

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ) وه هه ركه سيك باوه پى ته واوى به خواو پوژى دواى هه يه، با پيږى ميوانى بگري و له گه لى پوو خوش بى به گويږه ي توانا خواردنى بداتى و شويئى نوستنى بو دابى بكاو له به رده م ميوانا پوو گرږى و ده مه قالى له گه ل مندالانى خوى نه كا، هه روه ها نابى ميوانيش خوى ناشيرين بكا: وهك داواى خواردنى تاييه تى بكا، يان خوى تيكه لى كاروبارى خاوه ن مال بكا، نه گهر شتيكى نارپكى ديت، نابى بلاوى بكا ته وه (رواه البخاري ومسلم) ئيمامى (بوخارى) و (موسليم) گيږاويه تيان وه.

بزانه: دراوسى موسولمان و خرم سى مافى هه نه، دراوسى موسولمان و بيگانه دوو مافى هه نه، دراوسى كافر يه ك مافى هه يه.

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) وه هه ركه سيك باوه پى ته واوى به خواو پوژى دواى هه يه، با پيږى ميوانى بگري و له گه لى پوو خوش بى به گويږه ي توانا خواردنى بداتى و شويئى نوستنى بو دابى بكاو له به رده م ميوانا پوو گرږى و ده مه قالى له گه ل مندالانى خوى نه كا، هه روه ها نابى ميوانيش خوى ناشيرين بكا: وهك داواى خواردنى تاييه تى بكا، يان خوى تيكه لى كاروبارى خاوه ن مال بكا، نه گهر شتيكى نارپكى ديت، نابى بلاوى بكا ته وه (رواه البخاري ومسلم) ئيمامى (بوخارى) و (موسليم) گيږاويه تيان وه.

ثینجا بزانه: ئەم سێ ڕهوشتانه ڕهوشتی موسولمانی راسته قینه یه و هه ر به ڕهوشتی باش موسولمانان به به هه شت شاد نه بن ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ: عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ. وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ؟ فَقَالَ: الْفَمُ وَالْفَرْجُ﴾ رواه الترمذي، واته: پرسیار له پیتغه مبهه ر ﷺ کرا: ئایا زۆرتین شت که خه لکی بباته به هه شت چی یه؟ فه رموی: له خواترسی و ڕهوشتی باش. ئایا زۆرتین شت که خه لکی بباته دۆزه خ چی یه؟ فه رموی: زمان پیسی و داوین پیسی.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (فَلْيُقِلْ خَيْرًا): ئیمامی (الشافعی) نه فه رموی: (با قسه ی باش بکا، به لام پاش بیرکردنه وه: ئایا ئەم قسه یه ی ئه یکا باشه، یان نا، ئینجا نه گه ر دنیابو که قسه که باشه با بیکا، به و مهرجه ی ناله باری ڕوو نه دا).

ئیمام (أبوعلی الدقاق) نه فه رموی: (مَنْ سَكَتَ عَنِ الْحَقِّ فَهُوَ شَيْطَانٌ أَخْرَسُ) هه ر که سیک له گوتنی راستی و ڕه وای ده نگ بێ، نه وه شه ی تانیککی لاله.

ثینجا بزانه: له هه ر کاتو شوینیک به رژه وه ندی له قسه کردندا نه بو، نه وه بێ دهنگی باشه و حه سانه وه یه که بۆ خووی و فریشته کان، چونکه پیتغه مبهه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بغيرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنْ أَبْعَدَ النَّاسُ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي﴾ رواه الترمذي، واته: زۆر قسه مه که ن به قسه یه کی وا: که زیکی خواو چاکه نه بێ، چونکه زۆر گوتن به بێ زیکی خوا: نه بیته هوی دلره قی، به راستی دوورترین کهس له خوای گه وره دلی ڕه قه. که وایوو: (زۆر گوتن، قوڕنان خو شه).

۲- (فَلْيُكْرِمْ جَارُهُ): دروسی تا چل خانوو له راسته و چه په و باکور و باشوری خانوو که ت نه گریته وه.

ثینجا بزانه: ڕیزلێنانی دروسی نیشانه ی ئیمانی ته واره، هه روه کو له م حه دیسه دا ده رنه که وێ، هه روه ها ئازاردانی دروسی هوی دواکه و تنه له به هه شت، پیتغه مبهه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ﴾ رواه مسلم، واته: ناچیتته به هه شت که سیک دروسی به که ی له خراپه ی نه مین نه بێ. که وایوو: بۆ دروسی به که ت دلسۆز به و له خواردنی خۆت بێ به شی مه که.

۳- (فَلْيُكْرِمْ صَيْفُهُ): ده رباره ی میوان و میوانداری پیتغه مبهه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ، جَانِزَتُهُ يَوْمَ وَلِيْلَةٍ، وَالصَّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَيَّ عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ﴾ رواه أبو داود، هه ر که سیک باوه پی به خواو

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ عَشَرَ: فِي الْغَضَبِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَوْصِنِي. قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مَرَارًا. قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ﴾ رواه البخاري.

پۆژی دواى ههیه، با پێز له میوانهکهى بنى، به شیوهیهکی وا: شهو و پۆژیک به گۆیرهى توانا خواردنى باشى بداتى، مافی میواندارى سى پۆژه به خواردنى عادهتى، له سى پۆژ زیاتر خێرکردنه به میوان، دروست نیه میوان نهوهنده بمیختهوه: تا خاوهن مال تووشى ئازارو ماندوو بوون نهکا. که وابوو: له جیگهى تاییهتى خاوهن مالیش دامه نیشه.

ئینجا له دواى نان خواردن ئهم دوعایه بۆ خاوهن مال بکه: ﴿أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ رواه أبو داود، واته: خوا بکا پۆژووه وانان فهتار له لای ئیوه بکه نهوه، پیاوچاكان نانی ئیوه بخۆن، فرشته بۆ ئیوه له خوا بیارینه وه تا لیقان خوش بى.

﴿حَدِيثُ شَاذِهِم: دَهْرِيَّاهُ تَوْرِيَّي﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ) ئه بوهره پره خوا لى پازى بى نه فهرموى: پیاویك به پیغه مبهرى ﷺ گوت: (أَوْصِنِي) نامۆزگارى به كم پى بسپیڤره جى به جى بكم (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) پیغه مبهرى ﷺ فهرموى: توڤه مبه.

(فَرَدَّدَ مَرَارًا) جا پیاوه که چند جارێكى تر ئهم قسهیهى دووباره کردوه (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) پیغه مبهرى ﷺ هر وه لامى نه داوه و نه یه فهرموى: توڤه مبه.

واته: که توڤه ش بوى، قسهى ناپێك مه که وه له مه تهى دپندانه مبه، چونکه مروفى ئازا نه وهیه: له کاتى توڤه بوون خۆراگر بى و لى بوردن بکاته پیشهى خۆی.

توڤه بوون سه ره تاییه کهى شیتى یه و دواى ی به شیمانىیه، له بهر ئه وه زۆر کهس له بهر توڤه یی: یان خۆی کافر نه کاو له ئیسلام ده ره چى، یان که سێك نه کوژى، یان سویند نه خوا، یان ژنى خۆی ته لاق نه داو مالى خۆی وێران نه کا (رواه البخاري) ئیمامى (بوخارى) گێڤاویه تیه وه:

ئینجا بۆ پزگاریبون له دهردى توڤه یی، پیغه مبهرى ﷺ چه ند ده رمانیكى داناهه پیویسته به کاریان بینین: وه ک ده ستنوێژ شوشتن، گوتنى (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، دانیشتن نه گه ره پێوه بوو، یان پالدا نه وه نه گه ر دانیشتوو بى.

نه وه ش بزانه: نه گه ر ویستت دۆستایه تی که سێك بکه ی، جارێك توڤه ی بکه بۆ نه وه ی بزانی چ جۆره که سێك؟ چونکه ده رنه برپینی توڤه یی و مراندنه وه ی پقو قین له په وشته هه ره به رزه کانی موسولمانه، به مه رجى ده سه لاتى هه بى نه ک له به ر بى ده سه لاتى بى.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ عَشَرَ: إِحْسَانُ الْعَمَلِ)

﴿عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ: فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ،﴾

﴿چند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (أَوْسِي): وا نه گه یه نئ: پیویسته موسولمان داوای ناموزگاری له موسولمان بکا، چونکه هه موو که سیک له که مو کورپه کانی خوی ناگادار نیه و موسولمانی دلسوز ناگاداری نه کاته وه، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرْآةَ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيُمِطْهُ عَنْهُ﴾ رواه الترمذی، واته: به راستی هه ر یه کیکتان ناوینته ی برای خویه تی، که وابوو: هه ناشیرینه کی له برای خوی دیت نه بی لای ببا.

۲- (لَا تَغْضَبْ): تورپه یی: وه جوش هاتنی خوینته بۆ پونه دانی سه رشوپی، یان بۆ تۆله وهرگرتن، نه م وه جوش هاتنه وا له مرقه نه کا: ده ماری جووت نه بی و رهنگی تیک نه چی و ده می که ف نه کا و گوftarو کرداری ناله بار نه بی، نه گهر له م کاته دا خوی ببینی، له شهرمی رهنگی ناله باری خوی تورپه یی نامینی.

ئینجا بزانه: ره وشته باشه کانی ئیسلام، باشتین بۆ زالبون به سهر تورپه یی دا، که وابوو: نه گهر تورپه ش بووی، تورپه بیت بشاره وه و نه نجامی مه ده، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَ مِنْ أَيِّ الْحُورِ الْعِينِ شَاءَ﴾ رواه الترمذی، هه رکه سیک ر قو تورپه یی بشاریته وه - توانای نه نجامدانیشی هه بی - خوای گه وره له به رچاوی خه لک له پوژی دواپی بانگی نه کا، تا کو بیکاته سه رپشک: کام حوری هه لبریزی بیداتی.

﴿حه دیسی حه قده هه م: ریک و پیک کردنی کردار﴾

(عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (شه دداد) ی کورپی (نه وس) سه جابه یه، له (مه دینه) ی پیروز له دایک بووه، له سالی (۵۸) ی کۆچی له (بیت المقدس) وه فاتی کردوه، (۵۰) حه دیسی گپراونه وه.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) له پیغه مبه ر ﷺ نه گپریته وه: (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: خوای گه وره واجبی کردوه: که چاکه له گه ل هه موو شتیکا به کار بیتن:

(فَإِذَا قَتَلْتُمْ) جا نه گهر هاتوو که سیکتان کوشت (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ) به شیوه یه کی باش بیکوژن. واته: نه گهر له تۆله ی باوکت، یان برات، یان کوپت، که سیکت کوشت له کوشتن به ولاره هیچی تری لی مه که: وه ک ده م لوت برین و ناشیرین کردنی لاشه که ی،

وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

یان ئەگەر کەسێک هەڵمەتی هێنایە سەر مال و ناموست و نەگەراوە، ئەوە لە کوشتن بە وڵاوە
هیچی تەردۆست نیە ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ﴾
رواهُ الترمذی، واتە: هەرکەسێک بە هۆی پاسەوانی کردن و بەرگری کردن لە ملک و مالی خۆی
بکوژێ شەهیدە.

(وَإِذَا دَبَحْتُمْ: فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ) وه همر کاتیک ئازده لئکی هه لاتان سه ربړی، به شیوه یه کی باش سه ری بېړن: هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ پښی بو داناوینو نه فهرموئ: (وَلْيُحَدِّثْ أَحَدُكُمْ شَفَرَتَهُ) هه ره یه کیک سه ری ئازده ل بېړی، با کیرده که ی تیژ بکا (وَلْيُحِرِّحْ ذَبِيحَتَهُ) وه پشودانئکی باش بداته ئازده له که: وه ک ئاودان و خستنه سه ر ته نیشتی چه په، ئینجا پووی له قبيله بکاو بلئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وه به زووترین کات کیرده که ی بینه به سه ر که رووی داو بیکوژده وه (رواهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپړاویه تیه وه.

ئەۋەش بزانە: ئەبى لە كوشتنەۋەدا (سۆرىچك) كە بۆپى خواردن و خواردنەۋەيە و (قرتاكە) كە بۆپى ھەناسەيە، ھەردووكيان ئەبى بە تەۋاۋى بېردىن و ئەو گرىيەي لە گەرۋ بەرز ئەيىتتەۋە ئەبى كوشتنەۋەكە لە ئەويان بەرەو خوار بى بۆ لای لاشەكە، يان لە سەر ئەو بى، بۆ ئەۋەي ھەندىكى، يان ھەموۋى بە لای سەريەۋە بچى، ئەگەر ھىچى بە لای سەريەۋە نەجو، ھەرامەو مردارە

ثینجا بزانه: (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له کاتی کوشتنه و هدا مه رج نیه، ههروهها به دهستی مندالو ئافره تیش سه ربیرینی ئاژه له و بالنده ههردوسته ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ امْرَأَةً ذَبَحَتْ شَاةً بِحَجَرٍ فَسَلَّ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَمَرَ بِأَكْلِهَا﴾ رواه البخاري، واته: ئافره تیک به بهردیکی تیژ مه ربیکی سه ربیری، پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام فه رمانی دا گوشتی مه ره که بخون.

چەند تىگە يىشتىڭ لەم ھەدىسەدا

۱- (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ): چاکه: ئه نجامدانی کرداره کانه به پیی یاسای نیسلام، جیاوازی نیه: ئه م کرداره په یوه ندی به خۆته وه هه بی، یان به که سیکی تر.

ئىنجىل بىزانە: ھەر ھەلۋانىڭ بۇ بەرپۈە بىردى خەلۋى پىككىردىنى كۆمەلگە بى، ئەو ھە بە چاكە دائەندىرىۋېپىزى پىتغەمبەرەنە عليهم الصلاة والسلام، ئەم ھەلۋانە لە ئىسلامدا بە (سىياسە) ناو ئەبىرى، ھەر ھەك پىتغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇي: ﴿كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمْ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ﴾ رواه الشيخان، واتە: پىتغەمبەرەكان عليهم الصلاة والسلام كاروبارى (بىنى ئىسرائىل) يان بەرپۈە ئەبىردو راپەرەيەتى دىنو دونىايان ئەكردن، ھەر پىتغەمبەرەك ۋەفاتى كىردى: پىتغەمبەرەككى تىر ئەم سىياسەتەى ئەنجام ئەدا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ عَشَرَ: فِي تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنِ الْخُلُقِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبَ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ،

۲- (فَاحْسِنُوا الْقِتْلَةَ): بِرَأْسِهِ: شَتِوَانْدَن وَ نَاشِيرِینِ کَرْدَنی لَاشَی کُوزْراوَه که به هیچ شَتِوَهیه که دروست نیه، هه رچه ند لَاشَی دُورْمنیکی کَافْرِیشِ بئی ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ: عَنِ التُّهْبَى وَالْمَثَلَةِ﴾ رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ، پِیْغَمْبَرِ ﷺ قَهْدَه غَی کَرْدوه - له غه زادا - تالان بیهین پِیش دابه شکر دنی، قَهْدَه غَی کَرْدوه: لَاشَی کُوزْراوَه کان بشَتِوِیْنِین وَ نَاشیرِینِیان بکهین.

۳- (فَاحْسِنُوا الذَّبْحَةَ): شَتِوَهی سهر پِیْنی باش تَهوَهیه: به هِیْمَنی و له سهر خویی نازَه له که درِیژ بکاته سهر زه مین، له به رچاوی نازَه له که چه قو تیژ نه کا، له پِیش چاوی نازَه له که نازَه لیکِتر سهر نه بری، پِیْغَمْبَرِ ﷺ تَهوَه رموی: ﴿الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَانُ، إِرْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ التِّرْمِذِيُّ، تَهوَهی به زه بیان دیتَه وه خوی گه وره ره حمیان پِی نه کا، به زه بیقان به دانیشتوانی زه میندا بیتَه وه تا کو خوی گه وره دانیشتوانی ناسمان به زه بیان پِیتان بیتَه وه.

﴿حَدِیْسِی هه ژدَه هه م: ترسان له خوا، رهوشت جوانی﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبَ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گِیْدرِاوَه ته وه له (تَهوَه زه پِی) (غیفاری) خوا لی پازی بئی: سه حابهیه، پِیْنجَه مین که سه: که موسولمان بووه له (مه که که) ی پِیروز، ئینجا گه پراوه ته وه بۆ ناو خزمه کانی، ئینجا کوچی کرد بۆ (مه دینه)، له سالی (۳۱) ی کوچی وه فاتی کردوه، (۲۸۱) حدیسی گِیْپراونه ته وه.

(و) مه روه ها گِیْدرِاوَه ته وه له (أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (موعان) ی کوری (جه به ل) خوا لی پازی بئی، سه حابهیه وه له (مه دینه) ی پِیروز له ته مه نی (۱۸) سالی دا موسولمان بووه، له سالی (۱۸) ی کوچی له نزیک (ئوردون) وه فاتی کردوه، (۱۵۷) حدیسی گِیْپراونه ته وه.

تَه م دوو به رِیزانه تَه گِیْپرنه وه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پِیْغَمْبَرِ ﷺ فه رموی: (اتَّقِ اللَّهَ) له خوا بترسه و خوت له تورپیی خوا بیاریژَه (حَيْثُمَا كُنْتَ) له هه ر شوپِیْنی بووی: خه لکت لی دیار بئی، یان نا.

بِرَأْسِهِ: (تَقْوَى) واته: ترسان و خوپاراستن له تورپیی خوا، به م جوړه: له فهرمانی دهر نه چی، هه رچی قَهْدَه غَی کَرْدوه نه یکه ی، تا توانات هه یه خودات هه ر له یاد بئی و له سهر زوبانت بئی.

وَأَتْبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقِ حَسَنِ ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي بَعْضِ النُّسخِ: صَحِيحٌ.

ئىنجا بىزانە: خۇپراستىن لە تورپەيى خوا ئەيىتە ھۆي شارەزابوون بۆ ليكجياكردنە ھەي چەوتى و پاستى، ھۆي سەرپەرزى لە دونيا و قىامت، ھۆي سەرکە و تىز و پىزگار بوون لە ناخۆشى، ھۆي ھەدەستەيتانى پىزقى ھەلال، ھۆي گونجانی کاروبارى دونيايى، ھۆي نەترسان و دل تەنگ نەبوون لە دونيا و قىامت: بە مەرجى ئەم (تقوى) يە لە ژيەر ياساى ئىسلام بىۆ بە بى شەرىعى نەبى.

(وَأَتْبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ) به دواى هر گونا می‌کند چاکه یه بکه (تَمْحُهَا) بُوئه وهى نه م
چاکه خراپه که لایبوا بیسریته وه.

ئاگادارى: ئەو گوناھانەى بە چاكەكردن لائەچن: تەنھا گوناھى بچووكن، ئەويش بەو مەرجەى خۆى لە گوناھى گەورە پيارىزى، كەوابوو: بەدبەخت ئەو كەسەيە: كە چاكەكانى لە گوناھە بچووكەكانى زياتر نەبن، يان چاكەكانى پڻگاي لا بردنى گوناھە بچووكەكانى نەبى: بە ھۆى پڻگەگرتنى گوناھە گەورەكان.

ئىنجىل بىزانە: گونامى گەورە: وەكو كوفر، كوشتنى بە ناهەق، زىنان ئارەق خواردنەوہ... ھتە، بە تۆبە كردن لائەچن. واتە: پەشىمان بىيەوہ داواى لىخۆشبوون لە خواى گەورە بکەى، جا ئەگەر گوناھەكە پەنھانى بوو: ئاشكرائى مەكەو لە نىوان خۆتو خوادا تۆبە بکە، خودا لىت خۆش ئەيى.

ئەوۇش بزانە: مەر گوناھىڭ: چ بچوك بى، چ گەرە، كە پەيۋەندى بە ئادەمىزادەو
 ھەبى: ئايا دەرپارەى خوڭىن، يان مال، يان ناموس، ئەمە-جگە لە تۆبەكردن-ئەبى
 خاوەنەكەى لە خۆت رازى بگەى، ئەگەر نا: خوا تۆبەت قبول ناكا-(بگەرپۆە بۆ ھەدىسى
 دەيەم)- جا كە ئەوھت زانى مافى خەلك بە تۆبە لاناچى، بە زووترىن كات ھەول بەدە
 خاوەن ماف گەردەنت ئازاد بكا بە دلىكى رازىكراو.

(وَخَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) ههروهه پوهشت باش بئ له گهل هه موو كهس، واته: پووخوشو شیرین گوftar به، بۆ یارمه تی هه موو كهس ئاماده به، رڤو قینه ده رمه بږه، لئبوردن بكه به پیشه ی خۆت، شهرمو پږت بۆ گه وده، به زه یی بۆ بچووك نیشانه ی زۆر باشیته، نزیکترین كهس له پیغه مبه ر^{علیه السلام} پۆزی دوا یی پوهشت باشه كانن، به پوهشتی باش نه گه یته پله ی پیاوچاكان (رواهُ الترمذی وَقَالَ حَدِیثٌ حَسَنٌ) ئیمامی (تیرمیزی) گترابه ته وه نه فه رموی: حه دیسیکی جوانه.

نینجا بزانه: ترسان له خواى كه وړه وات لى نه كا رڼه وشتت باش بى له گال هموو كه س، رڼه وشتى باش گشتى چا كه يه، له پاداشتي قيامتت زيات نه كاو بارى تاوانه كانت له سهر

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ عَشَرُ: فِي حِفْظِ حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، وَفِي الْعَقِيدَةِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا﴾

لائها ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنْ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ ذُلُوكَ فِي إِنْاءٍ أَخِيكَ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: هر چاکه یه کی بکے خیرو پاداشتت بو نه نوسری، وه پوو خوشی و زرده خنه یی له پوی برای موسولمانت نه ویش خیره، هروا به خشینی نه ختیك ناو له دۆلجه ی خۆته وه که بیرژینی به ناو دۆلجه ی برای خۆت، نه ویش هر خیره.

چەند تىگە يىشتىڭ لەم ھەدىسەدا ﴿﴾

۱- (اَتَىَ اللّٰهَ حَيْثُمَا كُنْتُ): **بِزَانِه**: (تَقْوَى)، واته: له خواترسان به جوړيكي وا: لهو شويئانه نه تبيني: كه لى قه دهغه كړدوى و لهو شويئانه ت گوم نه كا: كه فهرمانى پى كړدوى، (تَقْوَى) نه بيته هوى به خته وهرى له دونياو قيامت، خوى گه وره نه فهرموى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نه وانهى باوهريان هيناوه له خوا ترساون، موژدهيان بؤ هيه له ژيانى دونياو له پوژى قيامت، بپاره كانى خوا گوږانى به سهردا نايى، ثم موژدهيه: سهر فرازى به كى گه ورهيه بؤ له خواتر سه كان.

۲- (وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا): خیرکردن و نویژ کردن و (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) و (وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) و خه ریکبوون به زانستی ئایینی و... هتد: چاکه کان گشتی گوناوه بجوکه کان رهش نه که نه وه، خوای که وره نه فهرموئ: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ به راستی چاکه کان تاوانه کان لانه بهن، نه مه ناموژگاری به بق نه وانهی ناموژگاری وهر نه گرن.

۳- (خَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقِ حَسَنٍ): بزرگوار! خدایا که وره مه دخی پیغمبر ﷺ کردوه به ره وشتی باش، مه روک نه فرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی تویی پیغمبر ﷺ تو له سهر ره وشتیکی جوانو که وره ی.

جا که ره‌وشتی باش ره‌وشتی پیغهمبرمان بی^{علیه السلام}، زور حیفه موسولمان له دهست خوئی
 بدا، چونکه پیغهمبر^{علیه السلام} نه فهرموی: ﴿خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا﴾ رواه الشیخان،
 باشریتان ره‌وشت جوانتره کانتان.

جەدىسى نۆزدهم: پاراستنى مافى خواو، بىروباومر

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گِیَرْدِرَاوَه تَوَه لَه (نِیْنِ عَه بَبَاس)، نَاوِی (عَبْدَاللَّهِ) کُورِی نِیْمَامِی (عَه بَبَاس) ی مَامِی پِیْغَه مَبَرَه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم، وَا تَه: خُوْی و بَاوکی سَه حَابَه نَه،

قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ ﷺ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ شَيْءٌ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ،

له (مهككه) ی پیرۆز له دایک بووه، له گه‌ل باوکی کۆچی کردوه بۆ (مه‌دینه)، که پیغه‌مبەر ﷺ وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نی (۱۲) سالان بوو، له شاری (طائف) سالی (۶۸) ی کۆچی وه‌فاتی کرد، (۱۶۶۰) هه‌دییسی گێراونه‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ دوعای بۆ کرد: (خوا زانستی‌قورئانی بداتی). یه‌کیکه له چوار (عبدالله) یه‌کان، بپوانه هه‌دییسی سێ یه‌م.

(قَالَ) ئە‌فه‌رموی: (كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ، يَوْمًا) پۆژیک له پشت پیغه‌مبەر ﷺ سواری وولاغیک بوم (فَقَالَ) پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی (يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ) ئە‌ی پۆله، من چه‌ند قسه‌یه‌کی به‌ سودت فێر ئە‌که‌م:

(أَحْفَظِ اللَّهَ) ئاگات له‌ خودا بێ و فه‌رمانی جێ‌به‌جێ بکه‌ و قه‌ده‌غه‌ی مه‌شکینه (يَحْفَظْكَ) خوداش تۆ ئە‌پاریزی و ئاگاداری مال و مندال و ئایینت ئە‌کا و له‌ پۆژی دوا‌یش پزگارت ئە‌کا (أَحْفَظِ اللَّهَ) ئاگات له‌ خودا بێ (تَجِدْهُ تُجَاهَكَ) ده‌بینیت خوا له‌ گه‌لتایه‌و له‌ کاتی ته‌نگانه‌ فریات ئە‌که‌وی.

(إِذَا سَأَلْتَ) هه‌ر کاتی که‌ ویستت شتی که‌ داوا بکه‌ی (فَاسْأَلِ اللَّهَ) هه‌ر له‌ خوا داوا‌ی بکه‌، چونکه‌ که‌نجینه‌ی ئاسمان و زه‌مین هه‌ر به‌ ده‌ست ئە‌وه، که‌وابوو: نه‌چی له‌ به‌ر نه‌بوونی وه‌ژاری، خوا له‌ بیر خۆت ببه‌یه‌وه‌ و ده‌ست به‌ تاوانباری بکه‌ی، یان ملکه‌چی بۆ پیاوی نامه‌رد و تاوانبار بکه‌ی، چونکه‌ پیغه‌مبەر ﷺ ئە‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الرِّزْقَ لَيَطْلُبُ الْعَبْدُ أَكْثَرَ مِمَّا يَطْلُبُهُ أَجَلُهُ﴾ رواه الطبراني، واته‌: پزق به‌ دوا‌ی به‌نده‌دا ئە‌گه‌رێ و ئە‌و به‌شه‌ی بۆی داندراوه‌ گشتی ئە‌دریستی له‌ دونیادا، زۆرتر له‌ ئە‌جه‌له‌که‌ی. واته‌: کاتی دیا‌رکراو بۆ مردنی.

(وَإِذَا اسْتَعَنْتَ) هه‌ر کاتی که‌ ویستت داوا‌ی یارمه‌تی بکه‌ی (فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ) هه‌ر له‌ خوا یارمه‌تی داوا بکه‌، چونکه‌ ئە‌گه‌ر خودا یارمه‌تیده‌رت بێ که‌س پێت ناوه‌ستی.

ئینجا بۆ ئە‌وه‌ی با‌شتر بزاین هه‌موو شت به‌ ده‌ست خوا‌یه‌و که‌س به‌ بێ‌ویستی خوا هه‌چی له‌ ده‌ست نابێ، پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: (وَاعْلَمْ) بزانه‌: (أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ) ئە‌گه‌ر هه‌موو خه‌لک کۆ بپێته‌وه‌ (عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ شَيْءٌ) بۆ ئە‌وه‌ی سودیکت پێ بگه‌یه‌ن: که‌م، یان زۆر (لَمْ يَنْفَعُوكَ) ناتوانن سودت پێ‌بگه‌یه‌ن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ) مه‌گه‌ر ئە‌و سووده‌ به‌ تۆ بگه‌یه‌ن: که‌ له‌ یه‌که‌م پۆژدا خوا بۆ‌تی نووسیه‌وه‌، که‌وابوو: سودبه‌خشی راسته‌قینه‌ هه‌ر خودایه‌.

وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ،
 رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.
 وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ: ﴿﴾ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ
 يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ،
 وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿﴾.

(وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ) وه نه گهر هه موو خه لك كو ببيتته وه بو نه وهى
 زيانتيكت تووش بكن (لَمْ يَضْرُوكَ) ناتوانن زيانن لي بدهن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ)
 مه گهر نه زيانن لي بدهن: كه له يه كه م پوژدا خوا له چاره ي نووسيو.

(رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ) قه له م پيچراوه ته وه (وَجَفَّتِ الصُّحُفُ) نووسراوه كه ووشك بوته وه، هيچ گوزانيك
 نايه ته سه ر نووسراوى خوا، كه وابوو: نهى موسولمان: پشتت هه ر به خوا بيهسته، واز له
 ملكه چي بو خه لك بيتنه، هه ر خواي گه وره بناسه، هه موو شتيك له دهست خودايه و براوه ته وه
 (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نيمامى (تيرميزي) گيپراويه تيه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ) جگه له (تيرميزي) له گيپرايه وهى نيمام (أحمد) و (عبد بن
 حميد) دا هاتوه: (احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ) ناگاداري خدا به، خدا ناگادارت نه بي.

(تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ) خوټ به خوا بناسيته (فِي الرَّخَاءِ) له كاتى خوښى وهه بووني دا (يَعْرِفَكَ
 فِي الشَّدَّةِ) خوداش له كاتى ته نگانه دا نه تناسيته وهه له هاوارت دي، واته: له كاتيكد: كه له
 خوښى داي زور خوا بپه رسته بو نه وهى خوښى بوئى، ئينجا له ته نگانه دا زوو فريات
 نه كه ويو پزگارت نه كا.

(وَاعْلَمْ) باش بزانه (أَنَّ مَا أَخْطَاكَ) نه وهى بو تو نابي له چا كه وه خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ)
 هه ر له يه كه م پوژدا بو تو دانه ندراوه، كه وابوو: وا مه زانه: به شى تو دراوه
 به يه كيكي تر.

(وَمَا أَصَابَكَ) وه نه وهى پيت نه كا له چا كه وه خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ) هه ر له يه كه م پوژ
 بو تو ديار كراوه نادري به يه كيكي تر، به لام له گه ل نه وه شدا نه بي هه موومان دهست به كار
 بين، بو نه وهى بگه ينه نه وشته ي بومان داندراوه به دانانى خوا نه بي پازي بين، بو
 نه وهى خوا ليتمان پازي بي.

(وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ) بزانه: سه ركه وتن له هه موو كاريكا (مَعَ الصَّبْرِ) له گه ل خوږاگرتندا
 به يه كه وه به ستراون (وَأَنَّ الْفَرَجَ) وه هه روه ها ده رچوون له ناخوښى (مَعَ الْكُرْبِ) هه ر
 له گه ل ناخوښى دايه و بوټ نه بي (وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) هه روه ها هه موو كاريكي سه خت
 ناسانيه كي له گه ل دايه و ناخوښى لا نه با.

که و ابوو: پئویسته موسولمان خۆپاگر بئو وره ی بهرز بئ، چونکه به خۆپاگرتن خوای گه وره سه رکه وتووی ئەکا، وه هه ر ناخۆشیه ک و سه ختیه ک هه یه له دونیادا ده رگه ی خۆشی هه یه وه به خۆپاگرتن به خۆشی شاد ئه بئو ناخۆشیه که ی له بیر ئه چیته وه.

ئینجا بزانه: له م فه رموده پیرۆزه دا پیغه مبه ر ﷺ پیمان پائنه گه یه نئ: که پئویسته به راستی بهنده ی خوا بینو ملکه چی بۆ ئه م و ئه و نه که ین، چونکه ئه وانیش وه کو ئیمه بئ ده سه لاتن، که و ابوو: ده توانین بلێین: واته ی ئه م هه دیسه له م ئایه ته پیرۆزه دا کو کراوه ته وه، که خوای گه وره ئه فه رموئ: ﴿وَمَنْ يَقِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ واته: هه ر که سێک له خوا بترسئو بۆ کاروباری دنیا رێگای سته مکاری نه گریته بهر، خوای گه وره له گشت ته نگانه یه ک ده ربازی ئه کاو به شیوه یه کی وا پرزی بۆ ئه نیئ: که هه ر به سه ر دلئ دا نه هاتوه، وه هه رکه سێک پشت به خوا ببه ستئو به نهایه تی بۆ که سی تر نه کاو کاری خۆی هه ر به خوا بسپیئ، خوای گه وره ی به ته نها به سیه تی و ئه یگه یه نیته ئامانچو مه به سته کانی، به راستی خوای گه وره بۆ هه موو شتێک کاتیکی داناوه، تا نه گاته کاتی خۆی نایکا. که و ابوو: ئه ی موسولمانی خۆشه ویست گشت کاروباری خۆت بده ده ست خوداو به گوێره ی توانات ده ست به کار به.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (احْفَظِ اللَّهَ): پاراستنی خوا: به پاراستنی فه رمانه کانی خواو پاراستنی سنوری تاوانه کان ئه گوئری، ئینجا به م پاراستنه بهنده له گه ل خوا ئه که ویته مامه له کردن و له جوړی کرده وه کانی پاداش له خوا وه رئه گرئ، چونکه خوای گه وره ئه فه رموئ: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ واته: په یمانی من جئ به جئ بکه ن، تا کو منیش په یمانی ئیوه جئ به جئ بکه م.

۲- (لَمْ يَنْفَعُوكَ... لَمْ يَضُرُّوكَ): بیگومان: سودبه خس و زیانده ری راسته قینه ته نها خوای گه وره یه، که و ابوو: هه رکه سێک باوه ری وابئ: که -جگه له خوا- سودبه خس و زیانده رێکی تری راسته قینه هه یه، ئه وه کافره، چونکه خوای گه وره ئه فه رموئ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ واته: ئه گه ر خوا زیانیکت لی بدا که س ناتوانئ لای بدا جگه له خوا، وه ئه گه ر بیهوئ سودیکت پی بگه یه نئ که س ناتوانئ بیگه رپێنیته وه. که و ابوو: بهنده ته نها ده سه لاتئ وه ده سته ینانئ ئه و سودو زیانه ی هه یه: که خوا دروستی ئه کاو برپاری بۆ داوه.

(الْحَدِيثُ الْعَشْرُونَ: فِي الْحَيَاءِ)

﴿عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾ رواه البخاری.

۳- (رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ): دهریاره‌ی بریاردانی (أَزَلِي) و نووسینی پیتش بونه‌وه‌ره، (صَحَابَةُ) پرسپاریان له پیغهمبر ﷺ کردو گوئیان: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ فَفِيمَ الْعَمَلُ الْيَوْمَ: أَفِيمَا جَعَلْتَ بِهِ الْأَقْلَامَ وَجَرْتَ بِهِ الْمَقَادِيرُ، أَمْ فِيمَا نَسْتَقْبِلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَعَلْتَ بِهِ الْأَقْلَامَ وَجَرْتَ بِهِ الْمَقَادِيرُ. قَالَ: فَفِيمَ الْعَمَلُ؟ قَالَ: إِعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ رواه مسلم، نه‌ی پیغهمبری خوا ﷺ نه‌و کرده‌وانه‌ی ئیمه نه‌یکه‌ین: ئایا له (أَزَل) دا بریاریان بۆ دراوه‌و نووسراوه‌و بپراوه‌ته‌وه، یان له دوا‌ی کردن نه‌نووسری؟ فه‌رمووی: نا، به‌لکو له (أَزَل) دا بریار دراوه‌و نووسراوه. گوئی: نه‌ی بۆ چی ده‌ست به‌کار بین، بۆ پال نه‌ده‌ینه‌وه؟ فه‌رمووی: ده‌ست به‌کار بن چونکه هه‌ر که‌سه بۆ دروستکراوه‌که‌ی خۆی ئاماده نه‌کری‌و ریگای بۆ ئاسان نه‌کری. واته: نه‌گه‌ر بۆ به‌خته‌وه‌ری دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ریانه‌ی بۆ ئاسان نه‌کری، نه‌گه‌ر بۆ به‌دبه‌ختی دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختیانه‌ی بۆ ئاسان نه‌کری.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَم: دَهْرِيَارِي شَهْرَم كَرْدَن﴾

(عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ) ﷺ (عَوْقَبَةُ) كُرْبِي (عَمْرِي) (نَهْنَسَارِي)، سه‌حابه‌یو یه‌کیکه له‌و حه‌فتا که‌سه‌ی په‌یمانی (عه‌قه‌به‌) ی‌دووه‌میان له‌گه‌ل پیغهمبر ﷺ به‌ستوه، له‌ سالی (٤١) ی‌کوچی له‌ (مه‌دینه) وه‌فاتی کردوه، (١٠٢) حه‌دییسی گێراونه‌وه. (قَالَ) نه‌فه‌رمووی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغهمبر ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ) به‌راستی نه‌وه‌ی گه‌یشته‌ته‌ خه‌لك (مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى) له‌ فه‌رمووده‌کانی پیغهمبرانی پیتشو، نه‌مه‌یه: (إِذَا لَمْ تَسْتَحْ) نه‌گه‌ر شه‌رم ناکه‌ی (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ) هه‌ر چی‌ه‌ز نه‌که‌ی بیکه. چونکه شه‌رم کردن به‌شیکه له‌ باوه‌ر به‌ خوا به‌ پیغهمبر ﷺ، که‌ مروّفه‌ شه‌رمی نه‌ما باوه‌ری لاوازه‌ی نه‌بی‌و کرده‌وه‌ی ناشیرین نه‌کا، شه‌رم کردن باشترین په‌وه‌شتی مروّفه، چونکه هه‌ر چاکه‌ی ئی‌په‌یدا نه‌بی.

ئینجا شه‌رم کردن له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ باشترین و گه‌وره‌ترین پله‌ی شه‌رمه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی له‌ خراپه‌ نه‌تیاریزئی (رواهُ البخاری) ئیمامی (بوخاری) گێراویه‌تی‌وه.

بزانه: شه‌رم کردن له‌ پرسپارکردنی کاروباری ئایینی و فه‌رمان به‌ چاکه‌و قه‌ده‌ه‌کردنی خراپه، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست نه‌یه؟ چونکه شه‌رم کردن له‌و جوّره‌ شته‌ ترسنۆکی‌یه، نه‌ک شه‌رمی.

الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْعَشْرُونَ: فِي الْإِيمَانِ وَالِاسْتِقَامَةِ

﴿عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟﴾

﴿چەند تیگەشتنیك لەم هەدیسهدا﴾

۱- (الْحَيَاءُ): واتە: شەرم: گۆرانیکە دێتە سەر دڵ و پەنگی مرۆڤ لە ترسی ناشکرا بوونی ناله باریکی خۆی.

ئینجا بزانه: واجبه مرۆڤ زیاتر شەرم لە خۆی خۆی بکا، بە جوړیکی وا: پوو نه کاته ئه شوینانهی خۆی قەدەغه کردوه و دوا نه کەوێ له شوینانهی خوا فەرمانی پێ کردوه. پێغه مبه‌ر ﷺ ئه‌فەرموی: ﴿إِسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. قَالُوا: إِنَّا نُسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْإِسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ: أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى، وَأَنْ تَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ إِسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ﴾ رواه الترمذی وأحمد، شەرم لە خوا بکەن شەرمیکی بەراستی. (صَحَابَةُ) گوتیان: ئێمه شەرم ئەکەین سوپاس بۆ خوا. پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموی: مەبەستم ئەو شەرمە ئێوە نیە، بە لکو شەرم کردن لە خوا بەراستی ئەوەیە: سەرت بپاریزی لە گەڵ ئەندامەکانی سەر: وەکو گۆی و دەم و لوت و چاو، هەروەها زگت بپاریزی لە گەڵ هەزو بۆجوانەکانی: وەکو خواردن و عەو پەت، باسی مردن و پزینی لاشەکەت بکە، هەرکەس ژبانی دواڕۆژی بوی واز ئەهێنێ لە هەپامەکانی دنیا، جا هەرکەس پەفتار بەم هەدیسه بکا بەراستی شەرم لە خوا ئەکا.

۲- (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ): پێغه مبه‌ر ﷺ ئه‌فەرموی: ﴿الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ﴾ رواه الترمذی، شەرم کردن بە شیکە لە ئیمان، خاوەن ئیمانیش جێگەی بەهەشتە، بێ شەرمی و زمان پیسی بە شیکە لە دڵپەقی، دڵپەقیش جێگەی دۆزەخە.

﴿هەدیسی بیست و یه‌که‌م: باوەڕه‌یتان و بەرده‌وامبوون لە سەر باوەڕ﴾

(عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڕدراوه‌تەوه لە (سوفیان) ی کۆری (عبدالله) خوا لێ پازی بێ، سەحابه‌یه، خەڵکی (طائف)ه، لە گەڵ نوێنەری (سەقیف) موسوڵمان بووه، (۵) هەدیسی گێڕاوه‌تەوه.

(قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ) ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ (قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا) دەربارە ئایینی نیسلام فەرمودەیه‌کم بۆ بێ کە (لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ) ئەوەنده ناشکرا بێ، پێویستم بە کەسی تر نه‌بێ لێ بپرسم؟

قَالَ ﷺ: قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قَالَ) پیغمبر ﷺ: فہرموی: (قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ) بلی: باوہری تہاوم ہیہ بہ خوا (ثُمَّ اسْتَقِمْ) ئینجا لہ سہر نہو ریگا راستہی ئیسلام برؤو لی لامہدہو بہردہوام بہ (رواہُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویہ تہوہ.

ئینجا بزافہ: ئیمانی ہیچ کہس راست نابئ تا دلی راست نہبی، دلشی راست نابئ تا زوبانی راست نہبی. کہوایو: بہ دل و بہ زوبان باوہری تہاوت ہبی: بہو شہش روکنہی ئیمان، وہ ہر پیچ روکنہکانی ئیسلام نہجام بدہ، بہردہوام بہ: لہ سہر خواہرستی و ازہیتان لہ خراہ، ئینجا لہ سہر نہم ریگاہ برؤو بہ دوی نہم نہو مہکہوہ، چونکہ لہ ریگہ لاتئہدہن.

﴿چہند تیگہ یشتنیک لہم حہ دیسہدا﴾

۱- (آمَنْتُ بِاللَّهِ): باوہر ہبوں بہ تا کو تہ نیایی خوا بہ زمان و بہ کردار، ہرودہا بہردہوامبوں و لانہدان لہم بیروباوہرہ نہبنہ ہوی دوستایہتی فریشتہ و شادبوں بہ بہہشتی پان و بہرین، ہرودہک خوی گہورہ نہفہرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نَزَّلًا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ﴾، واتہ: نہوانہی نہلین: خودامان (اللہ) یہو لہ سہر نہم بیروباوہرہ نہمیننہوہو لانادہن، فریشتہ دینہ لایان لہ کاتی مردن و لہ ناوقہ برو لہ کاتی زیندووبوونہوہی قیامت، پئیان نہلین: مہترسین و دلتنہنگ مہبن، موزدہتان نہدہینی: بہو بہہشتی و ہعدہتان پی دربو، ئیمہ دوست و یارمہتیدہری ئیوہین لہ دنیا و لہ قیامت، لہو بہہشتہدا نہتاندريتی: ہرچی دلتان حہزی لی بکاو ئیوہ بیخوازن، میوانداریتان نہکری لہ لای خودایہک: کہ داپوشہری گوناہکانہو میہربانہ.

۲- (ثُمَّ اسْتَقِمْ): پیغمبر ﷺ: نہفہرموی: ﴿إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ شِرَّةً وَلِكُلِّ شِرَّةٍ فَسْرَةٌ، فَإِنْ كَانَ صَاحِبُهَا سَدَّدَ وَقَارَبَ فَارْجُوهُ، وَإِنْ أَشِيرَ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ فَلَا تُعَدُّهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واتہ: مہموو شتیک توندو تولیہکی ہیہو مہموو توندو تولیہکیش خاوبوونہوہیہکی ہیہ، جا نہگہر مروفی توندو تول لہ کارہکانی دا ریگای راستی گرہ بہر و مام ناوہنجی بو، چاوہپوانی چاکہی لی بکەن، نہگہر بہ پەنجہ ئاماژہی بۆ نہکرا و لہ سنوور بہدہر زیدہرؤوی کرد، بہ ہیچی دامہنن. واتہ: چونکہ بہردہوام نابئ.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ: مَا يَكُونُ سَبَبًا لِدُخُولِ الْجَنَّةِ)

﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ وَصُمْتُ رَمَضَانَ وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا، أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ ﷺ: نَعَمْ﴾ رواه مُسْلِمٌ، وَمَعْنَى حَرَّمْتُ الْحَرَامَ: اجْتَنَبْتُهُ، وَمَعْنَى أَحْلَلْتُ الْحَلَالَ: فَعَلْتُهُ مُعْتَقِدًا حَلَّهُ.

﴿حَدِيثِی بیست و دووم: نهو شتهی نه بیته هو ی چوونه به هشت﴾

(عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گنبد رواه ته وه له (جابر) ی کوری (عبدالله) ی (نه نساری) خوا لیان پازی بی، خوی و باوکی سهابه بون، (جابر) له (مه دینه) ی پیروز له دایک بووه له ته مه نی (۹۴) سالی دا له (مه دینه) وه فاتی کردوه، (۱۵۴۰) ه دیسی گنبدراونه وه.

(أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) (جابر) نه فه رموی: پیاویک پرساری له پیغه مبه ر ﷺ کرد (فَقَالَ) پیاوه که گوتی: (أَرَأَيْتَ) یم بلای باوه پت وایه: (إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ) هر کاتیک نه م پینچ نویژانه م کردن که واجب (وَصُمْتُ رَمَضَانَ) وه مانگی په مه زان به پوژوو بوم (وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ) وه ه لالم به ه لال زانی وه وه ی پیویست بوو کردم (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ) وه ه پامم به ه پام زانی و لی دور که وتمه وه وه نه مکرد (وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا) جگه له نویژو پوژووو خو پاراستن له ه پام، هیچی ترم نه کرد له خیرو چاکه (أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟) نایا به بی سزادان نه چمه به هشت؟

(قَالَ: نَعَمْ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: به لی. واته: به بی سزادان نه چیته به هشت (رواه مُسْلِمٌ) تیمام (موسلم) گنبدراویه ته وه.

ناگاداری: نه گهر تیمانداریک تاوانبار بی و خوا لی خوی نه بوبی، له دوی سزادان نه چیته به هشت. جا بزانه: نه م پیاوه پرساری زه کات و ه جی نه کرد، چونکه له و کاته واجب نه بوبون.

نه وهش بزانه: هیچ کهس به کرده وه ی خوی ناچیته به هشت، ته نها به په حمی خودا نه چیته به هشت، به لام کرده وه ی چاک نه بیته هو ی په حمی خواو، تیمانیش مه رجه: بو چوونه به هشت و نه بیته هو ی نه مانه وه ی په کجاری له دوزخ.

هروه ها بزانه: هیچ کهس له سر نه کردنی سوننه سزا ندری، به و مه رجه ی به چاوی سووک و بی نرخ ته ماشای سوننه نه کا، جا هر چند دروسته سوننه ته کان نه کریڼ، نه تو هر بیکه وازی لی مه یته بو نه وه ی بییه خو شه ویستی خوا. هروه که له ه دیسی (۳۸) به دریژی باسی نه که ین، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

فِينَجَا بَزَانَه: له م حەدیسەدا تەواوی تیکۆشان له دژی شەیتان کۆ کراوەتەو، چونکە ئەگەر مڕۆف خوا بپەرستی و نزیک حەرام نەکەوێ، ئەبێتە دوژمنی شەیتان و له بەهەشت نزیک ئەبێتەو. ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ﴾ رواه الشيخان، دۆزەخ بە دۆستایەتی نەفس و شەیتان داپۆشراوە، بەهەشت بە دژایەتی نەفس و شەیتان داپۆشراوە.

﴿چەند تیگەیشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (أَخْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): بە هۆی حەرام و حەلال مڕۆفی موسوڵمان لە دنیادا هەردەم لە تاقیکردنەوەدا، ئایا ئایینەکی زāl ئەبێ بە سەر حەرامدا، یان نا؟ پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوعَ خَضِرَةٍ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ﴾ رواه مُسْلِم، واتە: ئەم دنیا بە شیرین و سەوزە دل بۆی ئەچێ، خۆی گەورە ئێوەی لە دنیا داناهو و تەماشایان ئەکا چی ئەکەن؟ لە دنیا بترسێن و لە ئاfrهتان بترسێن، نەوێک بە هۆی دنیا و ئاfrهتان تووشی حەرام ببێ، چونکە یەکەم بێ شەری و ئازاوهی (بَنَى إِسْرَائِيلَ) بە هۆی ئاfrهتان پەیدا بوو.

۲- (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): بە هۆی خۆپاراستن لە حەرام، مڕۆف بەردەوام لە ئازاردایە و بە هۆی ئەم ئازارە خوا پاداشتی ئەداتەو، جا لە بەر ئەم ئازارە پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾ رواه مُسْلِم، دنیا بەندیخانەی موسوڵمانە و بەهەشتی کافرە. واتە: چونکە موسوڵمان لە دنیا قەدەغە کراوە لە حەرام، ئەم دنیا بە نەیسبەت ئەو بەهەشتی بۆی داندراوە وەکو بەندیخانە، هەروەها چونکە کافر لە دنیا بەرەلایەو قەدەغە خوا ئەشکێنێ، ئەم دنیا بە نەیسبەت ئەو دۆزەخی بۆی داندراوە وەکو بەهەشت.

۳- (أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ): پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿سَدُّوا وَقَارُبُوا وَأَبْشَرُوا فَإِنَّهُ لَنْ يُدْخَلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ. قَالُوا: وَلَا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ﴾ رواه الشيخان، واتە: ڕێگای راست بگرە بەر لە کردەوێکانتان، ئەگەر بە تەواویش نەتانکردن نزکی بکەنەو، مۆژدە وەرێگرن کە خوا پاداشتان ئەداتەو، بە راستی کردەوێ هیچ کەسێک نایاباته بەهەشت. گوتیان: ئێمە پێغه مبری ﷺ کردەوێ تۆش ناتبات بەهەشت؟ فەرمووی: کردەوێ منیش نامبات بەهەشت، مەگەر خوا بە پەحمەتی خۆی دامپۆشی، بزانی: خۆشەویستترین کردەو لە لای خوا، کردەوێ بەردەوامە هەرچەند کەمیش بێ.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ: مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْحَسَنَاتِ)

﴿عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ
أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ،

﴿حَدِيثِي بِيستوسنیهم: کومه لیک له چاکه کان﴾

(عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه) گتپر دراوه ته وه له (نه بومالیک) ی (نه شعری)
خوا لای رازی بی، سه حابه یه وه لکی (یه مه نه)، هاتوته (مه دینه) له خزمهت پیغه مبه ﷺ
موسولمان بووه، (۲۷) حدیسی گتپراونه وه، له نسائی (۱۸) ی کچی وه فاتی کردوه.

(قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموی: پیغه مبه ﷺ فهرموی (الطُّهُورُ) پاک راگرتنی له شو
به رگو شوینو ناو دل (شَطْرُ الْإِيمَانِ) نیوه ی ئیمان نه. واته: پاکو خاوتنی نیوه ی باوه په، له
مه مووش گرنگتر ده ستنویژو خو شوشتنه له له ش پیسی.

(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) ووتنی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) خیری نه وه نده زوره: (تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) ته رازوی پوژی
قیامت پر ده کا.

بزانه: له پوژی قیامت بو هه مو که س ته رازو دانه ندري چاکه و خراپه ی پی نه کیشري،
چاکه له لایه ک، خراپه له لایه ک، جا هه رکه س چاکه ی گرانتر بوو به خته وه نه بی، وه
نه گه ر چاکه ی سوکتر بوو به دبه خت نه بی، که وابوو: زور زیکی خوا بکه، بو نه وه ی چاکه ت
گرانتر بیو به خته وه نه بی.

(و) هه روه ها ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) به یه که وه، خیری نه وه نده زوره: (تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ
مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) نیوان ناسمانه کان و زه مین پر نه که ن، له پاش پرکردنی ته رازو.

نینجا بزانه: ته رازو گه وره تره له نیوان ناسمان و زه مین، وه خیری (الْحَمْدُ لِلَّهِ) زور تره
له (سُبْحَانَ اللَّهِ)، وه نه گه ر بلای: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، نه وه
خیری پر ناسمان و زه مین و نیوان هه ردوکیان و پر به ته رازو وه، هه روه ک له چه ند
هه دیسی تر دا هاتوه، به لام زیکی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له هه موویان خیر تره، هه روه ها (لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گه نجینه یه کی به هه شته و له ده ست خوتی مه ده.

(وَالصَّلَاةُ نُورٌ) نویژکردنی ته واو پووناکی یه بو ناو گوپی تاریک و پوژی قیامت، هه روه ها
پووناکی یه بو ناو ده روونی مروژ، چونکه قه ده غه ی نه کا له خراپه (وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ)
زه کاتدان و خیرکردن به لگه یه له سر باوه ری خاوه نه که ی له دنیاو قیامت.

(وَالصَّبْرُ نَارٌ) نارام و خور اگرتن: له سر خراپه نه کردن و له سر خواپه رستی و له سر
ناخوشیه کانی دنیا (ضِيَاءٌ) پوشتایی دل و ده روونه.

وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو: فَبَايَعَ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

بِزَانِه: مروی خوراکر له سهر نه کردنی خراپه تو سهد پلهی چاکه ی بۆ نه نووسری، خوراکر له سهر خوابه رستی شهش سهد پلهی بۆ نه نووسری، خوراکر له ناخوشیه کانی دنیا سی سهد پلهی بۆ نه نووسری.

(وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ) قورپانی پیروژ: یان شاهیده بۆ تو له پوژی قیامت- نه گهر په فتارت پی کردبی و بۆ خوا بیخوینی، یان شاهیده له دژی تو له پوژی قیامت- نه گهر په فتارت پی نه کردبی و بۆ خوا نه تخویندی.

(كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو) هه موو که سیک که پوژ دامات به کاریکه وه خه ریک ده بی: (فَبَايَعَ نَفْسَهُ) جا ئیوا هه یه خوی نه فروشیته خوی گه ورده وهر چاکه نه کاو خراپه ناکا (فَمُعْتَقُهَا) نه م جوړه که سه خوی نازاد نه کا له دوزخ (أَوْ مُوْبِقُهَا) یان خوی به شه یتان نه فروشی و خراپه نه کاو مالویران نه بی له قیامت (رواه مُسْلِم) نیام (موسلیم) گیراویه تیه وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ): **بِزَانِه:** پاک و خاوینی په وشتیکی زور گرنگه، چونکه په وشتی گشت پیغه مبه رانه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِينَ.

ئینجا بزانه: له هه موو په وشته کان گرنگتر نه م په وشته ان: که پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْغَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبُرْجَمِ، وَتَنْفُ الْإِبْطِ، وَحَلَقُ الْعَانَةِ، وَاتِّقَاصُ الْمَاءِ، قَالَ الرَّاَوِي: وَكَسِبَتِ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمَضْمَضَةُ﴾ رواه مُسْلِم، ده په وشته هه نه په وشتی ئایینی خودانه، سمیل برینه وه به مه قست، ریش به ردان، سیواک کردن، پاک کردن وهی کونه لووت، نینوک کردن، شووشتی لوچی په نجه کان، هه لکه دندی مووی بن هه نگل، تاشینی بهر، تاروت کردن، شووشتی دهم، یان سوننه تکرندی ئامیری پیاو و ئافره ت.

۲- (وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ): په فتار کردن به قورپانی پیروژ نه بیته هوی سه ربه رزی دنیاو به خته وهی قیامت؟ چونکه خوی گه ورده نه فرموی: ﴿فَمَنْ آتَبَعَ هَذَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ وات: هه رکه سیک شوین نه م قورپانه بکه وی، له دنیا دا گومرا نابی و له قیامه تیشدا به دبخت نابی.

۳- (أَوْ عَلَيْكَ): به دبختی و پوړه شی بۆ که سیکه: که په فتار به قورپانی پیروژ نا کاو به به رنامه ی ژیا نی نازانی وازی لی دینی و شوین به رنامه ی ده سترکد نه که وی، خوی گه ورده نه فرموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: اِسْتِغْنَاءُ اللَّهِ عَنِ الْغَيْرِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغَفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ﴾

فَتَسِيَّتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى) واته: هر که سبک واز له قورپانه که ی من بینئ و په فتاری پی نه کاو به به رنامه ی ژبانی تن نه کا، نه وه ژبانیکې سهختو به د به ختانه ی نه دریتئ و به د لیبایی و چاوتیری ناژئ، له پوژئ قیامه تیش به کویری حه شری نه کړئ و نه لئ: خواجه بوجی به کویری حه شرت کردم خو من له دونیادا چاوم هه بوو؟ خوا نه فهرموئ: وه ها قورپانه که ی منت له دنیا بؤ هاتو خو ت لی کویر کردو په فتارت پی نه کرد، وه هاش ئیمه له ناو دوزه خدا نه ته ئیلینه وه هیچ نرخیکت بؤ دانانئین.

۴- (فَمُعْتَقُهَا، أَوْ مُوْبِقُهَا): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ، إِلَّا أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيٍ عَنْ مُنْكَرٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه الترمذی، گشت گوفتاره کانی ئاده میزاد له دژئ خو به تی و سودی لئ وه رنا کړئ، جگه له فرمان به چاکه و قده غه کردنی خرابه و زیکری خوی گه وره. که و ابوو: له سر نه م سئ په وشته به رده وام به، تا کو خو ت ئازاد بکه ی له مالویرانی دنیا و قیامه ت.

﴿حَدِيسِي بَيْسَتْ وَجَوَارِم: خَوَا بِيُوَيْسْتِي بِه هِيَج شَتِيَك نِيَه﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغَفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى) گپ درواو ته وه له (نه بو زه پ) (غیفاری) خوا لی پازی بی، نه ویش له پیغه مبه ر ﷺ نه گپ رپته وه، پیغه مبه ریش ﷺ له خوی گه وره نه گپ رپته وه.

(بَيِّنَا سَه) بزانه: به م جوړه حدیسانه نه گو ترئ: (حدیسی قودسی) واته: حدیسه که ووشه و مانای له لای خواوه هاتوه، به لام ناگاته پله ی قورپان، وه حدیسه کانی تری پیغه مبه ر ﷺ مانای له لای خواوه هاتوه ووشه که ی هی پیغه مبه ر ﷺ.

(أَنَّهُ قَالَ) خوی گه وره فهرموئ: (يَا عِبَادِي) نه ی به نده کانی من (إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي) من سته م و ژورداریم له سر خو م حه پام کردوه و نایکه م (وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا) هه روه ها سته م و ژوردارئ له نیوان ئیوه شدا حه پام کردوه (فَلَا تَظَالَمُوا) که واته: ئیوه ش سته م و ژوردارئ له یه کتری مه که ن: وه سته م له خو شتان مه که ن به تاوان کردن.

بزانه: سته م و ژوردارئ: ده ستریزئ کردنه بؤ سر ماف که سیکئ تر به ناهه ق و دوزمنایه تی، یان دهرچوونه له سنوری خوا.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ) نه ی به نده کام ئیوه هه مواتان سه رلیش یواو و نه شاره زان له ئایینی نیسلام (إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ) ته نها نه و که سه نه بی: که من بیخه مه سه ر پیکای راست

فَاسْتَهِدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أُطْعَمَكُمْ،
يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ
بَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا
ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي،

(فَاسْتَهِدُونِي) كه‌واته: ږيگای راست هر له من داوا بکه‌ن (أَهْدِكُمْ) منیش شاره‌زای
ږيگای راستان نه‌که‌مو نه‌تانخه‌مه سر ږيگای راست.

نهی موسولمان، ته‌نہا ږيگای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگړه‌و به داوی ږيچکه‌کان مه‌که‌وه؟
چونکه گومرات نه‌که‌ن، جگه له خوا که‌س ناتوانی بته‌گینیته ږيگای راست، نه‌وانه‌ی تو
دوایان نه‌که‌وی، وه‌کو تو سر لی‌شیواون نه‌که‌ر ږيگای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گړن.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ) نه‌ی به‌نده‌کانم نیوه‌ه مورتان برسین (إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ)
ته‌نہا نه‌وانه‌ نه‌بی: که‌ من خواردن و خوارده‌وه‌یان نه‌ده‌می (فَاسْتَطْعَمُونِي) داوی
خوارده‌مه‌نی هر له من بکه‌ن (أَطْعَمَكُمْ) منیش نه‌تانه‌ده‌می، واته: ږيگای وده‌سته‌یتانی
خواردنتان بو ناسان نه‌که‌م.

نهی موسولمانی برسی و هه‌ژار: با هاوارت هر بو قاپی خدا بی، چونکه هر که‌سیکی‌تر
-جگه له خدا- داوی خواردنی لی‌که‌ی، نه‌ویش وه‌کو تو پی‌ویستی به خودایه.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ) نه‌ی به‌نده‌کانم نیوه‌ه مورتان پووتن (إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ) ته‌نہا نه‌و که‌سه
نه‌بی که‌ من به‌رگی بکه‌م (فَاسْتَكْسُونِي) داوی به‌رگ هر له من بکه‌ن (أَكْسُكُمْ) منیش
به‌رگتان نه‌ده‌می، واته: ږيگای وده‌سته‌یتانی به‌رگو پو‌شاکتان بو ناسان نه‌که‌م.

(يَا عِبَادِي) نه‌ی به‌نده‌کانم (إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) نیوه به‌شه‌و و پوژ گونا‌ه نه‌که‌ن
(وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) من نه‌که‌ر حه‌ز بکه‌م له هه‌موو گونا‌هیک خوش نه‌یم جگه له
کافربوون (فَاسْتَغْفِرُونِي) داوی لی‌خوشبوونی گونا‌ه هر له من بکه‌ن (أَغْفِرْ لَكُمْ) منیش
لی‌تان خوش نه‌یم.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ﴾ رواه الترمذی،
هه‌موو ناده‌میزادان گونا‌هبارن، وه‌ باشت‌رینی گونا‌هباران توبه‌کارانن.

که‌وابوو: نه‌ی موسولمان زوو توبه بکه‌و باری گونا‌ه له سر خوت لاده، به‌ دل و زویان
(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بکه، واته: داوی لی‌خوشبوونی گونا‌ه له خدا نه‌که‌م. بو‌نه‌وه‌ی خوا لی‌ت
خوش بی و ږرت فراوان بکاو غه‌مت لایبا.

(يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي) نیوه ناگه‌نه نه‌و ږاده‌یه که‌ بتوان زیان له من
بدن (وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي) هه‌روه‌ها: ناشکه‌نه نه‌و پله‌یه که‌ بتوان سودم
پی‌بگه‌یه‌نن، واته: نه‌و چا‌کانه‌ی خدا له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خوی نه‌کا، له ترسی زیان لی‌دانی

يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا:

خوی نیه و بۆ سود پی‌گه‌یاندنی خویشی نیه، به‌لکو بۆ قازانجی نه‌وانه، چونکه زۆر له‌گه‌لیان به‌ په‌حمه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌یینتان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) به‌ئاده‌میزادتانه‌وه به‌جنۆکه‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌مووتان بێ‌نه‌ سهر د‌لی چاک‌ترین مرۆ‌ف له‌ ئیوه، واته: بینه‌ مرۆ‌فیکی له‌خواترس (مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا) ئە‌وه هه‌چ له‌گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی من زۆ‌تر ناکا، وه‌ سودی خوا‌په‌رستی بۆ خۆتانه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستان تا دوا‌یینتان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) به‌ئاده‌میزاد و جنۆکه‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌موویان بێ‌نه‌ سهر د‌لی خرا‌پ‌ترین مرۆ‌ف له‌ ئیوه، واته: هه‌موو بینه‌ پیا‌وی خرا‌پ (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا) ئە‌وه‌ش هه‌چ له‌گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی من که‌م ناکاته‌وه، واته: ئیوه‌ خوا‌په‌رستن، یان نه‌په‌رستن، بۆ خوا‌په‌تی خوا هه‌روه‌ک‌یه‌که‌.

(يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) ئە‌ی به‌نده‌کانم ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌یین که‌ستان، به‌ئاده‌میزاد و جنۆکه‌وه (قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ) له‌ ده‌شتیک‌دا کۆ بینه‌وه (فَسَأَلُونِي) هه‌ر که‌سه‌ دا‌وای شتی‌کم ل‌ب‌کا (فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ) هه‌ر یه‌که‌ له‌وه‌موو خه‌لکه‌ دا‌واک‌راوه‌که‌ی خۆی بده‌می (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي) ئە‌وه هه‌چ له‌گه‌نجینه‌ی لای خۆم که‌م ناکاته‌وه (إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ) ته‌نها وه‌ک‌ ده‌رزی چه‌ند که‌م ئە‌کاته‌وه (إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ) ئە‌گەر له‌ ناو ده‌ریای هه‌ل‌ئینی، واته: به‌ ده‌رزی ئا‌وی ده‌ریا که‌م نابێ‌ته‌وه و گه‌نجینه‌ی خوداش که‌م نابێ‌ته‌وه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (إِنَّمَا هِيَ) ئە‌وه‌ کرده‌وه چاکانه‌و خرا‌پانه (أَعْمَالُكُمْ) کرده‌وه‌ی خۆتانه (أَحْصِيهَا لَكُمْ) من فه‌رمانم دا‌وه‌ته‌ فریشته‌کانم: سه‌رژمی‌ری کرده‌وه‌کانتان بکه‌ن (ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا) ئینجا له‌ پۆ‌زی دوا‌ی‌دا ده‌یده‌مه‌وه ده‌ستتان و پا‌داش و سزاتان ئە‌ده‌م به‌گو‌یره‌ی کرده‌وه‌کانتان:

فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

(فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا) جا ههركه سيك بينی له پوژی دوايی چاكي هیهو پاداشی چاكي دراوه (فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ) با سوپاسی خوا بكا كه يارمه تی داوه بۆ چاكه كردن (وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ) وه ههركه سيك بينی به پیچه وانه وه خراپه ی هه بوو و سزای خراپه ی درا (فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ) ئه وه با هه خۆی به تاوانبار دابنێ و لۆمه ی كه سی تر نه كا، چونكه به خۆی له پښگای خوی گه وړه لای داوه (رواه مُسْلِم) ئیمام (موسلیم) گێراویه تیه وه.

بزانه: هه رچی ئیماندار بێ و چاكي هه بێ، ئه وه له دونیاو قیامهت پاداشتی چاكه كانی نه دریتێ، به لام ههركه سيك كافر بێ، ئه وه پاداشتی چاكه كانی هه ره له دونیا نه دریتێ و بۆ قیامهت چاكي نامیتێ و به هۆی خراپه كانی نه چیته دۆزهخ، له هه موو خراپه كانی گه وړه تر كافر بوونه.

پێناسه: جتۆكه چینیكن خوا له ئاگر دروستی كردون، وه به هه موو وینه یه ك خۆیان نه نوین، له سه ر وینه ی تایبه تی خۆیان كه س به چاو نایابینێ، ئه وان ئیمه نه بین، ژنو مندالیان هیه و كافرو موسولمانیان هیه، شه ی تان له جتۆكه كافره كانه.

ئینجا بزانه: خوی گه وړه له م چه دیسه دا هه ره شه ی كردوه و موژده شی داوه، كه وایوو: ههركه سيك بیه وی له هه ره شه ی خوا پزگاری بێ و بگاته موژده ی خوا، هیچ كه مه رغه می ناكا له خوا په رستی ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ خَافَ أَذْلَجَ وَمَنْ أَذْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ إِلَّا أَنْ سَلَعَهُ اللَّهُ غَالِيَةً إِلَّا أَنْ سَلَعَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ﴾ رواه الترمذي، واته: ههركه سيك ترسی هه بێ شه و پوویی ئه كا، ههركه سيك شه و پوویی بكا ئه گاته شوینه كه ی خۆی و ئه چه سیته وه، ئاگادارین: كوتالی خوا زۆر به نرخه، ئاگادارین كوتالی خوا به هه شته. واته: به هه رزان نایفرۆشی.

﴿چه ند تیگه یشتنیك له م چه دیسه دا﴾

۱- (فَلَا تَطَالُمُوا): بۆ پاراستنی ئایین و گیان و نه ژادو ناموس و هۆش و مال، خوی گه وړه (ظلم) ی چه رام كردوه، واته: ده ستریز كردنه سه ر ئه م شه شانه. كه وایوو: گه وړه ترین سته م كافر بوونه، هه روه ك خوی گه وړه ئه فه رموی: ﴿إِنَّ الشَّرَّكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی كافریوون سته میکی زۆر گه وړه یه.

پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ: إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَحَدًا مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ﴾ رواه البخاري، واته: ههركه سيك (ظلم) ی له كه سيك كردوه: ده رباره ی ناموس، یان شتیکی تر، با له دونیا گه رده نی خۆی پێ نازاد بكا، پێش ئه وه ی پوژیک دابی دیره م و دینار سویدی نه بێ: له پوژی دوايی

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالْعَشْرُونَ: أَنْوَاعُ الْخَيْرِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ: يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ؟﴾

نه گهر ستمکاره که چاکه ی هه بئ، نه وه به نه دنازه ی ستمه که ی چاکه ی لئ وه رته گیرئ وه دریته وه ستمه ملیکراوه که، نه گهر چاکه ی نه بو، نه وه خراپه کانی ستمه ملیکراوه که وه نه گیرئ وه خریته سهر ستمکاره که، واته: به هوئ خراپه کانی خوئ و خراپه کانی ستمه ملیکراوه که له دۆزه خ سزا نه درئ.

۲- (فَاسْتَغْفِرُونِي): پیتغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ رواه أبو داود، هه که سیك زور بلئ: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ). خوای گه وره له هه موو ته نگانه یه که ده ربازی نه کاو له هه موو دلته نگیه که دلخوئشئ نه کاو به شیوه یه کی وا رزقئ نه داتئ: که هه به خه یالئ دا نایئ.

۳- (ثُمَّ أَوْفَيْكُمُ إِيَّاهَا): بزانه: کرده وه ی چاک نه بیته هوئ به خته وه ری له دونیاو قیامه ت، هه روه کو خوای گه وره نه فهرموئ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ هه که سیك کرده وه ی چاک بکا- پیاو بئ، یان ئافره ت- ئیمانداریش بئ، ژیانئکی خوئشئ نه دهنئ له دونیا: به پرزقئکی حه لال و پازی بوون به دانانی خوا هه ر چهند هه ژاریش بئ، وه له پوژئ قیامه تیش باشتړین و جوانترین پاداشئ چاکه کانیا ن نه دهنه وه. که و ابوو: کافر به پیتجه وانه ی موسولمانه له دونیاو له قیامه ت.

﴿حَدِيسِي بَيَسْتَوِيْنَجَهْم: جُورِي چَاكِه كَرْدَن زُورُن﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (نه بو زه پړپړئ غيفارئ) خوا لئ پازی بئ نه فهرموئ: (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) چهند که سیك له یاره کانی پیتغه مبه ر ﷺ:

(بَيِّنَاسَه) سه حابه، واته: یاره کانی پیتغه مبه ر ﷺ، نه و که سانه ن: که به موسولمانئ پیتغه مبه ریا ن دیتبئ، یان پیتغه مبه ر ﷺ نه وانی دیتبئ، به موسولمانیش مردبن. جا بزانه: که پیتغه مبه ر ﷺ وه فاتئ کرد، (۱۱۴۰۰۰) سه دوچارده هه زار سه حابه ی له دوا به جئ مان.

(قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ) سه حابه کان به پیتغه مبه ریا ن گوئ: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ) نه ی پیتغه مبه رئ خوا ده وله منده کان هه موو پاداشئ گه وره ریا ن وه ده ست هینا وه له دونیاو قیامه ت: (يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي) هه روه که ئیمه نوپژ نه که ی ن، نه وانیئش نوپژ نه که ن (وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ) وه کو ئیمه به پوژوو نه بن (وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ) جگه له نوپژوو پوژوو، مالی زیادیا ن هه یه نه یکه نه خیر له رپگای خوا، ئیمه مالی زیادمان نیه؟

قَالَ ﷺ: أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟! قَالَ ﷺ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

(قال) پیغمبر ﷺ فرمودی: (أَوَلَيْسَ) چوں و دهلین؟ (قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ)

وا مهلین، چونکه خوی گه وره پئی گای زوری بۆ ئیوه داناو خیری پی بکن:

(إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریک بلین: (سُبْحَانَ اللَّهِ). خیری کتان بۆ نه نووسری (وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریک بلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ). خیری کتان بۆ نه نووسری (وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ) هر وه (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بگوتری خیری که هیه (وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریک (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بگوتری خیری که هیه.

ئهی موسولمانی خوشه ویست: له دوی هر پینج نویژه کان ئهم زیکرانه له دهست خوت مه ده، که وابوو: له دوی نویژ له سه ره فرمانی پیغمبر ﷺ سی و سی جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ). سی و سی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). سی و سی جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ). یه که جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). ده جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). پیغمبر ﷺ نه وها ژمارهی بۆ داناو، نه که ی له خوته وه زیادو که می بکی.

(وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ) هر فرمان کردنی که به چاکه، خیری که هیه (وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ) هر قه ده غه کردنی که خراپه به هر جوریک بی خیری که هیه.

(وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ) به جیماع کردن و رابواردن له گهل ژنی خوتان خیری کتان دهست نه که وئ (قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ) یاره کان گوئیان: ئهی پیغمبر ﷺ (أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ) چۆن نه گهر یه کیک له ئیمه بۆ تیرکردنی ئاره زوی خوی نه و ئیشه له گهل ژنی خوی بکا (وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی نه دریته وه؟ (قَالَ: أَرَأَيْتُمْ) پیغمبر ﷺ فرمودی: پیم بلین (لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ) نه گهر ئاره زوی خوی به حه رام تیر بکا و له گهل ژنی که ناحه لال رابویری (أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ) نایا گونا می له سه ره نه نووسری؟ به لی: گونا می له سه ره نه نووسری (فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ) که وابوو: هر وه هانه گهر به کاری بینن بۆ حه لال (كَانَ لَهُ أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی هیه (رواه مُسْلِمٌ) (موسلم) گپراویه تیه وه.

که وابوو: ژن مهتانت و جیماعت، ئه ویش هر به نیازی خودا بی: وه که دلوین پاک و زور کردنی نه ته وه ی ئیسلام و پیکهتانی خیزانیکی ئیسلامی و سودبه خش بۆ کومه لی ئیسلام.

ئىنجى بزانە: زۆر جۆرى تىرى چاڭە ھەنە مەزۇ ھەستىيان پىئىناكا، بەلام ئەگەر نىيازى ناو دالى بۆ خوا بى، خوا خىرى بۆ ئەنوسى:

بۆ نموونە: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي. فَنَزَلَ الْبُئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَإِنْ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشيخان، واته: له كاتىكا پياويك به پىگايە كدا ئەپويشتو تىنووەتى تووش بوو، ئىنجا بىرىكى دۆزىيەو و چووە ناوى ئاوى خواردەو، ئىنجا ھاتە دەرەو و دىتى و سەگىك زوبانى دەرەيناو و لە بەر تىنووەتى خۆل و خاك ئەخوا، جا پياوەكە گوتى: ئەو سەگە وەكو من تىنووەتى كارى تى كروە. جا پياوەكە چووە ناو بىرەكە و پىر بە خوفەكەى ئاوى ھىناو دايە سەگەكە، جا لە بەر ئەوە خوا سوپاسى كردو لى خوش بوو. ئىنجا ھاوپىكانى پىتەمبەر ﷺ فەرمويان: ئايا ئىمەش لە ئاژەلەكانى خۆمان خىرمان ئەگاتى كە ئاويان ئەدەين؟ فەرموى: بەلى: ھەرچى خاوەن جەرگى تەربى، بەزەبىتان پىئىدا بى، خوا پاداشتەتان ئەنوسى.

﴿چەند تىگەيشتنىك لەم ھەدىسەدا﴾

۱- (ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ): **بزانە:** ئەم گەفتوگۆيەى (صَحَابَةُ) كان لە ھەسوودىيەو ھەبو، بەلكو ھەسوودى پىشېركى بوو بۆ كارى چاڭە، ئەم پىشېركىيەش خىرەو پىئى ئەگوتى: (غِبْطَةً). پىتەمبەر ﷺ ئەفەرموى: ﴿لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ﴾ رواه الشيخان، واته: ھەسوودى پىشېركى تەنھا لە دوو شىئودا رەوايە: **يەكەمىيان:** دەربارەى پياويك: كە خاى گەورە فىرە قورئانى كردى و لە كاتەكانى شەو و رۆژدا بىخوينى، **دووەمىيان:** دەربارەى پياويك: كە خاى گەورە مالى دابىتى و لە كاتەكانى شەو و رۆژدا لە پىگاي خوا بىبەخشى.

۲- (وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ): **بزانە:** لە پىش دەستىكردنى جىماع، سوننەتە: ژنو مەرد ئەم دوعايە بخوين: ﴿بِسْمِ اللَّهِ اَللّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا﴾ رواه الشيخان، پىتەمبەر ﷺ فەرموى: ئەگەر ئەم دوعايەيان خویندو مندالىك لەم جىماعە دروست كرا، شەبىتان زىانى پىئىناگەيەنى.

۳- (أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ...): **بزانە:** جىماع كردن ھەرامە: لە ماوەى ھەيز و لە ماوەى خوینى پاش مندالبون، خاى گەورە ئەفەرموى: ﴿فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ خۆتان بپارىزن لە جىماعى ژنەكەتان لەو ماوەيەى لە ھەيزدانە.

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالْعَشْرُونَ: كُلُّ أَحَدٍ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدُلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً،

مهروه‌ها جیماع کردنیش له کونی پاشه‌وه‌دا حه‌پامه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ﴾ رواه الترمذی، خوای گه‌وره به چاوی ره‌حمه‌ت ته‌ماشای نه‌و پیاوه‌ناکا که نیربازی بکا، یان له کونی پشته‌وه جیماع له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی بکا. واته: خوای گه‌وره به چاوی له‌عنه‌ت و غه‌زه‌ب ته‌ماشای ده‌کا.

٤- (إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ): پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست نه‌فه‌رموی: ﴿إِنْ أَشَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُقْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُقْضَى إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا﴾ رواه مسلم، ولأصحاب السنن: ﴿إِنَّمَا مِثْلُ ذَلِكَ مِثْلُ شَيْطَانَةٍ لَقِيَتْ شَيْطَانًا فِي السَّكَّةِ فَقَضَى مِنْهَا حَاجَتَهُ وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ﴾، واته: خرابترین که‌س له لای خوای گه‌وره له پوژئی دوا‌یی: پیاویکه له‌گه‌ل ئافره‌ته‌که‌ی جیماع بکا، ئینجا نه‌ئینی‌یه‌کانی جیماع بگپرتته‌وه، مه‌سه‌له‌ی نه‌وژن و می‌رده‌ی نه‌ئینی جیماع کردن باس نه‌که‌ن: وه‌کو مه‌سه‌له‌ی شه‌یتانیکه له کولان سواری شه‌یتانیک بی‌و جیماعی له‌گه‌ل بکاو خه‌لکیش ته‌ماشای بکه‌ن.

﴿حَدِيثُ بَيِّنٍ وَشَهَادَةُ: هَهُمُوو كَسْ خَيْرِيكِي لَه سَهْرَه﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه‌بو هوره‌یره خوا لای پازی بی، نه‌فه‌رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی (كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ) هه‌موو ئیسک و جومگه‌یه‌کی ئاده‌میزاد (عَلَيْهِ صَدَقَةٌ) خیریکی له سهره (كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ) هه‌موو پوژیک که خور دهر نه‌که‌وئ، واته: سوپاسی خوا بکه‌ی به‌رامبه‌ر نه‌و چاکه‌ی له‌گه‌ل‌تی کردوه: که (٣٦٠) جومگه‌ت هه‌یه و هه‌مووی نه‌رم کردوه بۆ جموجول، ئینجا نه‌گه‌ر چاکه نه‌که‌ی، خراپه‌ش به‌و جومگانه مه‌که.

(تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ) ناشتکردنه‌وه‌ی دوو که‌س که نا‌کوکیان هه‌یه خیریکه، به‌مه‌رجی ناشتکردنه‌وه‌که له چوارچی‌وه‌ی ئیسلام دهر نه‌چی و حه‌پامی پی حه‌لال نه‌گرئو حه‌لالی پی حه‌پام نه‌کرئ. بزانه: دروکردن دروسته بۆ ناشتکردنه‌وه.

(وَتُعِينُ الرَّجُلَ) یارمه‌تی مرو‌ف ده‌ی (فِي دَابَّتِهِ) دهر باره‌ی وولاغه‌که‌ی (فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا) تا سواری وولاغه‌که‌ی نه‌که‌ی (أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ) یان ده‌ستباری له‌گه‌ل بکری و باره‌که‌ی له‌گه‌ل بار بکه‌ی (صَدَقَةٌ) نه‌مه‌ش خیریکه. جابزانه: هه‌تا به‌رده‌وام بی له یارمه‌تی دانی موسولمانان، خوداش یارمه‌تی تو نه‌دا.

وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ،
وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ ﴿ رواه البخاري ومسلم.

(وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) قسه يه کی شیرین و باش خیری که. واته: به پووخوشی
له گه ل موسولمانان گفتوگو بکه، سلاویان لی بکه، دوعایان بۆ بکه، ناوی خوا بینه و قسه ی
سوک و چروک مه که.

(وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ) هه موو هه نگاو یکیش که بۆ نویژ ته پوی خیری که.
که وابوو: نویژ کردنی به جهامعت له مرگه وت له دهست خوت مه ده، چونکه خیری نویژی
جهامعه یه که به (۲۷)، هر هه نگاو یکیش خیری که، نه مهش قازانجیکی زوره بۆ موسولمان.

(وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) لابر دنی ته و شتانه ی زیان له پیوار ته دهن له سه ر پیگه،
ته وهش خیری که. جا ته مه یان نرمترین به شه کانی نیمانه، به رزترینشی ووتنی
(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیانه وه.

بزانه: له فهرمووده یه کی تری پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که دوو پکاعت نویژی چیشته نگاو
جیگه ی ته و خیرانه ده گریته وه، که وابوو: ته ی موسولمان، به لای که می هه موو پوژی دوو
پکاعت به ناوی (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نویژ بکه، خو ته گهر بی که ی به چوار پکاعت
ته مه زور باشتره، ته گهر بی که ی به ههشت پکاعت: ته مه زور خیری هه یه و ته واوتره.

جا ته وهش بزانه: هر چاکه یه کت کرد بلی: (أَلْحَمْدُ لِلَّهِ). بۆ ته وهی خوی گه وره زیاتر
یارمه تیت بدا بۆ چاکه

﴿ چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا ﴾

۱- (تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ): براندنه وهی کیشه ی نیوان دوو کهس، یان زیاتر،
ناشتکردنه وهی دوو کهس، یان زیاتر: به کی که له په وشته هه ره به رزه کانی نیسلام،
به و مرجه ی له م پیکه اتسه دا بی شرعی پوو نه دا، پیغه مبه ر ﷺ ته فهرموئ:
﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: إِصْلَاحُ ذَاتِ
الْبَيْنِ، فَإِنْ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِفَةُ﴾ رواه الترمذی، نایا پیتان بلیم کام په وشته خیری
گه وره تره له پوژوو و نویژ و خیرکردن؟ گوتیان: به لی. فهرمووی: چاککردنی نیوان
موسولمانان و براندنه وهی کیشه ی نیوانیان خیری گه وره تره، چونکه تیگدانی نیوانی
موسولمانان نایین ته تاشی و لای ته با.

۲- (وَتَعِينُ الرَّجُلَ): هر دهر باره ی یارمه تی دانی مروقی بی دهسه لات، پیغه مبه ر ﷺ
ته فهرموئ: ﴿أَبْلَغُوا حَاجَةً مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاحَ حَاجَتِهِ، فَإِنَّهُ مَنْ أْبْلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةً مَنْ
لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاحَهَا إِيَّاهُ ثَبَتَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ عَلَى الصِّرَاطِ﴾ رواه البيهقي والطبراني، واته: نیش و
کاری مروقی بی دهسه لات بگه یه ننه لای ته و کهسه ی ته توانی بۆی پیک بینئ، چونکه

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: الْبِرُّ وَالْإِيمُ)

﴿عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَكَرِهَتْ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ﴾ رواه مُسْلِمٌ.
﴿وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَفْتِ قَلْبَكَ: الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ،

ههركه سیک کاری مروقی بی دده سلات بگه یه نیتته لای خاوهن دده سلاتیک، خوای گه وره له سر پردی دوزخ قاچه کانی نه پاریزی له خلیسک بردن.

۳- (وَكُلُّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ): پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموئ: ﴿الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ يَغْشَ الْكَبَائِرُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، نه م پینج نویژانه و نویژی جومعه تا نویژی جومعه که ی تر، ره شکه ره وه و داپوشه ری گونا نه بجوکه کانه به مهرجی: گونا نه گه وره کان نه کرین.

﴿چه دیسی بیست و چه فته م: چاکه و خراپه﴾

(عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێردراوه ته وه له (نه وواس) ی کورپی (سه معان)، نه فهرموئ: (عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموئ: (الْبِرُّ زُورِبِي چاکه (حُسْنُ الْخُلُقِ) بریتی یه له خو و ره وشتی جوان: وهک ره و خوشی و یارمه تی دانی خه لک و سه ردانی خزم و که سی خوت و به زه می هاتن به هه ژاران... هتد، پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموئ: ﴿إِنَّكُمْ لَا تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَسْعَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، واته: ئیوه به به خشینی مالتان به روه سستی خه لک ناکه ن، به لام ره و خوشی و ره وشتی جوانی ئیوه به روه سستیان نه کا.

(وَالْإِيمُ) گونا نه و خراپه (مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) نه وه یه: کار له دلت بکاو له ناو دلتدا جی نه بیته وه و ئازاری پی بگه یه نی (وَكْرِهَتْ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ) هه روه ها بیته ناخوش بی پیا و ما قولان نه و کرده وه ی تو ببینن، واته: خراپه هه ر له ناو دلا دی و ده چی و مروقه پی ناخوشه خه لکی به و خراپه یه ی وی ئاگادار بن (رواه مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلیم) گێراویه تیه وه.

(وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): قَالَ) هه ر له و بابه ته (وابیسه) ی کورپی (مه عبده) نه فهرموئ: (أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتمه خزمه ت پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (فَقَالَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟) نه ویش فهرموئ: هاتوی پرسیار بکه ی چاکه چی یه و خراپه چی یه؟ (قُلْتُ: نَعَمْ) منیش گوتم به ئی، بۆ نه وه هاتوم (قَالَ اسْتَفْتِ قَلْبَكَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموئ: پرسیار له دلی خوت بکه، چونکه هه سترکردن به چاکه و خراپه له ناو دلتدایه.

ئینجا پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه وه هه سترکردنه ی پوون کرده وه و فهرموئ: (الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ) چاکه نه وه یه: دلت پی خوش بی و ده روونت پشوو بداو دلت لته دا، له بهر نه وه ی دوا روژی باشه و مه ترسی ی نه.

وَالْإِثْمَ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ ﴿﴾
 حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَالْدَّارِمِيُّ، يَأْسَنَادُ جَيِّدٌ.

(وَالْإِثْمَ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) گوناهایش نه وهی کار له دلت بکاو (وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ) له ناو دلتدا هاتوچو بکاو گیر نه بی، له بهر نه وهی مه ترسی دوا پوژی هه یه، که وابوو: دلی خوت له هه مو که س باشت نه زانی چاکه و خراپه چی یه؟ (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ) هه به گویره ی دلت، واز له خراپه بینه، هه چهند زانایانی ئایینی فتوات بو بدهن و دیسان فتوات بو بدهن و بلین: بیکه. چونکه موسولمانی ته واو نه و که سه یه واز له گومانلێکراو بین، نه وهک توشی هه پام ببی ﴿عَنْ عَطِيَّةِ السَّعْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْغِ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ﴾ رواه الترمذی، واته: بهنده ناگاته پله ی له خواترسان تا واز له شتی وا نه مین: که به کردنی زیانی پی ناگا، نه وهک توشی شتیکی وا ببی: که زیانی پی بگه یه نی.

به لئ: زور جار به لیدانی دل، مروڤ به خوی له زانای ئایینی باشت نه زانی: ئایا نه م شته باشه، یان خراپه؟ چونکه زانای ئایینی ناو دل نابینی و له سه ر ئاشکرای فتوا نه دا، بگه ریوه بو هه دیسی (٦ و ١١).

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ) هه دیسیکی راسته (رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ) گپراونه ته وه له کتیبی نه م دوو ئیمامه:

یه که م: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) ئیمام (نه حمه د) ی کوری (هه نه ل) خوا لی پازی بی، یه کیکه له و چوار زانایانه ی سه ر مه زه ب، له سالی (١٦٤) له دایک بووه، له سالی (٢٤١) ی کچی له ته م نه ی (٧٧) سالی دا له (به غدا) وه فاتی کردوه، له ژبانی خوی دا زور ئازارو به ندیخانه ی بینویه له بهر خواپه رستی، به زوری له لای ئیمامی (شافعی) ی خویندوه، نه ویش ده رسی به ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) و (نه بوداود) گوته.

دوو هه م: (وَالْدَّارِمِيُّ) ئیمام (عبدالله) ی (داره می) سه مه رقه ندی یه، یه کیکه له زانا به رزه کانی هه دیس، له سالی (١٨١) له دایک بووه، له سالی (٢٥٥) وه فاتی کردوه، ماموستای ئیمام (موسلیم) و (تیرمزی) و (نه بوداود) بووه. خوایه له هه مووان پازی به، آمین. (یأسناد جید) پینگای هه دیسه که زور باشه.

ئینجا بزانه: له دوا ی جی به جی کردنی مافی خودا چاکه له گه ل دایکو باوک و خرمان له گشت چاکه یه ک گه وره تره ﴿عَنْ يَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أُمُّكَ... ثُمَّ أُمُّكَ... ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبُ فَلِأَقْرَبٍ﴾ رواه أبوداود، واته: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل کی چاکه بکه م؟ له وه لاما سی جار فه رموی: له گه ل دایکت، ئینجا له گه ل باوکت، ئینجا له گه ل خر می نزیکتر، ئینجا، ئینجا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالْعَشْرُونَ: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ)

﴿عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾

﴿چەند تیگەشتنیک لەم هەدیسەدا﴾

۱- (اسْتَفْتِ قَلْبَكَ): بزانە: هەر کاتێک زانیەکی ئایینی باوەڕپێکراو (فَتَوَأَى) بۆ دای، لە راستی ئەم (فَتَوَأَى) یەش دانیای بوی، هیچ زانیای تریش بە پێچەوانە (فَتَوَأَى) ی تری نەدا، تۆش پەفتار بەم (فَتَوَأَى) یە بکە، ئەگەر (فَتَوَأَى) یە کە بە هەڵەش بوو، تۆ تاوانبار نابێ، پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿مَنْ أَقْبَىٰ بَغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَىٰ مَنْ أَقْبَاهُ﴾ رِوَاهُ أَبُو دَاوُد، هەر کە سێک (فَتَوَأَى) ی ناپاستی بۆ درا، ئەو تاوانەکی لە سەر (فَتَوَأَى) دەرهکە یە.

جا ئەگەر هاتوو زانیایەکی تر (فَتَوَأَى) یەکی بە پێچەوانە ی ئەم (فَتَوَأَى) یە دای، واجبە هەول بەدە ی تاكو راستیت بۆ دەریکەوێ، جا ئەگەر راستیت بۆ دەرنەکەوت و سەرت لێشویا، بۆ بەرژەو هەندی ئایینە کەت (فَتَوَأَى) ی حەرام وەر بگرەو کارە کە مەکە؟ چونکە بوو تە (شُبُهَات)، بگەرێو هەدیسێ (۱۶ و ۱۱).

۲- (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ): ئە ی موسولمانێ بەرێز: زۆر ئاگاداری بە زۆر ئاگاداری: هەموو جۆرە زانیایە مافی (فَتَوَأَى) دانی نیە، بە لکو ئەو کە سە ی (فَتَوَأَى) ئەدا، ئەبێ لە شەری ئیسلام شارەزا بێ، کە وابوو: ئەگەر کە سێک قورئان و هەدیسێ زۆری لە بەر بوو، بە لام لە شەری ئیسلام شارەزا نەبو، ئەو تەنھا بۆی هە یە بانگەوازی ئیسلامی بکا، بۆی دروست نیە (فَتَوَأَى) بدا، هەروەکو پزیشکی ددان بۆی نیە دەستکاری چاو بکا.

کە وابوو: هەر کە سێک لە سنووری زانستی تاییبەت بە خۆی نەو هەستی و بە نەزانی بچیتە ناو زانستێکی تر، ئەوە خۆیشی گومرا ئەبێ و خەلکیش گومرا ئەکا، هەروە ک پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّىٰ إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ رِوَاهُ الشَّيْخَان، واتە: خۆی گەرە زانستی ئایینی بەو جۆرە لانا: کە لە سینە ی خەلکی دەریبێ، بە لام بە هۆی مردنی زانیانی ئایینی زانست لائەبا، تا وای لێدێ: زانیای ئایینی نامێن، جا ئەم خەلکە هەر کە سە گەرەو سەر کردە یەکی نەزان بۆ خۆی دانهێ و پرسایاری ئایینیان لێ ئەکرێ، ئەوانیش بە نەزانی (فَتَوَأَى) ئەدەن، بەم (فَتَوَأَى) یە بە خۆیان گومرا ئەبن و خەلکیش گومرا ئەکەن.

کە وابوو: ئامۆژگاریت ئەکەم: زۆر زۆر لە مامۆستا و ئەمیرەکانی ئەم سەردەمە بترسەو ئەم هەدیسە هەر لە بەرچاوت بێ! چونکە (گورگی فیلباز لە ناو پیستە ی مەردایە).

﴿هەدیسێ بیست و هەشتەم: ئامۆژگاری پێغه مەبر ﷺ بۆ سەحابەکان﴾

(عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (عربایض) ی کوپی (ساریە)، یەکیکە

قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. مَوْعِظَةً وَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّهَُا مَوْعِظَةُ مُودَّعٍ فَأَوْصِنَا. قَالَ ﷺ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشَ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ

له سه حابه‌ی پیغهمبر ﷺ چواره مین کهس بوو: که له (مه‌ککه) ی پیرۆز موسولمان بووه،
(۳۱) حه‌دیس‌ی گیراونه‌وه، له سال‌ی (۷۵) ی کۆچی وه‌فاتی کردوه، خوا لێ ی پازی بێ.

(قَالَ) فہرمووی: (وَعَزَّزْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ ٹاموژگاریہ کی کردین لہ دوی نویژی به یانی (مَوْعِظَةً: وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ) ٹاموژگاریہ کہ ٹه وندہ به نرخ بوو: دلی پی ٹه هاته ترسان (وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ) چای پی ٹه هاته گریان و فرمیسی ٹه باراند (فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) جا ئیمه ش گوتمان: ٹه ی پیغمبر ﷺ (كَأَنَّهُا مَوْعِظَةٌ مُودِعٌ) لہ و ٹاموژگاریہ ت وا دہر دہ کہ وی: ٹاموژگاری مالٹاوی بی، چونکہ زور بایه خی پی ٹه دہ ی (فَأَوْصِنَا) کہه وابوو: چ فہرمانیکت هه یه پیمان رابگه یه نه.

(قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ) پیغمبر ﷺ فرموی: تا مؤذگاریتان نه که م له خوا بترسن و له فرمانی دهرنه چن (وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ) ههروهه فرمانتان نه ده می: که گوئیایه ل بن بؤ که وره کانتان و له فرمانیان دهرنه چن (وَإِنْ نَأْمُرْ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ) ههچه نده که وره تان قوله ره شیکی حه به شی بی هه ره له فرمانی دهرمه چون.

چونکہ پیوستہ ھممو کہس لھو دنیاہیہ گھورھو سھرداریکی ھبی بۆ ئھوھی کاروبار پڙیک بکھوئ، جا ئھگھر بۆ ئھو گھورھيہ گوڀراپھ ل نہ بین و لھ فھرمانی دھرچین، کاروبار پڙیک ناکھوئو کومھ ل تیک ئھچی، بۆی پیئھ مېھر ﷺ ئھ فھر موئ: ﴿مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ ثُمَّ مَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً﴾ رواه مُسْلِم، ھھر کہس لھ فھرمانی گھورھی خوئ دھرچی و لھ کومھ لی موسولمانان جیا بیتھوھ، ئینجا بمرئ، وھک مردنی (جاھلیہ) ئھ مرئ، واتھ: جیاوازی نہی: لھ گھ ل لایھ نہ نائیسلامھ کان لھ شیوھ مردنیا.

ناگاداری: مهرجی گوځړپرايه لئو له فرمان دهرنه چوون ئه وه يه: که دژ به شهريعه تي ئيسلام فرمان نه دا، ئه گهر به پيچه واننه شهريه فرماني دهرکرد، توش له دژي پاپه پوه دروست نيه به قسه ي بکه ي.

(وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ) به پراستی هەر یه کێکتان له دواى من بيمى (فَسَيَرَىٰ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) په رته وازه و ناکۆکيه کى زۆر ئه بينى، له نيوان موسولماناندا (فَعَلَيْكُمْ سُنَّتِي) جا ئه گه ئيوه گه يشتنه ئه و ناکۆکيه، دهست به ياساو پړگاي من بگرن (وَسُنَّةُ الْخُلَفَاءِ) هه روه ها دهست به پړگا و په وشتى هه ر چوار خه ليفه کانى من بگرن. واته: هه ر چوار جينيشه کانى بيغه مبه عليه السلام : که ئيمامى (أبو بکر) و ئيمامى (عمر) و ئيمامى (عثمان) و ئيمامى (على) ن

الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ﴿ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(الرَّاشِدِينَ) ئەو چوارانە لە سەر پێگای منن (الْمَهْدِيِّينَ) ئەوان شارەزای پێگای راستن. واتە: ئەگەر ئەو چوارانە، یان یەكێك لەوان فەرمانتێکیان دەرکرد، پێویستە بە قەسە ی ئەوان بکری زیاتر لە فەرمانی سەحابەکانی تر، خوا لێیان پازی بێ.

جا لەو چوارانەش فەرمانی ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) لە هەموویان لە پێشترە، چونکە پێغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: ﴿اِقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، شوین ئەو دوو (خليفة) یە بکەون کە لە دواى من دین: کە (أبوبکر) و (عمر) ن.

ئینجا بزانه: مەبەست بە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ لێرەدا قورئان و حەدیسە، مەبەست بە سوننەتی هەر چوار خەلیفەکان پوونکردنەوێ ئەوانەو تێگەیشتنی ئەوانە لە قورئان و حەدیس، چونکە ئەوان لە هەموو کەس لە ئایینی ئیسلام شارەزاتر، لە بەر ئەو پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ) یاسای ئەو چوار خەلیفانە بە ددان بگرن و بەری مەدەن (وَإِيَّاكُمْ) زۆر ئاگاداری خۆتان بن (وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ) خۆتان دوور بخەنەوێ لەو شتەنە ی لە ئایینی ئیسلام پەیدا ئەکرێن و ناوی ئایینیان لێ ئەندرێ، چونکە ئەوانە بیدعەنە (فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) هەرچی بیدعە هەیە: هەمووی ئەبێتە سەر لێشێوان و گومپایی (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیمام (أبوداود) و (تیرمزی) گێڕاویەتیانەوێ.

پێناسە: بیدعە: پەیداکردنی شتێکی تازە یە لە ئایینی ئیسلام، بە بێ فەرمانی خواو پێغەمبەر ﷺ.

پوون کردنەوێ: بیدعە دوو بەشە: ۱- قەبیحە، واتە: ناشیرین. ۲- حەسەنە، واتە: جوان. هەر شتێک لە قورئان و حەدیس پێگای بۆ نەدۆزێتەوێ بیدعە ی قەبیحە یەو حەرەمە ئیشی پێ بکری. ئەگەر پێگای بۆ دۆزرایەوێ ئەمە بیدعە ی حەسەنە یەو دروستەو خێرە ئیشی پێ بکری. بەلگە:

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واتە: هەرکەس لە ئیسلامدا پەوشت و یاسایەکی باش دابنێ ئەو پاداشی خۆی هەیە، بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن پاداشی هەیە، وە هەرکەسێک لە ئیسلامدا یاسایەکی ناشیرین دابنێ، ئەمە تاوانی خۆی هەیەو بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن تاوانی بۆ ئەنوسری. ئەمە پارچە یە کە لە حەدیسێکی درێژ، ئیمام (موسلیم) گێڕاویەتیەوێ.

واته‌ی (سَنَ) ئه‌وه‌ی‌یه: شَتِیْکَ نه‌بوو و تازه په‌یدا بکړی، له‌گه‌ل‌ واته‌ی (بِدْعَة) یه‌ک نه‌گریت‌وه، که‌وابوو: بیدعه دوو به‌شه، وه‌کو‌گوتمان.

بُؤویننه: چاپکردنی قورپان و حه‌دیس، ه‌روه‌ها کو‌کردنه‌وه‌ی قورپان و حه‌دیس، سه‌رو بو‌رو ژیر کردنی قورپان، ه‌ه‌موویان بیدعه‌ی حه‌سه‌نه‌یه، ئه‌و که‌سه‌ی یه‌که‌م جار ئه‌و یاسایه‌ی داناه‌و خیرى ه‌یه، چونکه له کاتى خوى پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانى داوه به نووسینه‌وه‌ی قورپان و حه‌دیس، ئه‌و بیدعه‌یه ئه‌چیته ژیر ئه‌و فه‌رمانه‌و ئه‌بیته (حَسَنَة)، واته: جوان و باش. وه‌رگیزپانی ته‌فسیری قورپان و حه‌دیس بو‌ ه‌ر زمانیک، بیدعه‌ی (حَسَنَة) یه چونکه ئه‌چیته ژیر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنْذِرَ لَهُمْ﴾ واته: ه‌ر پیغه‌مبه‌ر یکمان ناریدی به زمانى نه‌ته‌وه‌ی خوى نارومانه، تا فه‌رمانى خویان بو‌ پوون بکاته‌وه.

ه‌ر پارتایه‌تى و کومه‌لیک و ه‌ر ریک‌خاویک ه‌بئ، به ه‌ر ناویک بئ، که بو‌ ئیسلامی راسته‌قینه نه‌بئ، به (بِدْعَة قَبِيحَة) دائه‌ندری، له به‌ر ئایه‌تى ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ واته: به دواى ریک‌که‌کان مه‌که‌ون، چونکه په‌رته‌وازه‌تان پئ‌ئ‌ه‌که‌و له ریگای خوا لاتان ئه‌ده‌ن.

جا ئه‌ی موسولمانی خو‌شه‌ویست: بو‌ی لیره دریژه‌م پئ‌دا چونکه زور له لاوانی موسولمان پله‌ی خو‌ینده‌وارى و شاره‌زایی ئاینیان نزمه، زوریش دلسوزی ئایین، له به‌ر ئه‌وه ه‌ر شتى ببینن ئه‌لین: بیدعه‌یه. چونکه مانای بیدعه نازان و له زانستى ئایین چه‌ند ئایه‌ت و حه‌دیسیک نه‌زان و به‌مه لى پال ئه‌ده‌نه‌وه، له‌مه زیاتر ه‌یزیکى وایان نیه به‌لگه‌ی بیدعه له قورپان، یان حه‌دیس، بدوژنه‌وه: ئایا باشه، یان خراپه‌؟.

به‌لام به ه‌ر جوړ، ئیستا بیدعه‌ی قه‌بیحه‌گه‌لیک زور و له سه‌ر ئیسلام ئه‌ژمیردین، خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیان نارازین. بگه‌رئوه بو‌ حه‌دیسى (۵) م.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیک له‌م حه‌دیس‌ه‌دا﴾

۱- (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ): **بزانه:** بو‌ گو‌پرایه‌لى و پانه‌په‌رین له دژى کاربه‌ده‌سته‌کانمان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوار مه‌رجى داناون:

یه‌که‌م: ﴿إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا﴾ رواه الشَّيْخَان، له دژیان پامه‌په‌رن مه‌گه‌ر کافر بوونیکى ناشکرا ببینن. **دووم:** ﴿فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ رواه الشَّيْخَان، ه‌ر کاتیک فه‌رمانى به خراپه پئ‌کرا، گو‌پرایه‌لى دروست نیه. **سئ‌یه‌م:** ﴿يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ﴾ رواه مُسْلِم، گو‌پرایه‌لى کاربه‌ده‌ست بن، نه‌گه‌ر ئه‌م خه‌لکى به قورپان، واته: به شه‌ریعه‌تى ئیسلام به‌رئوه نه‌برد. **چوارهم:** ﴿مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ﴾ رواه مُسْلِم، له دژیان پامه‌په‌رن، ه‌تا نو‌یژ له‌گه‌ل ئیوه‌دا نه‌که‌ن و فه‌رمان به نو‌یژ نه‌که‌ن.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالْعَشْرُونَ: طُرُقُ الْجَنَّةِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ ﷺ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا،

۲- (فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا): دهر باره ی ئەم پەرتەوازەیه پێغه مبه‌ر ﷺ ئە فەرموی: ﴿تَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي﴾ رواه الترمذی والحاكم، ئەم ئوممەتە ی من پەرتەوازە ئەبێو ئەبێتە حەفتاو سێ گروھ، گشتیان هەلەنەو ئەچنە دۆزەخ، تەنھا یەکیکیان نەبێ: کە کۆمەڵی گەورەیه، واتە: (أَهْلُ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ) یە، کە لە سەر ڕیبازی ئیستای من و سەحابەکانی منە.

کەوابوو: ئە ی موسولمانی بە ڕیز: زۆر ئاگاداری خۆت بە، ئەم حەفتاو دوو گروھە گومرا بۆوھ فیلت لی ئەکەن و بە ناوی ئایین تەفرەت نەدەن، چونکە زۆر لە سەر کردەو ئەندامانی ئەم گروھانە بۆ بەرزەو نەدی گروھەکیان قسە ی سەر قۆزو بن ئالۆز ئەکەن، دەمارگیری (حزبی) و (مذهبی) وای لی کردون (فتوا ی سەر کردەکانی خۆیان پێ باشترە لە فەرموودە ی هەر چوار (خليفة) کان.

ئینجا تا کو لە داوی ئەم فیلبازانە ڕزگار ببی، بۆ پوونکردنەو ی ڕیبازی پێغه مبه‌ر ﷺ هەر چوار (خليفة) کان بگە پێوھ سەر پوونکردنەو ی زانایانی سەدەکانی یەکەم و دووھم و سێ یەم، کە پێیان ئەگوتری (السلف الصالح)، پێغه مبه‌ر ﷺ شاھیدی بۆ داون. ئاگاداری: ووشە ی (هذه الأمة) وا ئەگە یەنێ: کە ئەم حەفتاو سێ یە، گروھ ی ئایینین، نەک (علمانی)؟ چونکە ئەوان بە شەرع ی ئیسلام پەفتار ناکەن.

﴿حَدِيثُ بَيَسْتَوِ نُؤِيهِم: رِيكَايَ بِهِ هَهْ شَت زَوْنٌ﴾

(عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) موعازی کور ی جەبەل فەرموی (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم ئە ی پێغه مبه‌ر ی خوا ﷺ (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ) کردەو یەکم پێ بلێ (يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ) ئەو کردەو یە بمباتە بەهەشت (وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ) وە لە ئاگری دۆزەخ دوورم بخاتەو؟ (قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ) پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموی: بەراستی دهر باره ی شتیکی زۆر گرنگو گەورە پرس یارت کرد (وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ) وە ئەو کردەو یە ش زۆر ئاسانە بۆ کەسێک: کە خوا بۆی ئاسان بکاو یارمەت ی بدا.

ئینجا پێغه مبه‌ر ﷺ کردەو ی بۆ پوون کردەو ی فەرموی: (تَعْبُدُ اللَّهَ) تەنھا هەر خوا بپەرستە (وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) وە هیچ شتیکی مەکە بە هاوبەش بۆ خواو کردەو ی باشت

وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أَدْلُكُ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا (تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ).

به دلسوزيه وه هر بؤ خوا بئ (وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ) نويز بکه (وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ) زهکات بده (وَتَصُومُ رَمَضَانَ) مانگی رهمه زان به پورؤو بيه (وَتَحُجُّ الْبَيْتَ) حه جی مالی خوا بکه. (ثُمَّ قَالَ) ئینجا پیغه مبر ﷺ فه رموی: (أَلَا أَدْلُكُ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ) نهی موعاز، ئایا بیت خوشه چه ند پیگایه کی چاکه ت پی بلیم؟ (الصَّوْمُ جُنَّةٌ) رورؤوگرتنی سوننه ت پاریزره به بؤ تو له ناگری دوزخ (وَالصَّدَقَةُ) خیرکردن (تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ) گونا می بجوک لانه با (کَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ) هه روهک ئاو ناگر نه کورئینیتته وه.

بِرْزَانِه: گونا می گه وره به خیرکردن لاناچی و ئه بی توبه بکا، وه ئه و گونا هانه ی په یوه نندیان به ئاده میزاده وه هه یه: جا گه وره بئ، یان بجوک، ئه بی خاوه نه که ی پازی بکاو توبه ش بکا، نه گینا: لاناچی. بگه پروه بؤ حه دیسی (۱۸). (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ) نويزکردنی مروء (مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ) له ناوه ندی شه وه وه دروشمی پیاوچا کانه (ثُمَّ تَلَا) ئینجا پیغه مبر ﷺ بؤ به لگه هینانه وه له سه ر پیاوچاکی ئه و که سه ی که به شه و نويز نه کا، ئه م دوو ئایه ته ی خوینده وه: ﴿تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته نیشته کانیان جیا ئه بیتته وه له یاتاخى نوستن. واته: له خه وه لئه ستن به شه و ﴿يَذْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خوی خویان ئه په رستن و شه ونويز نه که ن ﴿خَوْفًا﴾ له ترسی دوزخ ﴿وَطَمَعًا﴾ وه به ته مای به هه شتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ ئه و ماله ی داومانه به وان، هه ندیکی ئه دهنه فه قیرو هه زارو له پیگای چاکه سه رقی نه که ن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ که س نازانی ﴿مَا أُخْفِيَ لَهُمْ﴾ ئه وه ی له به هه شت بویان ئاماده کراوه ﴿مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ له وه ی چاو پیى خوش ئه بی ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئه وه ش پاداشی ئه و کرده وه باشانه یه: که له دونیادا ئه یانکرد.

ئهی موسولمان: خوا په رستی له شه وئ دا خیری زیاتره له هه موو کاتیکی تر، له هه مووش خیرتر نويزکردنی شه وه، ئینجا نه گهر پیش نوستن نويز بکه ی پیى ئه گوترئ: (شه ونويز). نه گهر له دواى نوستن بیکه ی پیى ئه گوترئ: (تهجد). ئه مه یان له هه موویان گه وره تره، وه لای که می شه ونويزو ته هه ججود: دوو په کاته، به ناوی شه ونويز، یان ته هه ججود لای زور: هه تا به یان ئه دا هر نويز بکه، ئینجا نه گهر ناتوانی نويز بکه ی، قورئان بخوینه، نه گهر نا: زیکری خوا بکه و دوعا بکه، وه (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) له کاتی پاشیودا، له هه موو زیکریک خیری زیاتره، هه ر چییکی له وانه ی گوتمان بیکه ی خیری خوا په رستی شه و ت بؤ نه نووسری و وه به ر ئه و دوو ئایه ته نه که وى.

ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. قَالَ ﷺ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ.

(ثُمَّ قَالَ) ثِنجَا پیغهمبر ﷺ فہرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ) ثَايَا پیت بلیم سہری ہموو خواہہ رستی بہ کیو (وَعَمُودِهِ) کولہ گہی ثاین چیو (وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ) بہرترین لوتکی ثاین چیو؟

(قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم بہ لئی ئہی پیغہمبری خواہہ پیم بلی (قَالَ) پیغہمبر ﷺ فہرموی: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ) سہری ہموو کاریک ئیسلامبونو بیروباوہری تہواوہ: بہ خواو پیغہمبر ﷺ (وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ) کولہ گہی ثاین نویژکردنہ. (وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ) لوتکی ہمرہ بہرزی ثاین (الْجِهَادُ) تیگوشانہ بۆ بہرکردنہ وہی ئیسلام: بہ گیان و بہ مال و بہ زمان.

بہ لام تیگوشانی چہ کدارانہ - کہ پیی ئہ گوتری: (غہزا) - لہ ہموویان خیرترہ، چونکہ گیانی خوی ئہ فروشی تہ خوای گہ ورہو بہ ہہشتی لئوہرئہ گری، پیغہمبر ﷺ ئہ فہرموی: ﴿مَا تَرَكَ قَوْمَ الْجِهَادِ إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ﴾ رواہ الطبرانی، ہمر نہ تہ وہیہ ک واز لہ (جہاد) واتہ: لہ تیگوشانی ریگای خوا بیئی، خوای گہ ورہ بہ تیگپای تووشی نازارو ژیردہ ستہ یان ئہ کا.

(جِهَاد) واتہ: تیگوشان لہ ریگای خوا، پیویستہ بۆ لابردنی دہستہ لاتی تاغوت و تۆکہ رانی کوفرو بۆ چہ سپاندنی حوکمی خوا لہ سہر زہمینی خواو پزگارکردنی پیاو و ژن و مندالانی چہ وسپندرایوہ، ہرکہ سیگ واز لہ جیہاد بیئی خوا ژیردہ ستہ و سہرشوپی ئہ کا، ناموس و ولایتیشی لہ دہست ئہ چی، خو ئہ گہر بہ حوکمی کوفر پازی بی و حوکمی خوای نہوی، ئہو کہ سہ کافریش ئہ بی.

بِرَأْسِهِ: ہموو سہر بہرزی بۆ ئہو کہ سہیہ: کہ لہ ریگای خوا تی ئہ کوشی، ئہوانہی ئہ لئین: ئیستا جیہاد سودی نیہ، کہ وابوو پیویست ناکا جیہاد بکری. یان ئہ لئین: ثایا جیہاد لہ کوئی بکہین؟ خو کار بہ دہستہ کان موسولمانن ہرچہ ند حوکمیش بہ قورٹان نہ کەن، چونکہ باوہریان بہ خواو پیغہمبر ﷺ ہیہ، وہ لہ شکری ئہوانیش زور موسولمانی تیدایہ چونکہ باوہریان بہ خواو پیغہمبر ﷺ ہیہ، چۆن بیانکوژین؟

لہ وہ لامدا ئہ لئین: ئہو کار بہ دہستانہی ئیستا خو یان سہپاندوہ بہ سہر ولاتانی ئیسلامدا، ہموویان تۆکہری کافرہ کانن، بویی حوکمی قورٹان ناچہ سپینن و دژ بہ ہموو پیشکە و تنیکی ئیسلامی ئہوہ ستن و بایہ خ بہ بہدرہ وشتی ئہ دہن، ئہوہی یارمہ تی ئہوانیش ئہ دا، وہکو ئہوانہ و نویژکردنہ کی سودی نیہ. پروانہ حدیسی (۳۴).

(ثُمَّ قَالَ) دیسان پیغہمبر ﷺ فہرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ) ثَايَا پیت بلیم: شتیک ہیہ: ئہوہی ووتمان گشتی لئکو ئہ بی تہوہ؟ (قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم: بہ لئی ئہی

فَأَخَذَ ﷺ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا. فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ ﷺ: تَكَلَّفْتُكَ أُمُّكَ! وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ - قَالَ - عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟ ﴿رواهُ الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.﴾

پیغمبرِ خواتم ﷺ پیم بلئی (فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ) پیغمبرِ ﷺ زوبانی خوی به دست گرتو (ثُمَّ قَالَ) ئینجا فرموی: (كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا) خوت له مه بیاریزه.

(فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟) منیش گوتم ئهی پیغمبرِ خواتم ﷺ ئایا چون به هوی گفتوگومان سزا نه درین؟ (فَقَالَ: تَكَلَّفْتُكَ أُمُّكَ!) (پیغمبرِ ﷺ) فرموی: دایکت بزرت بکا، چون ئه مه نازانی! - (لیردها مه به ست دوعای خراپ نیو مه به ست سهرسورپمانه) - (وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ) ئایا هیچ هویه که زورت رینی ئه و خه لکه فری بداته ناو ناگری دوزه خ (عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ) که له سهر پوی خویان رابکیشرینه ناو ناگر (إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) تنها هویه که کرده وی زوبانیانه، که پی ئه چنه دوزه خ، وه ک قسهی ناشیرین و شایه دی به درؤو دوو زمانی و جنیودان و... هتد (رواهُ الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیمامی (تیرمزی) گتیاویه تیه وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیك له م چه دیسه دا﴾

۱- (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ): پیغمبرِ ﷺ ئه فرموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ ذَابُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَنْهَاجٌ لِلْإِثْمِ، وَمَطْرَدَةٌ لِلدَّاءِ عَنْ الْجَسَدِ﴾ رواه الترمذی وأحمد، ئیوه شه ونویژ بکن، چونکه شه ونویژ پیشه ی پیاوچاکانی پیش ئیوه یه، له خوا نزیکتان ئه کاته وه، خراپه کانتان ئه سهریتته وه، له گونا هکردن قه ده غه تان ئه کا، دهر له لاشه تان دهر ئه کا.

۲- (وَذِرْوَةٌ سَنَامِهِ الْجَهَادُ): ئیمامی (الأذرعی) ئه و فرموده یه ی هه لبراردوه: که (جهاد) له هه مو کرده وه کانی مروق - له پاش ئیمان - گه ورده تره، چونکه پرسیار له پیغمبرِ ﷺ کرا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَعْدِلُ الْجَهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ! ثُمَّ قَالَ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بَأَيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، ئه ی پیغمبرِ ﷺ خواتم ﷺ کام کرده وه به قه د (جهاد) خیری زوره؟ فرموی: ناتوان کرده وه ی واکه که به قه د (جهاد) خیری زور بی. ئینجا دوو جاره سئ جاری تر پرسیاران لی کرده وه؟ ئه ویش هه ر ئه یه فرموی: ناتوان. ئینجا فرموی: خیری (مُجَاهِدٌ) له ریگای خوا، وه کو خیری ئه و که سه یه: به رده وام به پوژوو بی و شه و نویژ بکا و قورئان بخوینی، به جوړیکی وا: له نویژ پوژوو پشو و نه دا، تا (مُجَاهِدٌ) ریگای خوا له (جهاد) ه که ی ئه گه ریته وه.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُونَ: أَمْرُ اللَّهِ وَتَوَاهِيهِ)

﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسِيَانٍ﴾

مهروه‌ها پیاویک پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردو گوئی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، إِلَّا الدِّينَ﴾ رواه مُسْلِمٌ، ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئایا ئە‌گەر له پێگای خوا بکوژیت و شه‌هید بێم، هه‌موو گونا‌هه‌کانم لانه‌بردیت؟ فه‌رمووی: بە‌ئێ، به‌و مه‌رجه‌ی: خو‌راگری و پادا‌شتت له‌ خوا بو‌ی و هه‌له‌مه‌تبه‌ری و هه‌لاتوو نه‌بی، ته‌نها قه‌رز نه‌بی. واته‌: جگه‌ له‌ قه‌رزى ئاده‌میزاد، خواى گه‌وره‌ له‌ گشت گونا‌هه‌کانى (شه‌هید) خو‌ش نه‌بی.

﴿حَدِيثُ سِيَّيَم: فَهَرْمَانُ وَقَدْ دَغَّهَ كِرَاوَه‌كَانِي خَوا﴾

(عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نَهَبَ نَهَبًا) (خُوشَه‌نِي) يَه‌كِيكَه‌ لَه‌و سَه‌حَابَانَه‌ی پَه‌يَمَانِي بِن دَارَه‌كه‌يان داوه‌ته‌ پیغه‌مبه‌ری ﷺ، (٤٠) حَدِيثُ سِيَّيَم كِرَاوَه‌نَه‌وَه‌، لَه‌ سَالِي (٧٥) كَوَّجِي لَه‌ شَام وَه‌فَاتِي كَرْدَه‌.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) لَه‌ پیغه‌مبه‌ری ﷺ ئە‌گيریتنه‌وه‌: (قَالَ) پیغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ) خَواى گه‌وره‌ چه‌ند شتێكى له‌ سه‌ر ئێوه‌ واجب كَرْدَه‌ (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) ئێوه‌ش له‌ ده‌ستیان مه‌ده‌ن و جێ به‌جێيان بکه‌ن.

پێناسه‌: واجب ئە‌وه‌یه‌: له‌ سه‌ر كَرْدَنِ پادا‌شى بديتێ و له‌ سه‌ر نه‌كَرْدَنِ سزا بديت: وه‌ك نوێژ، پۆژوو، زه‌كاته‌... هتد.

(وَحَدَّ حُدُودًا) وه‌ خَواى گه‌وره‌ چه‌ند سنوورێكى داناو: بۆ سزادانى خه‌لك له‌ سه‌ر هه‌ندێك تاوان (فَلَا تَعْتَدُوهَا) له‌و سنووره‌ تێ مه‌په‌رن و زیاتری مه‌كه‌ن وه‌ك سزای (زینا): سه‌د داره‌، سزای ئاره‌قخۆر: چل داره‌، بوختان: هه‌شتا داره‌... هتد، به‌و جو‌ره‌ی له‌ شه‌ریعه‌تى ئیسلام دیار كراوه‌.

(وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ) خَواى گه‌وره‌ چه‌ند شتێكى قه‌ده‌غه‌ كَرْدَه‌و حه‌رامه‌ بیه‌ك (فَلَا تَنْتَهِكُوهَا) قه‌ده‌غه‌ی خوا مه‌شكێنن و نزیکى ئە‌و حه‌رامه‌ مه‌كه‌ن، به‌ هه‌چ جو‌رێ مه‌یه‌ك، وه‌ك زینا، ئاره‌ق، قوما، شایه‌دى به‌ درۆ... هتد.

پێناسه‌: حه‌رام ئە‌وه‌یه‌ له‌ سه‌ر كَرْدَنِ سزا بديت و به‌ وازى هێتانی پادا‌شتى بديتێ له‌ قیامه‌ت. (وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ) خَواى گه‌وره‌ بێ ده‌نگى له‌ هه‌ندێ شت كَرْدَه‌و باسى حه‌رام و حه‌لالی ئە‌و شته‌ی نه‌كَرْدَه‌ (رَحْمَةً لَكُمْ) به‌زه‌مى به‌ ئێوه‌ دا هاتوه‌ (غَيْرَ نَسِيَانٍ) وا تێ مه‌كه‌ن خوا

فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ.

له بیرى چووه باسی بکا (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا) ئیوهش لی مه کولنه وهو به دوايا مه گه پین. که واته: پرسىارى زیاد مه که مه لی ئه رى بؤچى چه رامه؟ بؤچى چه لاله؟ به لام نه گه ر شتیکت له لا پوون نه بو ئایا چه رامه، یان چه لاله؟ برؤ لای زانای ئایینی پرسىار بکهو به نه زانى ئیشه که مه که.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ) ئیمامى (داره قوتنى) و چه ند زانایه کی تر گپراو یه تیانه وه، نه م زانایه ناوی (على) کوپى (عمره) خه لکی گه په کی (دارالقطن) بوو له (به غدا)، له سالى (۲۰۶) کۆچى له دایک بووه، له (۲۸۵) وه فاتى کردوه، یه کی که له زانا به رزه کانی چه دیس.

ئینجا بزانه: مه ر که سیک کرده وه یه کی چه رام بکا، نه وه توپه یى خوا نه بزوتنى بو نه وه ی سزای بدا ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ رواه الترمذی، واته: خوا غیره تى مه یه و توپه نه بى، موسولمانیش غیره تى مه یه و توپه نه بى، جا غیره ت و توپه بوونى خوا به هو ی نه وه یه: که موسولمان کرده وه یه کی چه رام بکا.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا): بزانه: مه ر که سیک واجبیکی له ده ست چوو له کاتى خو یدا نه یکرد، واجبه قه زای بکاته وه، چونکه پرسته ی (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) وا نه گیه نى: مه ر که سیک بمرئ و واجبیکی له نه ستودا مابى، نه وه به له ده ستده رى مافى خوا ناو نه برئ، که وابوو: مه ر که سیک واجبیکی له نه ستودا بى، دروست نیه خو ى به سوننه ت خه ریک بکا، تا واجبه که نه داته وه، له چه دیسى پیغمبه ردا ﷺ هاتوه: ﴿لَا تُقْبَلُ نَافِلَةٌ حَتَّى تُؤَدَّى الْفَرِيضَةُ﴾ رواه الإمام أحمد فى رسالة الصلاة، له لای خوا سوننه ت قبول ناکرئ، تا واجب به ته واوی نه کرئ.

۲- (وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا): شکاندى قه ده غه ی خوا به هیزترین هو یه: بو توپه بوونى خوا، چونکه کردنى مه ر کاریکى چه رام نه بیته نیشانه ی بى بایه خى و پیز لی نه نان له خوا ی گه وره، ته ماشا بکه پیغمبه ر ﷺ نه فه رموئ: ﴿لَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ، فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ رواه الشیخان، هیچ که س له خوا به غیره تر نیه، له بهر به غیره تى تاوانى ئاشکراو په نه نانى چه رام کردوه. واته: مه ر که سیک تاوانیک بکا، خوا لی توپه نه بى.

۳- (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا): یه کی که له و شتانه ی خواو پیغمبه ر ﷺ بى نه دنگییان لی کردوه: زاتى خوا ی گه وره یه، پیغمبه ر ﷺ نه فه رموئ: ﴿تَفَكَّرُوا فِي آلَاءِ اللَّهِ، وَلَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ﴾ رواه

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الزُّهْدِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ ﷺ: ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ.

الطبرانی والبيهقي، بیر له چاکه کان و دروستکراوه کانی خوا بکه نه وه، بیر له زاتی خوا مه که نه وه. که و ابو: گفتگو کردن دهر باره ی زاتی خوا، شوینی خوا، نهینی به کانی خوا، پیشه ی گومر ابو وه کانی (أهل البدعة والضلالة) به.

﴿حَدِيثِي سَيِّئِي وَبِهِ كَهَمٌ: وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (سهل) ی کوپی (سهل) ی (سهل) ی (ساعیدی) خوا لیان پازی بی، سه حابه به، خه لکی (مه دینه) به، (۱۸۸) ه دیسی گپراونه وه، له سالی (۸۸) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فره موئ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ (فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ) پیاوه که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ کاریکم پی نیشان بده (إِذَا عَمَلْتُهُ) هر کاتیک نهو کاره م کرد (أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ) خوی گه وره خوخی بویم و خه لکیش خوخی بویم؟.

(فَقَالَ: ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا) پیغه مبه ر ﷺ فره موئ: واز له دنیا بینه و تهنه به قه د پیویست مالی حه لال کو بکه وه - پروانه ه دیسی (۴۰) - (يُحِبُّكَ اللَّهُ) خوی گه وره خوخی نهوئ.

وارزهینان له دنیا نه مه به: چاوت له گه وره بی نه بی، خوت به پیاویکی زلو لیها توو دانه نی، نه وه ی دلت نه یه وئ له حه لال گشتی نه ده یئی، چاوت له دهستی کهس نه بی، هه رده م مردن له بهر چاوت بی، گیانی خوت به خوا به رستی به یته سه ر.

(وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ) واز له و شتانه بینه: که له به ردهستی خه لکدایه (يُحِبُّكَ النَّاسُ) خه لکیش نه توئ خوخی نهوئ، چونکه دلی زور کهس نه وه مه به: نه گه ر ته ماع له مالیان بکه ی، یان ته ماع له کاریان بکه ی رقیان لیت هه لئسته ی و خوشیان ناوئ ی و به چاوی سوک ته ماشات نه که ن، که و ابو: خوشیستنی دنیا سه ری هه موو تاوانیکه، هه ر که سیک دنیا ی خوخی بوئ، له دوا پوژدا زیانی لی ته که وئ، مروخی ژیره و هوشیار بو چهند پوژیکه دنیا خوی ناشیرین ناکا له لای خواو خه لک.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ) ه دیسیکی جوانه، نیمام (ثین) مابه و چهند زانایه کی تر گپراویه تیانه وه.

(ثین مابه) ناوی (محمد) کوپی (یه زید) بوو، خه لکی (قه زوین) بوو، له سالی (۲۰۹) ی کوچی له دایک بووه، له (۲۷۲) وه فاتی کردوه، به کیکه له زانایانی ه دیس، خوا لی پازی بی.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:﴾

نُيْنِجَا بَزَانَه: سووپوون له سهر وده سهيتاني مالى دونياو هولدان بو پلهي بهرز نه بيته هوى له ده ستجووني زور له پلهي له خواترسان و خواپه رستي، چونكه نه م دله جيگاي دوو هويي تي دا نابيته وه ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا ذُنْبَانِ جَاءَعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدِ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ﴾ رواه الإمام أحمد، واته: دوو گورگي برسي كه بهر بدرينه ناو ميگه له مه پيك، نه وهنده تيكي نادهن، وهكو سووپوونى مروء له سهر كوكردنه وهى مالو وده سهيتاني گهره يي ثابينه كه ي لي تيك نه دا.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م چه ديسه دا﴾

۱- (ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموي: ﴿انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ رواه مسلم، ته ماشاي نهو كه سه بكن كه له نيوه بهره و خوارتره: له خزم و مالو جواني، ته ماشاي نهو كه سه مه كن كه له نيوه به سه ره وه تره: له خزم و مالو جواني، وه ها باشره، تاكو نيعمه ته كاني خواتان به سوكي نه يه ته بهرچاو.

۲- (ارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموي: ﴿اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحْكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحْكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ﴾ رواه الترمذی، واته: خوت له حه رهامه كان بپاريژه نه بيته خواپه رسترين كه س، نهو به شه ي خوا بو ي داناي پي ي پازي به نه بيته ده وله مه ندرين كه س، چاكه له گه ل دراوسيت بكه نه بيته نيمانداريكي ته واو، زور پيمه كه نه چونكه زور پيكه نين دل نه مريني.

۳- (يُحِبُّكَ اللَّهُ... يُحِبُّكَ النَّاسُ): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي﴾ رواه مسلم، خوي گه وره له پوژي دوايي نه فه رموي: له كوین نه وانه ي له دونيادا له بهر گهره يي من يه كتر بيان خوش نه ويست؟ نه مړو له سي بهري عرشى خويان دانه نيم، كه جگه له سي بهري عرشى خوم هيچ سي بهريكي تر نه.

﴿چه ديسي سي و دووم: زيان له نيسلامدا نيه﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نه بو سه عيد) ي (خودري) يه كيكه له سه حابه كاني پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، (۱۱۷۰) چه ديسي گيړاونه وه، له سالي (۷۴) ي كوچي له (مه دينه) وه فاتي كړدوه، به خويسي خه لكى (مدينه) بووه.

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ
وَالدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا، وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى
عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ وَلَهُ طُرُقٌ يَقْوَى بَعْضُهَا بَعْضٌ.

ئەم (صحابە) یە ئەگزی پێتەو: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پێتەمبەر ﷺ فەرمووی:
(لَا ضَرَرَ) هیچ زیان لێدانێک لە ئایینی ئیسلامدا پەوا نیە: چ زیان لە خۆت بدە، چ
لە کەسیکی تر بۆ ئەوێ سود بە خۆت بگا.

(وَلَا ضِرَارَ) ھەروەھا: زیان لێدانی خەڵک پەوا نیە، بە سودی خۆیشی تێدا نەبێ، یان
لە تۆلە ی زیانیکی تر ی بێ شەری لێ بدە، واتە: لە مافی خۆی زۆرتر زیانی لێ بدە:
وێک لە جیاتیی پەنجە یەک دەستی بپێ، یان لە جیاتیی دەستێک بیکوژێ، واتە: لە سنووری
ئەسلام دەرچێ.

بەلام ئەگەر بەرژەو ھەندێ گەورە تر بوو لەو زیانە، ئەمە پەوا یە: وێک دەست بپێنی دز بۆ
پاراستنی مائی خەڵک، دارکاری کردنی زیناکەر بۆ پاراستنی ناموس، یان تۆلە وەرگرتنیکی
بەگۆڕە ی شەری ئەسلام بوو: وێک چاوە بە چاوە، دەست بە دەست، ئەمەش پەوا یە.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَالِدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا) ھەدیسیکی جوان و ئیمام (ئەبەن
ماجە) و (دارەقوتنی) و چەندانی تر گێڕاویەتیانەو (وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ
يَحْيَى عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ) ھەروەھا ئیمام (مالیک) -کۆپی (ئەنەس) یەکیکە
لە زانا سەر مەزھەبەکان و زانیانی ھەدیس، لە سالی (۹۳) لە (مەدینە) لە دایک بوو، لە سالی
(۱۷۹) ی کۆچی لە (مەدینە) وەفاتی کردو، مامۆستای ئیمامی (شافعی) بوو، خوا لێیان پازی
بێ- ئەو ھەدیسی لە کتێبەکی خۆی کە ناوی (مَوْطَأٌ) بوو، گێڕاویەتیەو ھەو ناوی
(ئەبوسەعید) ی نەھیناوە، کە وابوو: ھەدیسی کە لاوازە، بەلام (وَلَهُ طُرُقٌ يَقْوَى بَعْضُهَا بَعْضٌ)
ھەدیسی کە چەند پێگایەکی ھەنە: یەکتری بە ھێز ئەکەن و ھەدیسی کە جوان ئەبێ و ئیشی
پێ ئەکرێ، یەکیک لەم پێگایانە ئەم ھەدیسیە:

﴿عَنْ أَبِي صَرْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَاقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ رَوَاهُ
التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ، وَاتَهُ: ھەرکەسێک زیان بە خەڵکی بگە یەنێ خوا زیانی پێ ئەگە یەنێ، وە
ھەرکەسێک ئازارو بارگرا نی بختە سەر خەڵکی خوا لە قیامەت باری گران ئەکا.

﴿چەند تێگەشتنیکی ئەم ھەدیسیە﴾

بەزانی: زانیانی شەرعزان لە سەر بناغە ی ئەم ھەدیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) چەند
(قاعدة) یەکی (أَصُولُ الْفِقْهِ) یان بنیات ناو، وەکو:

۱- (الضَّرَرُ يُزَالُ) ئەبێ زیان لابدرێ: وەکو گەرانەو ھێ شتی فرۆشراو ئەگەر ناتەواو
بوو، ھەم خۆپاراستن لە ھۆیەکانی نەخۆشی و... ھتد.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي كَيْفِيَّةِ الْمُحَاكَمَةِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لِادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالٍ قَوْمٍ وَدِمَائِهِمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِيِ وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾

۲- (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) نابی زیان به زیانکی تر لابدری، وهکو: دروست نیه مروئی برسی خواردنی برسیکی تر بخواو تووشی مردنی بکا، دروست نیه پوویار له زهویه که ی خوی لابداته زهوی که سیکی تر... هتد.

۳- (يُتَحَمَّلُ الضَّرَرُ الْخَاصُّ لِدَفْعِ الضَّرَرِ الْعَامِّ) زیانی تاییه تی لی ته دری تا کو زیانی گشتی لابدری: وهکو برینی دهستی دز، تا کو زیان له مالی خه لك نه که وی... هتد.

۴- (يُرْتَكَبُ أَخَفُّ الضَّرَرَيْنِ لِاتِّقَاءِ أَشَدِّهِمَا) زیانی سوکتر لی ته دری تا کو له زیانی گه وره تر خو بیاریزی: وهکو له دهستدانی مال بو پاراستنی گیانی خوی، یان هی ئاده میزادیکی تر، هم شکاندنی پوژوو بو پزگارکردنی گیانی خوی، یان هی ئاده میزادیکی تر... هتد.

۵- (الضَّرُورَاتُ تُبَيِّحُ الْمَحْظُورَاتِ) ناچاریه کان چه پامه کان چه لال نه که ن: وهکو خواردنی مردار بو مروئی برسی که نزیک مردن بی، هم گوتنی ووشی کوفر، یان کردنی کاریکی کوفر نه که ر زوری لی کراو مه ترسی کوشتنی هه بوو.

ناگاداری: ناچاری = (ضُرُورَة) له گه ل پئویستی = (حَاجَة) جیاوازه، چونکه ناچاری = (ضُرُورَة) به حاله تیک نه گوتری: که نزیک مردن بکا، نه م ناچاری به چه پام چه لال نه کا.

پئویستی = (حَاجَة) به حاله تیک نه گوتری: که زور ماندوو و به ئازاری بکا، به لام مه ترسی مردنی لی نه کری، که وابوو: به م پئویستی به چه پام چه لال نابی.

﴿حَدِيسِي سِي وَسِيْهَم: چُونِيه تِي دَاكَرْدَن﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) له (ثَبِينَ عَه بِيَّاس) خوا لییان پازی بی گتیردراوه ته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ) نه که ر بدری به خه لك، واته: نه و مافه ی داوای نه که ن نه که ر بیاند ریتی (بِدَعْوَاهُمْ) به ته نها داواکردنیان (لِادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالٍ قَوْمٍ) هه ندی که س له خوی وه داوای مالی خه لکی تری نه کرد (وَدِمَائِهِمْ) وه داوای خوینی که سانی تریشیان نه کرد، واته: کوشتن.

(لَكِنْ) به لام ئایینی پیروزی ئیسلام وای داناوه: که (الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِيِ) داواکار شاهید بینی بو نه وه ی راستی به که ی دهر که وی؟ چونکه نه و داوای شتیکی په نهان نه کا: که نه و مافه یه (وَالْيَمِينَ) سویند خواردن (عَلَى مَنْ أَنْكَرَ) له سه ر نه و که سه یه که داوای لی کراوه و دان نانی به مافی داواکار.

حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا، وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ) ئىمامى (بهيهقى) - ناوى (أحمد) كوپى (حسين)، له (بهيهقى) له نزيك (نيسابور) له سالى (۳۸۴) ى كۆچى له دايك بووه، يهكيكه له زانا بهرزهكانى هه ديس، له سالى (۴۵۸) وهفاتى كردوه - ئهه هه ديسه ى گيڤاوه ته وه (وغيره هكذا) چه ندانى تريش به وه جوړه گيڤاويه تيانه وه (وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ) پارچه يهكى ئهه هه ديسه له (صحيح) ى (بوخارى) و (موسليم) دايه.

مه رجى شاهيدهكان: ئه بى موسولمان بن، نويزو پڙوو و زهكات جي به جي بكن، تاوانبار نه بن: به ئاره ق و قوما رو زينا... هتد گونا هه كانى تر، مهروه ها: دايكو باوك و كوپو كچى داواكار نه بن، دوژمنى داوا ليكراو نه بن، په ووشتيان باش بى، گومانى سوود به خو گه ياندن و زيان لادان له سهر خويان لي نه كرى.

سويند خوار دنيش: ئه بى به خودا بى، يان به سيفه ته كانى خودا بى: وهك قورپئانى پيروژ. **ئينجا بزانه:** ئه گهر داواكار دوو شاهيدى هيتان، يان شاهيدىكى هيتاو سوينديشى خوارد، ئه وه مافه كى ئه دريځى، وه ئه گهر هيچ شاهيدى نه هيتا، ئه و كاته داوا ليكراو سويند ئه خوا: كه ئه و مافه ى له سهر نيه. به لام داوا ليكراو بوى دروسته: سويند نه خواو بيگه پيښته وه بو سهر داواكار، بو ئه وه ى ئه و سويند بخوا، جا ئه گهر داواكار شاهيدى نه هيتاو سوينده گه راپه وه كه شى نه خوارد، ئه وه به يه كجارى مافى ئه سوتى، واته: ئه بى به جوړىكى تر ئهه داوايه تو مار بكا، به وه مه رجش شاهيدى ده ست بكه وى.

جا ئه وه دش بزانه: واجبه كار به ده ست قازى يهك دابنى بو براندنه وه ى كي شه ى نيوان خه لك، ئه گهر ئه و دايه نا، ئه بى خه لكه كه بو خويان يه كيك دابنن و گوږاپه لى بن ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: كَيْفَ تُقَدَّسُ أُمَّةٌ لَا يُؤْخَذُ مِنْ شِدِيدِهِمْ لِضَعْفِهِمْ ﴿رواهُ ابْنُ حِبَّانَ، واته: چوڼ پاك و سهر فراز ئه بى گه ليكى وا: كه مافى بى ميژه كانيان له به ميژه كانيان وه رنه گيرى.

﴿چهند تيگه يشتنيك لهه هه ديسه دا﴾

۱- ﴿لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ﴾: پيغه مبه ر ﷺ ئه فه رموى: ﴿مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ عَنْهُ﴾ رواه أبو داود، مه ركه سيك داوا ى شتيكى ناهق بكاو بشزانى: مافى له و شته دايه، به رده وام له توږه يى خوا دا ده ميښته وه، تا واز لهه داوايه ئه هيتى.

۲- ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى﴾: پيغه مبه ر ﷺ ئه فه رموى: ﴿لَنْ تَزُولَ قَدَمًا شَاهِدِ الزُّورِ حَتَّى يُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ﴾ رواه ابن ماجه، قاچى شاهيدى به درو له شوين خوى لاناچى، تا خوا ى گوره بپيارى دوزه خى بو ئه دا. چونكه شاهيدى به درو وهكو كافريون داندراوه، كه و ابوو: خوتى لي بپاريژه و شاهيدى به درو مده.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي إِزَالَةِ الْمُنْكَرِ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ،

۳- (وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أُنْكَرَ): پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الثَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قَالَ: وَإِنْ كَانَ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ رواه مُسْلِم، هر که سبک مافی موسولمانیک له دهست بدا به سویندی به درو، به پاستی خوی گه وره بریاری ناگری دوزخه خی بو نه داو به هه شتی لیقه دهغه نه کا، هرچه ند شوپکه دارسیواکیکش بی. واته: مافه که زور که میش بی، که وایوو: سویندی به درو مه خو.

﴿حَدِیسی سی و چوارهم: لابرندی بی شه رعی﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: ﷺ (نه بوسه عید) (خودری) نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغمبر ﷺ بوو (يَقُولُ) نه یفرموو: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا) هر که سبک له ئیوه زانی شتیکی ناپه واهه یه (فَلْيُغَيِّرْهُ) با ئه م شته ناپه وایه له ناو به ریو بیگوپی (بِيَدِهِ) به هیزی دهست و بازووی.

بزانه: مه به ست به (مُنْكَر) واته: ناپه واه، وازهینانه له شتیکی که خواو پیغمبر ﷺ واجبی کردبی. یان کردنی شتیکی که خواو پیغمبر ﷺ چه پامی کردبی: وه کو زیناو نارهق خواردن و پیا خواردن و خو پووتکردنی نافرته و تیکه لی نافرته و پیاو، به هر جورئ هه بی... هتد. ئه مانه هه مووی له ئیسلامدا ناپه وایه و پیویسته هه موو موسولمانیک به هیزو توانای خوی ئه و شته ناپیکه له ناو به ری، به وهرجه ی: تووشی کوشتنی خوی و که سبکی تر نه بی و تووشی ناموس بردنی خوی و که سبکی تر نه بی و تووشی له ناو بردنی مالی نه بی، (ئهمه مهرجی واجببونه).

به لām نه گهر ناپه وایه که له ناو نه چوو ته نها ئه ویش مه ترسی له ناو چوونی خوی هه بوو، ئه وه سوننه ته لای بیا، تا کو شه مید بی، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةٌ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى سُلْطَانٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ﴾ رواه الحاكم، گه وره ی شه هیدان (حَمْرَةٌ) ی مامی پیغمبر ﷺ، پیاوکیشه: که پویه پووی کاربه ده سبکی سته مکار بیته وه فره مانی به چاکه ی پی بکاو له خراپه قه دهغه ی بکا، جا ئه ویش بیکوژی.

به لām نه گهر گه یشته ئه و پاده یه تاوانباران چه ک به کار بیتن به ئاشکرایش گونا هیا ن نه کرد، نه بی فره مانپه وای موسولمانان به و ئیشه هه لست، جا نه گهر هاتو کاربه دهستان گوئیان به خراپه نه نه دا، یان یارمه تی خراپه یان نه دا - وه کو ئیستا له وولاتانی ئیسلامدا هه یه - نه وه کار له وه دهر نه چیو نه گاته پله ی تیکوشانی چه کدارانه: موسولمانانی لی هاتوو خویان پیک نه خه ن و یه که نه گرن بو نه هیشتنی ئه م جوړه کاربه ده ستانه و بو ژیانده نه وه ی حوکی قورپان.

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

جا نه گهر دانيشتن، گوناھيش به ناشکرايي نه کړا، نه وه هه موويان گوناھبار نه بن ﴿عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَوْنَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَضَعُونَهَا فِي غَيْرِ مَوَاضِعِهَا: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾. وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ ﴿﴾ رواه أصحاب السنن، ئيمامي (نه بوبه کر) فهرمووی: نهی خه لکينه ئیوه نه م نایه ته نه خوینن و له مه به ستيکی تر دايته ننن، که خوا نه فهرمووی: (ئيوه خوتان چاک بکه، گومپايی که سانی تر زیان له ئیوه نادا نه گهر ئیوه راست بن). جا فهرمووی: ئیتمه گویمان له پیغه مبه ر ﷺ بوو، نه یفهرموو: هه ر کاتيک خه لک زوردارو سته مکاریان بينی و له سته م و زورداري قه ده غه یان نه کړدو نه یانگي پراوه بؤ ژير حوکمی خوا، زور نزيکه خوی گه وره به تيکړايی گشتيان تووشی سزا بکا. بگه پړوه بؤ حه دیسی (۲۹).

جا به هه ر جوړی هه بی، ئیمړو فهرمان به چاکه و قه ده غه کړدنې خراپه پټووستی به تيکړشانی چه کدارانه هه یه، چونکه یه که یه که موسولمانان هیچیان بؤ ناکړی و کار به ده سته کانیش توکهری کوفرن و نایه لن که س فهرمان به چاکه بکا و قه ده غه ی خراپه بکا ﴿عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ سَتَكُونُ بَعْدِي أُمَرَاءُ مِنْ صَدَقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ بِوَارِدٍ عَلَيَّ الْحَوْضُ﴾ رواه النسائي والترمذي، واته: له دوی من چه ند کار به ده ستيکی ليته هاتو دینه سهر حوکم، جا هه رکه سيک باوهر به دروی نه م کار به ده سته بکا و یارمه تيان بدا له سهر سته مکاری، نه و که سه له ئوممه تی من نیه، منیش رابه ری وی نیم، نايته ميوان له سهر حه وزی که وسهر.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به ده ست نه یتوانی خراپه که له ناو بباو قه ده غه ی بکا، له بهر نه وه ی که س یارمه تی نه نه داو به ته نها تووشی کوشتنی خوی و مالویرانی نه بو، وه نه یته ویست خوی شه هید بکا چونکه سودی نه بو (فَبِلِسَانِهِ) با به زوبانی خوی خراپه که له ناو بباو ناموزگاری خه لکی بکاو به قسه ی پړک و جوان بیان نه یته وه سهر پړگای راست، جا نه گهر سودیشی نه بی، نه بی به زوبان فهرمان به چاکه بکاو باسی خراپه هه ر بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به زمانیش نه یتوانی فهرمان به چاکه و قه ده غه کړدنې خراپه بکا، چونکه نه خراپه به نديخانه، یان لی نه دراو ناموسیان نه یرد، که سیش یارمه تی نه نه دا (فَبِقَلْبِهِ) با به دل پی نه ناخوش بی (وَذَلِكَ) نه م پینا خو شیه ی ناو دل (أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) له هه موو ئیمانیک نرم تر و کز تره. چونکه نه گهر ئیمانی به تین بایه، به ده ست و به زوبان قه ده غه ی نه کړدو گوئی نه نه دایه سه رو مالی خوی، مردنیک له پړگای خوا بی، باشته ره له ژيانیکی ناو تاوانباری (رواه مُسْلِم) ئیمام (موسلیم) گيړاويه تیه وه.

ئىنجا - له حەدىسىكى تىردا - پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿لە دواى ئەم ئىمانە بىھىزە بە قەد دەنكە گلىرمىهك ئىمانى نامىنى﴾. واتە: ئەگەر موسولمان بە دلش پقى لە خراپە نەبۆو نىشانەى ئەوہىە: ئىمانى نەماوہ.

بزانە: پىويستە پىش ھەموو شتىك مرۆڤى موسولمان لە مالى خۆيەوہ فەرمان بە چاکەو قەدەغەکردنى خراپە دەست پىبكا، خواى گەورە ئەفرمى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ واتە: ئەى خاوەن باوہ پان خۆتان و مندال و خىزانتان بپارىزن لە ئاگرى دۆزەخ. ئەى موسولمان: كە ئىمىرۆ بە چاوى خۆمان ئەبىنين زۆر لە موسولمانان ژن و كچى پىوتى لە بازارا ئەسوپتەوہو بە قەد دەنكە گلىرمىهك پىى سەخلەت نابى، ئايا بە تەرازووى ئەم حەدىسو ئايەتە بىكشش چ موسولمانىكى لىدەر ئەچى؟

﴿چەند تىگەيشتىك لەم حەدىسەدا﴾

۱- (فَلْيَغْرُ بِيَدِهِ): بزانە: ھەر كاتىك بە ھۆى لابرەنى (مُنْكَر) زيان لە كەسىكى تر ئەكەوت و زيانەكەش لە زيانى (مُنْكَر) زۆتر بوو، ئەوہ حەرامە فەرمان بە چاکەو قەدەغەکردنى خراپە بكا، چونكە (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) زيان بە زيان لانا بردى. بەلام: ئەگەر تەنھا مەترسى لەناوچوونى خۆى، يان مالى خۆى ھەبوو، ئەوہ سوننەتە: فەرمان بە چاکەو قەدەغەکردنى خراپە بكا، ئىنجا ئەگەر مەترسى خۆى و كەسىكى تر مال و ناموسى خۆى و كەسىكى ترى نەبو، ئەوہ واجبە فەرمان بە چاکەو قەدەغەکردنى خراپە بكا، پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يَسْتَجَابُ لَكُمْ﴾ رواه الترمذى، سويندم بەو خوايەى گيانى منى بە دەستە، ئەبى فەرمان بە چاکەو قەدەغەى خراپە بكەن، ئەگەر وا نەكەن نزىكە خواى گەورە لە لای خۆيەوہ سزايەكتان بنىرپتە سەر خۆشى لە زىانتان نەبىنن، ئىنجا لە خوداش بپارىنەوہ، خودا دوعاتان قبول ناكاو سزايەكە لانا. واتە: چونكە كارى بىشەرى بەردەوامە.

۲- (فَبَلِّسَانِهِ): پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَذْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ﴾ رواه أصحاب السنن، گەورەترین (جِهَاد) و تىكۆشان لە پىگای خوا: گوتنى وشەيەكى راست و دادپەروەرانەيە لە لای كاربەدەستىكى ستەمكار.

۳- (فَبَلِّغْهُ): پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَاكْرَهَهَا كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا﴾ رواه أبوداود، ھەر كاتىك گوناھىك لە سەر زەمىن كرا، ئەو كەسەى لەو شوينەيەو بە تاوانەكە پازى نى، وەكو كەسىكە كە ئاگادارى گوناھەكە نەبى، واتە: نابىتە ھاوبەشى تاوانبارەكە، وە ھەر

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ،

که سبک له و شوینده نه بویو به تاوانه که پازی بی، وه کو که سبک ناگاداری گوناها که بی، واته: نه بیته هاویه شی تاوانباره که له تاوانه که دا.

مهروه ها پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿مَنْ رَضِيَ عَمَلَ قَوْمٍ كَانَ مِنْهُمْ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، هر که سبک به کرده وهی که لیک پازی بی، نه ویش نه بیته یه کیک له وانو هاویه شی تاوانه که یانه.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ وَبَيْنَهُمْ: مَا فِي مَوْسُولِ الْمَانِ لَهُ سَهْرُ مَوْسُولِ الْمَانِ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه بوهوره یره نه فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: (لَا تَحَاسَدُوا) هه سوودی به یه کتری مه بن.

پیناسه: هه سوودی نه مه یه: که به وهی که سبک شتیکی خوی له ده ست بداو بو تو بی. هه سوودی بوی حه پامه؟ چونکه هه سوود ناره زایی به رامبه به خوا دهرده بری: که شتیکی داوه به که سبکی تر، له بهر نه مه پیغه مبه ر ﷺ فهرمویته: (هه سوودی دین نه تاشی و چاکهش نه خوا). که وایو: نهی موسولمان، به دابه شکردنی خوا پازی به، چونکه به بی سود خوت خه فته بار نه که یی خوی گوره ش لیث ناپازی نه بی.

(وَلَا تَنَاجَشُوا) به فیلبازی پاره ی فروشراو زیاد مه کن، واته: نه گهر که سبک شتیکی نه کپی، نه توش نه چی بلئی: من پاره ی زوتر پی نه ده م. مه به سستیشت کرین نه بوی به وهی کرپار مه لئه تینی تا به پاره یه کی زوتر بیکپی، پیغه مبه ر ﷺ فهرمویته: ﴿نَهَوُ كَهْسَه مَهْلَعُونَه كَه زِيَان لَه مَوْسُولْمَانِيْكَ بَدَا، يَان فَيْلِي لِيْكَ﴾.

(وَلَا تَبَاغَضُوا) پقو کینه له یه که مه کیشن بو خاتری دنیا، واته: نه و جوره ئیشانه مه کن که نه بنه هوی پقو کینه: وه کو دوورزمانی و گالتنه به یه کتری کردن و ده مه چه قه ی بی سود... هند (وَلَا تَدَابَرُوا) پشت له یه کتری مه کن و ده نگ له یه کتری پامه گرن.

بزانف: له سی پوز به ولاره دروست نیه موسولمانان واز له یه کتری بین و قسه له که ل یه کتری نه کن، چونکه خوی گوره چاکه له هیچ لایه کیان وهرناگرئی تا ناشت نه بنه وه، باشتیرین لایه له ئیسلامدا نه وه یه: که نه چی زوتر سه لام نه کاو ناشت نه بیته وه.

(وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ) هه ندیک له ئیوه کرین و فروشته نی مه کن (عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) به سه کرپین و فروشته نی نه وانی تر دا وه که یه کیک به فروشیار بلئی: نه و شته مه فروشه به فلانکه س، بیفروشه به من، پاره ت زیاتر نه ده می. یان بلیته کرپار: نه و شته ی لیه که ره و بیده وه، ئینجا من هه مان شت نه ده می به هه رزانت. نه م جوره کرده وانه حه پامن.

وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ: لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ،
الْتَقَوْا هَاهُنَا- وَيُشِيرُ ﷺ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ- بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ
الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) نهی به ندهدگانی خوا، ثبوت بهینه برای به کتری کاری و بکن که
بین به براو به کتریتان خوش بوئ.

(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ) موسولمان برای موسولمانه (لَا يَظْلِمُهُ) نابئ ستمی لبکا
(وَلَا يَخْذُلُهُ) نابئ سه رشوپی بکا. واته: نهی یارمهی بداو له هاواری بجئ و نهی لبی که س
ستمی لبکا (وَلَا يَكْذِبُهُ) نابئ دروی له گهل بکا له هیچ بابیه تیکا، به لام بو ناشتکردنه وه
درو کردن دروسته و بو پاراستنی موسولمانیش له زورداریک دروسته.

(وَلَا يَحْقِرُهُ) نابئ به چاوی سوکو و بی نرخ ته ماشای بکهی، چونکه تو نازانی کامتان
له لای خوا به ریزن، که و ابو: خوشت به زور زل دامه نی.

(الْتَقَوْا هَاهُنَا) ترسی خوا له ناو ئیره دایه (وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) پیغمبر ﷺ
سئ جار دهستی خوئ له سه سینگی خوئ داناو هر نه یفه رموو: له خواترسان له ناو
دلدایه. واته: نه گهر دل گونجاو و باش بی، هموو کرده و کانیش باش نه بن، خوی گه وره
ته ماشای جلو به رگو لاشه تان ناکا، به لکو ته ماشای ناو دلتان نه کا: نایا چونه.

(بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ) مروئی موسولمان نه و خرابیه یی به سه (أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ) که
به چاوی سوکو و بی نرخ ته ماشای برای موسولمانی بکا.

(كُلُّ الْمُسْلِمٍ) هموو شتیکی موسولمانان (عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ) له سه موسولمان چه پامه: (دَمُهُ)
خوین رشتنی موسولمان چه پامه به ناهق (وَمَالُهُ) سامانی موسولمان چه پامه بیخوئ، یان له
ناوی بهری به ناهق (وَعِرْضُهُ) نابو بردن و ناموس بردنی موسولمان چه پامه به هر شیوه یه ک
بی که شهرع ئیزنت نه دا (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلیم) گپراویه تیه وه.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا): دوژمنایه تی و رق لیهاتن و دهنگ راگرتن و پشت له یه کتری
کردن له بهر خاتری دونیا نیشانه یی که م دینی و به دبه ختی یه، به لام له پیناوی خواو
پیغمبر ﷺ نیشانه یی ئیمانی ته واوه، پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَوْتِقُوا غَرَى الْإِيمَانِ:
الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ رَوَاهُ الطَّبْرَانِي، توندترین
دهست پیوه گره کانی ئیمان: دوژمنایه تی یه له پیناوی خوا، دوژمنایه تی یه له پیناوی خوا،
خوشویستنه له پیناوی خوا، رق لیهاتنه له پیناوی خوا.

۲- (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ): پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا
لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَصْحَكَ فَأَنْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِّدْ اللَّهَ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الْإِحْسَانِ إِلَى النَّاسِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

فَشَمَّتُهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبَعَهُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، مافي موسولمان له سهر موسولمان شه شه: كه ده يگه يئ سه لامى لي بكه، هه ر كاتيک بؤ خواردن بانگى كردى له گه لئى بړو، هه ر كاتيک داواى ناموزگارى لى لي كردى ناموزگارى بكه، هه ر كاتيک پژمى و گوئى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). پئى بلى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). هه ر كاتيک نه خؤش بوو سه ردانى بكه، هه ر كاتيک مرد له گه ل ته رمه كه ي بړو گورستان.

۳- (بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ): بزانه: پږينه گرتنى مروفى كه وره و زاناو ماقول و تايين په روه ر هه ر له خؤى دا سو كايه تى به به براى موسولمان، چونكه ئه م پله به خوا پئى به خشيوه و پټويسته نيمه ش پږزى لي بنئين، پيغه مبه ر ﷺ نه فه رموى: ﴿إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ﴾ رواه أبوداود، به گه وره ناسينى خوا، له وه دايه: كه پږز له ريش سبى و پيرى موسولمان بندرى، پږز له و قورټانخوينه بندرى: كه له سنورى قورټان تيناپه رږو لي تيشى دور ناكه وي، پږز له كاربه ده ستى داد په روه ر بندرى.

كه و ابو: پټويسته له پويشتنى ريگو له دانishtنو هه لسان ئه م پږزه په چاو بكرى، چونكه پيغه مبه ر ﷺ نه فه رموى: ﴿أَنْزِلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ﴾ رواه مسلم و أبوداود، ئه م خه لكه به قه د پله ي خويان پږزيان لي بنئين.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ وَشْهْ شْهْم: چا كه له گه ل خه لك و، خويندنى قورټان﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) گيږدراوه ته وه له (أَبِي هُرَيْرَةَ): پيغه مبه ر ﷺ نه فه رموى: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ) هه ر كه سيك لاييا له سهر موسولمانيك (كُرْبَةً) نازارو ته ننگانه يه كه (مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا) له نازارو مهينه ته كاني دونيا (نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ) له پاداشى نه وه، خواى گه وره له سهر نه وي لاته با (كُرْبَةً) ته ننگانه يه كه (مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) له ته ننگانه و مهينه تيه كاني پوژى دوايى، واته: هه ر كه سيك موسولمانيك پزگار بكا له ته ننگانه يه كى دونيا، خواى گه وره ش نه وي پزگار نه كا له ته ننگانه ي پوژى دوايى.

(وَمَنْ يَسِّرْ) هه ر كه سيك كاريك ناسان بكا (عَلَى مُعْسِرٍ) بؤ قه رزداريكي ده ست كورتو هه ژار: به و جوړه ي قه رزه كه ي بؤ بداته وه، يان بيبورى و گه رده نى نازاد بكا، يان ماوه كه ي بؤ دوا بخا (يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ) خواى گه وره كارو داخوازي يه كاني بؤ ناسان نه كا (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دونياو قيامت.

وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى وَيَتَذَكَّرُونَ فِيهِ يَسْتَمِعُونَ مِنْهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ

بِزَانِه: باری قهرزرداری زور باریکی گرانه، بویی نهو کهسهی باری قهرزرداری له سهر کهسیک لانهبا خوای گهوره پاداشتی له دونیاو قیامت نه داته وه، له فهرموده ی پیغه مبر علیه السلام هاتوه: ﴿نهو جوړه کهسه دوعای قبوله وه له روژی دواپی له ژیر سیبهری عهرشی خوادایه﴾.

(وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا) هر کهسیک عیبی موسولمانیک داپوشی، واته: نه گهر گونا میکی کرد، یان ناته واویه کی هه بوو، یان سهرشوپړه کی به سهر هات، نه وانه ی لی ناشکرا نه کاو بوی داپوشی، وه نه گهر دهستکورت بوو، جلو بهرگی بو بکا (سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) خوای گهوره له پاداشتی نه م پوشین، له دونیاو قیامت دایته پوشتی و عیبی ناشکرا ناکا، جا نه ی موسولمان: گونا هو عیبو ناته وای کس ناشکرا مه که، چو ن به خو ت شهرم نه که ی عیبیت ناشکرا بیی، خه لکیش نه وهایه، به تایبه تی جیران نابی نه ینتی به کانی جیران ناشکرا بکا، هر که س عیبو عاری خه ک ناشکرا بکا، خوای گهوره پيسوای نه کا، با له ناو مالی خویشی بی.

(وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ) خوای گهوره له یارمه تی بهنده ی خو ی دایه (مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) هه رچه ندی بهنده له یارمه تی برای خو ی دا بی. که واته: نه بی موسولمان به ئیشو کاری خه ک خه ریک بی و پتویسته کانیان بو جی به جی بکا، چونکه به یارمه تی دانی موسولمانان خوا له تاوانه کانی خو ش نه بی و له ناگری دوزه خ پژاری نه کا.

(وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا) هر کهسیک ریگایه ک بگریته بهر (يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا) لهو ریگایه مه بهستی زانستیه کی سودبه خش بی بو موسولمانان و راهی خوای مه بهست بی (سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) خوای گهوره ریگایه کی به هه شتی بو ناسان نه کا، به لام نه گهر خو یندنه که ی بو خوا نه بی، با چاوه روانی نه و پاداشته نه بی له لای خوا.

(وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ) هر کومه لیک کو بییته وه (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى) له مالیک له ماله کانی خوا، وه ک مزگهوت و قوتا بخانه کانی ثایینی (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى) قورثانی پیرور بخو ینو (وَيَتَذَكَّرُونَ فِيهِ) به کتری فیتره قورثان خو یندن بکه ن (إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ) نه وانه نارامی و دلنایایان به سهر دا نه باری و (وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ) وه په حمهت و میهره بانی دایان نه پوشتی، واته: له و کاته دا دلایان خو شه و هیمنایی دیته ناو (وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ) فرشته ی خوا دهوریان لیته دهن و گوئیان لپراهه گرن و ماوه ناده ن شه یتان تخونیان بکه وی (وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ)

فِيْمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِهَذَا اللَّفْظِ.

خوای گه وره باسی چاکه یان ئەکا (فِيْمَنْ عِنْدَهُ) له لای ئەوانە ی پێژو پلە ی بالایان هە یه له لای خوا، وه کو پێغه مبه ران -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام- وه ئەنجومه نی بالای فریشته کان. ماشه لالا! له م باغچه خۆشه و له لاهه جوانانه ی له مرگه وته کان قورئان ئەخوین و فریشته ی خوا هاوئشینان، خوا بۆ خاتری ئەوان ئیمهش عه فوو بکا، فه رموده یه کی درێژی پێغه مبه ر ﷺ له و باره یه وه هه یه: كه ﴿﴾ له گۆتاییدا خوا ئەفه رموی: ئە ی فریشته گانی من وا من لییان خۆش بوم. فریشته کان ئەلین: خوا یه، فلانکەس هاتۆته لایان ئیشی تاییه تی خۆی هه یه وه له و کۆمه له نیه؟ خوای گه وره ئەفه رموی: به هۆی ئەوان ئەوه ی له گه ئیشیان دانیشی به دبەخت و بێ بهش نابێ. واته: ئەویش به خته وه ره و په حمه تی خوا ئە یگرێته وه (بوخاری) و (موسلم) گێراویه تیا نه وه.

هه ره وه پێغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿﴾ خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ ﴿﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، واته: باشت ریتان كه سیكه خۆی فی ره قورئان بێ و خه لكیش فی ره بکا. (وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ) هه ركه سیك كارو كرده وه ی خۆی دوا ی بخا له كاروانی زانایان و پیاو چاكان (لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) نه ژادو بنه ماله ی خۆی به ره و پێشی ناباو له پۆژی دوا یی ناگاته پله ی خوا په رستان، ئە گه ره له دونیاش به فروفیل و خاترانه ی باوك و باپیری پله یه كه وه ده ست بیتی، له پۆژی دوا یی له سه ر پر دی جه هه ننه م = (الصُّرَّاط) له دوا یی ئە میتی و هاوار بۆ حا لی. به روانه هه دیسی (۳۸) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گێراویه تیه وه.

پیاو ئەو پیاوه یه به چاكه پیاو بێ

ئه كه به هۆی باوكی ناوبانگی دیار بێ

ئینجا بزانه: مۆف به هۆی زانستی ئایینی ئە چێته ریزی پێغه مبه ران و شه هیدان، به لكو له پله ی پێغه مبه ران به ره و خوار تر یه كسه ر ریزی زانایانه ﴿﴾ عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الشُّهَدَاءُ ﴿﴾ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَه، واته: له پۆژی دوا یی پێغه مبه ران -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام- شه فاعه ت ئە كه ن، ئینجا زانایانی ئایینی، ئینجا شه هیدانی رێگای خوا. خودا به بهر شه فاعه تی ئە مانه مان بدا.

﴿﴾ چەند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا ﴿﴾

۱- (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا: بَزَانَه: هه ر كاتێك (جهاد) كردن (فَرَضُ الْكِفَايَةِ) بوو، هه رپامه: به بێ ئیزنی دا یك و باوك (جهاد) بكا، به لام به سه فه رچوون بۆ فێربوونی زانستی ئایینی به بێ ئیزنی دا یك و باوكیش دروسته -به روانه (تحفة) - پێغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿﴾ مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، هه ركه سیك بۆ خویندنی ئایینی له ماله وه ده رچێ: ئە وه له (جهاد) ی رێگای خوادایه تا ئە گه رپێته وه.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: الْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٌ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً،

۲- (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى): بِيَتَغَمِبُهُ ﷺ، فَهَرَمُو: ﴿إِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدُ لَا تَصْلُحُ لَشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدَرِ إِلَّا مَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ثُمَّ مَزَّغَهُ وَتَانَهُ، نَاكُونَجَيْنَ بَوٍّ مِيزَ لِي كَرْدَن وَ چَلَكْنِي، بَه لَكُو مَزَّغَوَت بَو نَوِيژُو زِيكْرِي خَوَاو خَوِيَنَدَنِي قَوْرِنَان دَانْدِرَاوَه، شَاعِيرِيكِي مُوسُولْمَان تَهَلِي:

قورپنان بهرنامه‌ی ژینمانه ئیسلام ریباری دینمانه

ئهوه‌ی مَزَّغَوَت پئی بگه‌ینن خاك و میللهت نادوړینن

ئهوه‌ی دووره له مالى خوا نازانن چوون بژی و بروا

۳- (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى): بِيَتَغَمِبُهُ ﷺ، فَهَرَمُو: ﴿فَلَاَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَتَعَلَّمَ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، كَه يَه كِيكْتَان هَمُو پَوژِيك بېرواته مَزَّغَوَت، دُوو نايه‌تی قورپنان فیدر بی، خیری زوړتره له وه‌دهسته‌ینانی دوو ووشت.

۴- (لَمْ يُسْرَعْ بِهِ نَسْبُهُ): بِيَتَغَمِبُهُ ﷺ، فَهَرَمُو: ﴿يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ اتَّقِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِنَّ لَكَ رَحِمًا سَأَلَهَا بِبِلَالِهَا﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، تَه‌ی نَه‌تَه‌وه‌ی پشستی (عبدالمطلب) ی باپیرم، خوتان پزگار بکه‌ن له ناگری دوزخ به کرده‌وه‌ی چاکه، چونکه له پوژی دواپی زیان و سودی نیوه له ده‌سته‌لاتی مندا نیه، تَه‌ی (فاطمه) ی کیژم خوت پزگار بکه له ناگری دوزخ به کرده‌وه‌ی چاکه، چونکه زیان و سودی تو له ده‌سته‌لاتی مندا نیه، له‌گه‌ل من په‌حمیکت مه‌یه، مافی تهم په‌حمه‌ت له دنیادا تَه‌ده‌می.

﴿حَدِیْسِی سِی وَ حَقَّتْهُم: چاکه یه‌ک به‌ده - تا - حَقَّتْ سَه‌ده﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (ثَيْنِ عَهْبِیَاس) خَوَا لِي تِيَان پَارِی بِيْ لَه بِيَتَغَمِبُهُ ﷺ تَه‌گيژِيَتَه‌وه (فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) لَه‌و حه‌ديسه قودسيانه‌ی بِيَتَغَمِبُهُ ﷺ لَه‌ خَوَاي گه‌وره ده‌گيژِيَتَه‌وه (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ بِيَتَغَمِبُهُ ﷺ فَهَرَمُو: خَوَاي گه‌وره فه‌رمانی داوه‌ته فريشته‌کان به‌ نووسینی چاکه‌کان و (وَالسَّيِّئَاتِ) خراپه‌کان (ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ) تِيِنجا خَوَاي گه‌وره بَوِي پوون کردونه‌وه چوون بينوسن:

(فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ) تَه‌گه‌ر که‌سيک ويستی چاکه‌یه‌ک بکا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) تِيِنجا بَوِي پِيک نه‌که‌هوت بيکا (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَاي گه‌وره تَه‌و ويسته‌نهی له لای خَوِي بَوِي تَه‌نووسن (حَسَنَةً كَامِلَةً) به‌ چاکه‌یه‌کی ته‌واو، چونکه نیازيکی باشی مه‌بووه.

وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً ﴿رواهُ البخاري ومُسلم﴾.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) هر وده ها نه گهر ویستی چاکه یه ک بکا (فَعَمَلَهَا) چاکه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گهره نهو چاکه یه ی له لای خوی بۆ نهووسی (عَشْرَ حَسَنَاتٍ) به ده چاکه، چونکه خیری چاکه: یه ک به ده یه، به لام جاری وا هیه نه گهر خوی گهره حه ز بکا خیری چاکه له م ده یه بۆ هندی کهس زۆرتر نهکا (إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ) تا نهکاته هفت سهد چاکه و (إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ) هه تا خوا به خوی حه ز نهکا هر چاکه ی زۆرتر بۆ نهووسی.

بۆ وینه: یه ک ده نکه گه م له زهوی یه کی باشدا بچینه، وا ده بی له م ده نکه هفت گولی لیده رده چی، هر گوله ش سهد دانه ی تی دایه، نه بی به هفت سهد، خۆ نه گهر نه م به ره مه جار یکی تر بچینی وه، هر خوا نه زانی چه ند زۆر نه بی، چاکه ش نه وایه.

(وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ) نه گهر که سی ک ویستی خراپه یه ک بکا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) به لام له ترسی خوا نه یکرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گهره نه م نه کردنه ی له لای خوی بۆ نهووسی (حَسَنَةً كَامِلَةً) به چاکه یه کی ته واو، چونکه له ترسی خوا نیازی خوی پاک کردو ته وه، به لام نه گهر له ترسی خوا وازی لته هیئا، به لکو ده سته لاتی نه بو بیکا، یان بۆ ی پیک نه که وت، نه وه چاکه ی بۆ نانوسری، به لکو ته نها خراپه که ی له سهر نانوسری.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) وه نه گهر ویستی خراپه که بکا و (فَعَمَلَهَا) خراپه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً) خوی گهره ته نها یه ک خراپه ی له سهر نهووسی و سزای یه ک خراپه ی لۆه ره گیر ی، نه مه ش له گهره یی خویه، چونکه زۆر جاری وا هیه: مَرَوْفٌ بَیْرٌ له خراپه کردن نه کاته وه نه یه وی خراپه یه ک بکا، به لام هه تا به ده ست، یان به زوبان خراپه که نهکا، له سهر ی نانوسری (رواهُ البخاری ومُسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گنپراویه تیا نه وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِمِثْلِهَا، إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا﴾ رواه الشيخان، هر کاتیک یه کی کتان بووه موسولمان یکی بی گهر د، هر چاکه یه کی نه یکا به ده چاکه ی بۆ نهووسی تا هفت سهد، وه هر خراپه یه کی نه یکا، هر به یه ک خراپه ی بۆ نهووسی، مه گهر خوا چاوپوشی لی بکا.

۲- (وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا): بزانه: هر که سی ک به سهر دل ی دا بی خراپه یه ک بکا، نه وه له سهر ی نانوسری تا نه یکا، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي مُوَالَاةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ،

أَنْفُسَهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ﴾ رواه مُسْلِمٌ، خَوَّاهُ گه وره چاوپوشی له نوممتهی من کردوه لهو خرابانهی به سهر دلایندا دی، بهو مهرجهی نهیکه نوبه زوبانیش نهیلین.

به لام نه گهر ویستی خرابه یه ک بکاو دهستی پی کردو سووپ بوو له سهر کردنی و بوی نه گونجا بیکا، نهوه تاوانی نهو نیازه خرابه ی بوی نه نووسری هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ! قِيلَ: فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ ﷺ: إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ﴾ رواه الشَّيْخَانُ، هه کاتی ک دوو موسولمان پووبه پووی یه کتر بون و یه کیکیان نهوی تری کوشت، هه ردوکیان نه چنه ناگری دوزخ! گوترا: باشه، نه مه یان مرقفکوره که یه تاوانی دیاره، به لام کوژراوه که بوی نه پواته دوزخ؟ فهرموی: چونکه نهویش ویستی نهوی تر بکوژی سووپ بوو له سهر تاوانه که.

﴿حَدِیْسِ سِی وَهَشْتَم: دُوسْتایه تی خَوَّاهُ گه وره﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بوهوره پره نه فهرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه ر ﷺ له هه دیسی کی قودسی دا نه فهرموی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ) خَوَّاهُ گه وره هه رده شه نه کاو نه فهرموی: (مَنْ عَادَى) هه که سیک دوزمنایه تی بکا (لِي وَلِيًّا) له گهل دُوستیکی من (فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ) ناگاداری نه که مه وه: که من به خوم جهنگی له گهل نه که م له جیاتی دُوسته کی خوم، چونکه دوزمنایه تی له گهل مندا نه کا، خَوَّاهُ گه وره نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خَوَّاهُ گه وره بهرگری له و که سانه نه کا: که ئیمانیا ن هیناوه. که وابوو: گشت ئیمانداریکی راسته قینه دُوستی خوی به ناهق دژایه تییا ن مه که، چونکه خَوَّاهُ گه وره مالویرانت نه کا.

بِرْزَانَه: دُوستی خوا که سیکه زور خواپه رست بی و غه مخوری ئیسلام بی و مالخوری خه ک نه بی و زوریش له خوا بترسی و خواناس بی.

دیسان بِرْزَانَه: رپیا خور و پیگر، هه ردوکیان بهو جوړه دوزمنه ی خوا داندراون: که خوا به خوی جهنگیان له گهل نه کا، چونکه زیانیا ن زوره بوی باری ئابووری خوینی خه ک.

(وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي) بهنده ی من ناتوانی خوی له من نزیک بکاته وه (بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ) به هیچ کرده وه یه کی وا: که من له لام خوشه ویستتر بی (مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ) وه که بهو شتانه نزیک نه بیته وه که له سهرم واجب کرده، واته: به جی هینانی فهرمانه کانی خواو پیغه مبه ر ﷺ نه بینه هوی نزیک بوونه وه له خَوَّاهُ گه وره زیاتر له هه موو کرده وه یه کی تر، چونکه خیری واجب هه فتا پله ی زورتره له سوننه ت.

وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لأُعِيذَنَّهُ ﴿﴾ رواه البخاري.

(وَلَا يَزَالُ عَبْدِي) به ندهی من به رده وام نه بی و واز ناهینئ (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ) به ره به ره خوی له من نزیک نه کاته وه (بِالتَّوَّافِلِ) به کردنی سوننه ته کان، پاش نه وهی واجبه کان بکا؟ چونکه نه گهر واجبه کان نه کا سودی نیه (حَتَّى أُحِبَّهُ) هیئده سوننه ته کا هتا خوشم نه وی.

پیناسه: سوننه ته وه یه: به کردنی پاداشتت بدریتئ و به وازهینانی سزا نه درئ. **بزانه:** له هه موو سوننه ته کان گه وره تر نویژی سوننه ته، به تایبه تی شه ونویژ، له هه موو زیکیکیش گه وره تر قورئان خویندنه، چونکه زووتر له خوی گه وره تر نزیک نه کاته وه، که وابوو: نهی موسولمان: پاش نه وهی واجبه کانت هه موو کردن، به گویره ی توانا نویژی سوننه تو پوژوو خیرکردن و قورئانخویندن و زیکیری خوا بکه، به مه له لای خوا خوشه ویست نه بی.

(فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ) جا هه کاتی که به ندهی خۆم خوشویست (كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ) بوی نه بمه نه و گوئی یه که پیی نه بیسی، واته: هه رچی بۆ په زای من نه بی، گوئی لی ناگری، نه وهی بۆ په زای من بی گوئی نه داتی (وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ) بوی نه بمه نه و چاوهی که پیی ته ماشا نه کا، واته: نه وهی من پیی پازی نه بمه ته ماشای ناکا (وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا) بوی نه بمه نه و دهسته ی هه لمه تی پیی نه با، واته: دهست دریز ناکا بۆ شتی که من پیی پازی نه بمه، به کاری نه هیئنی له چاکه کردن (وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا) بوی نه بمه نه و قاچه ی که پیی نه پوا، واته: هاتوچونه که ی بۆ پازی بوونی خوا نه بی.

ئینجا که مروف واجبه کانی به پوختی کردن و زیاد له مهش سوننه تی کردن و دیتن و بیستن و پویشن و دهست بۆ بردنی هه ر بۆ خوا بوو، خوی گه ورهش بی دلی ناکا، بۆی نه فره موئ: (وَإِنْ سَأَلَنِي) هه ر شتی که داوا لی بکا (لأُعْطِيَنَّهُ) بیگومان پیی نه به خشم (وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي) نه گهر داوای په نادانم لی بکا (لأُعِيذَنَّهُ) بیگومان په نای نه ده مو نه بیاریزم (رواه البخاری) نیمامی (بوخاری) گپراویه تیه وه.

ئاگاداری: له وه دیسه پیروژه بۆمان ده رکه وت هیچ که سیک به بنه چه که و بنه ماله نابیته دۆستی خوا، هه روه ها به جلی شپو چلکاو و خۆ گیلکردن نابیته دۆستی خوا، پیغه مبه ر ﷺ (۱۱۴۰۰۰) سه دوچارده هه زار سه حابه ی هه بون، هه موویان دۆستی خوا بون چونکه خوا په رست و تیکۆشه رو چالاک بون و له ینگای خوا جهادیان نه کردو گیان و مالی خویان فروشته خوی گه وره دۆستایه تی دوژمنانی خویان نه نه کردو کچ و ژنی پووتیان له ماله وه نه بو، که وابوو: دۆستی خوا به م ته رازوه تاقی بکه وه.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالثَّلَاثُونَ: رَفَعَ الْحَرَجَ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ،

فَيُنَجِّى بَرَانَهُ: نُهْتَوَيْنِ ثُمَّ حُدِّيسَهُ لَهُمْ نَاهِيَةً يَرْوُذُهُ كَوْبَكَيْنِهِ وَهُوَ ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نَهَى يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِهِمْ خَلَكُهُ بَلَى: نُهْكَرَ بِهِ رَاسَتِي نِيَّوَهُ خَوَاتَانِ خَوْشَ نَهْوَى، شَوَيْنَ بِرَنَامِهِى مِنْ بَكُونِ، تَاكَوْ خَوَا خَوْشَى بَوَيْنِ وَ لَهْ گوناختان خَوْشَ بَبَى. كه واته: ههركه سِيَكْ به ياساى نيسلام رَهفتار نهكا، نهوه ناشكرايه كه خواو يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَوْشَ نَاوَى وَ مَالَوَيْرَانَه.

﴿چهند تِيگه يِشتنيكْ لَهْمْ حهديسه دا﴾

۱- (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا): نُهْتَوَيْنِ بَلَيْنِ: دُوسْتِي خَوَا لَهْمْ نَاهِيَةً دَا بَاسِيَانِ كِرَاوَه، كه خَوَاى گه وِرَه نُهْفَه رَمُوئِي: ﴿وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ واته: ههركه سَانِيَكْ گُوِيَرَايه لِي خَوَاو يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِنِ، نُهْوَانَه لَهْ گَهْلَ نُهْوَ كِه سَانَه حَه شَرِيَانِ نُهْ كَرِي: كه خَوَاى گه وِرَه نِيْعَمَتِي به سَه رَدَا بَارَانْدُونِ: كه يَتَغَمَّبُهُ رَانِ وَ يَارَه رَاسْتِگُوِيَه كَانِي يَتَغَمَّبُهُ رَانِ وَ شَه هِيْدَانِ وَ بِيَاوچَاكَانِ، نَاهِي نُهْمَانَه چهند هَاوِرِيئِي بَاشِ وَ بَه رِيَزِي به هَه شَتْنِ!

۲- (وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ): يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نُهْفَه رَمُوئِي: ﴿أَعْذَرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي آخَرَ أَجَلَهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِّينَ سَنَةً﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، خَوَاى گه وِرَه هِيچ به هَانَهى نَهْيِشْتَوَتَه وَهُ بُو مَرُوقِيَكْ، كه نَه يِمِرَانْدَبِي تَا تَهْمَنِي گَه يِشْتَوَتَه شَه سَت سَالِ. واته: هِيچ بِيَانُوِي به دَه سَتَه وَه نِيَه كه لَهْ وَ مَوَاه دَرِيژَه دَا خَوِي لَهْ خَوَا نَزِيَكْ نَه كَرْدِييْتَه وَه: به نُه نَجَامْدَانِي نُهْوَ وَاجِبَانَهى خَوَا فَهْرَمَانِي پِي كَرْدَه.

۳- (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ): يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نُهْفَه رَمُوئِي: ﴿الْكَيْسُ مَنْ ذَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، مَرُوقِي زِيرو عَاقِلَ نُهْوَ كه سَه يَه: به خَوِي دَابِييْتَه وَه وَ لِييِيچَانَه وَه لَهْ گَهْلَ خَوِي دَا بَكَاو كَرْدَه وَه يَ بَاشِ بَكَا بُو دَوَاى مَرْدَنِ، مَرُوقِي تَهْمِبَهْلَ وَ گِيْلَ نُهْوَ كه سَه يَه: به دَوَاى هَه وَاو هَه وَه سِي خَوِي بَكَه وَئِي وَ خَوَزَكَه لَهْ خَوَا بَخَوَازِي وَ بَلَى: دَه يَ دَه يَ خَوَا عَه فَوُومْ نُهْكَا.

﴿حهديسى سى و نوپه م: لابر دنى گوناھى چهند كه سيك﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (ثِيْبَنَ عَهْبِاسَ) خَوَا لِيْتِيَانِ رَازِي بِي، نُهْفَه رَمُوئِي: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَهْرَمُوئِي: (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ) خَوَاى گه وِرَه لَاي بَرْدَه (لِي) لَهْ بَهْر خَاَتَرِي مِنْ (عَنْ أُمَّتِي) لَهْ سَهْر نُوْمَمَه تِي مِنْ (الْخَطَأَ) سَزَاي گوناھِيَكْ: كه به هَهْلَه بَكَرِي، واته: لَهْ پُوژِي دَوَايِي لَهْ سَهْر نُهْوَ گوناھَه به هَهْلَه يَه گوناھَبَارَه كه سَزَا نَادَا.

وَالنَّسِيَّانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابنُ ماجه وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا.

ناگاداری: ئەگەر ئەو گوناھ بە ھەڵە، پەیوەندی بە مال، یان بە خوێن ھەبوو: وەکو کوشتنی کەسیک، یان بریندارکردنی، یان خواردن و لەناوبردنی مالی کەسیک، یان مالیکی گشتی، ئەمانە ھەموویان لە دنیا تۆلەیان ھەیه.

(وَالنَّسِيَّانَ) ھەروھا خوای گەورە لای بردوھ لە سەر ئۆممەتی من سزای گوناھیک: کە لە بیرى چۆیتەو، لە پۆزی دوایی لە سەر ئەو گوناھە گوناھبارە کە سزا نادا، وە کەسیک سویند بخوا: کە ئەو ئیشتە ناکا. بەلام سویندە کە لە بیر چۆو و ئیشتە کەى کرد، ئەو ھە گونامى ناگاتى و سویندى لى ناكەوئى و بۆ جارىكى تر سویندە کە ھەر ئەمینى.

ناگاداری: ئەم گوناھەش ئەگەر پەیوەندی بە خوێن و مال ھەبێ: تۆلەى دنیاى لە سەر لاناچى، ھەروھا ئەگەر بە ھۆى کە متەرغەمیش لە بیرى چۆبى، لە سەرى لاناچى: وە کەسیک جلی پيس بۆ نەیشوا، یان نە یگۆبى، ئینجا لە بیرى چوو بەو جەوھە نوێزى کرد، ئەبى دووبارەى بکاتەو.

(وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ) ھەروھا لای بردوھ سزای گوناھیک کە بە زۆر پێیان کردبى، بە ھەرجى زۆردارە کە توانای ھەبى: یان بیکوژى، یان لى بىدا، یان بىخاتە بەندىخانە، یان مالی لى بستینى، لەو جۆرە کە سانەش بى ھەرشە کە بگەینیتە جى (حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابنُ ماجه وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا) ئىمام (ئىبن ماجه) و (بەبھەقى) و کەسانى تر گێراو یتیانەو.

ناگاداری: کوشتنى بە ناھەق: بە زۆرلى کردنیش دروست نىو لە دنیاو قیامت سزای ھەیه، ھەروھا زیناش دروست نىو لە قیامت سزای ھەیه، بەلام ئەگەر بۆ خواردن و لەناوبردنی مالی کەسیکى تر، یان مالیکی گشتى زۆرى لى کرا: با بیکاو تۆلەى دنیاو قیامت لە سەر زۆردارە کە ھەیه.

ئینجا بزانی: خوای گەورە لە بەر خاترى پێغەمبەر ﷺ چەند سەر بەرزى بەکى تریشى

بە موسولمانان بەخشیو، کە لە چەند ھەدیسى جۆراو جۆردا باسیان کراو:

بۆ نمونە: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيُدُّ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَمَنْ شَدَّ شَدًّا إِلَى النَّارِ﴾ رواه الترمذی وقال غریب، وقال الأحوذى: لهُ شواهد. خوای گەورە ئۆممەتی من لە سەر گومپایی کۆ ناكاتەو، دەستی یارمەتی خوا لە گەل کۆمەلدا ھەیه، ھەر کەسیک لە کۆمەلای موسولمانان دەرچى بەرەو دۆزەخ نەبوا.

ئینجا بزانی: ئەم ھەدیسە بەلگە ھەیه: کە (إجماع) واتە: یەكدهنگى زانایانى ئىسلام

بەلگەى سەبەھە لە دواى قورئان و ھەدیس.

(الْحَدِيثُ الْأَرْبَعُونَ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ غَابِرُ سَبِيلٍ)،﴾

﴿چه‌ند تېگه‌یشتنیك له‌م چه‌دیسه‌دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي): وشه‌ی (لی) وانه‌گه‌ینی: که پیغهمبر ﷺ له لای خوای گه‌وره زور به‌پیزه، خوای گه‌وره له بهر خاتری شه‌وی شه‌م ئوممه‌ته‌ی کردوته باشت‌ترین ئوممه‌ت، ئینجا جگه له لی‌بوردن‌ی شه‌م سی تاوانه: خوای گه‌وره چه‌ند پرزیک‌ی‌تریشی له ئیمه ناوه، هه‌روه‌ک پیغهمبر ﷺ شه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا﴾ رواه أبو‌داود، خوای گه‌وره له سه‌ری هه‌موو سه‌د سالی‌کدا یه‌ک‌یک بۆ ئوممه‌تم ته‌رخان شه‌کا، تا‌کو ئایینه‌که‌ی بۆ نو‌ی بکاته‌وه.

۲- (وَالنَّسِيَانُ): هه‌ر که‌سی‌ک به ه‌وی که‌مه‌ترغه‌می شتی‌ک له بیر خ‌وی بیاته‌وه، شه‌وه تاوانی له سه‌ر شه‌نووس‌ری، هه‌روه‌کو پیغهمبر ﷺ شه‌فرموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ ثُمَّ يَنْسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْزَمَ﴾ رواه أبو‌داود، هه‌ر مرو‌ف‌یک قور‌ئان بخ‌و‌ینی، ئینجا له بیر‌ی خ‌وی بیاته‌وه، له پ‌و‌زی د‌وایی به‌گ‌رو‌ویی د‌یته داد‌گای خوا.

۳- (الْخَطَأُ... وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ): هه‌ر تاوان‌یک په‌یوه‌ندی به ئاده‌میزاده‌وه هه‌بی، تو‌له‌ی له سه‌ره، هه‌ر چه‌ند به هه‌له، یان به زور‌لی‌ک‌راو‌یش بی‌کا، خوای گه‌وره شه‌فرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾، هه‌ر که‌سی‌ک موس‌ولمان‌یک به هه‌له بکو‌ژی، شه‌بی کو‌یله‌یه‌کی موس‌ولمان له (ک‌ف‌ارة) نازاد ب‌کاو خو‌ینی کو‌ژراوه‌که‌ش بداته میرات‌گه‌کانی کو‌ژراوه‌که.

﴿چه‌دیس‌ی چله‌م: خو‌ن‌اماده‌کردن بۆ مردن﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ) ئی‌بن عومه‌ر شه‌فرموی: (أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي) پیغهمبر ﷺ شانی من‌ی گرتو (فَقَالَ) شه‌فرموی: (كُنْ فِي الدُّنْيَا) خ‌وت وای‌ب‌که له‌م دون‌یایه‌دا (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ) وه‌ک خه‌ل‌کی شه‌م دون‌یایه نه‌بی و بی‌گانه‌ی (أَوْ غَابِرُ سَبِيلٍ) یان وه‌ک پ‌ی‌وار‌یک بی به‌م دون‌یایه‌دا ت‌ی‌په‌ری بۆ گ‌وپ‌ستان.

واته: که‌سی‌ک بی‌گانه‌بوو له شو‌ینی‌ک-چون‌که به ته‌مای لا‌چ‌و‌نه-خ‌وی خه‌ریک نا‌کا به مال دانان، ململانی له‌گه‌ل که‌س نا‌کا، هه‌روه‌ما پ‌ی‌وار هه‌موو هه‌ول‌ی بۆ شه‌وه‌یه زو‌تر ب‌گاته شو‌ینه‌که‌ی خ‌وی له‌گه‌ل مال و مندالی خ‌وی دانیش‌ی و پ‌شو‌و ب‌دا، که‌وابوو: له ر‌ی‌گه‌دا خ‌وی به ه‌یچ خه‌ریک نا‌کا، جا مرو‌فی موس‌ولمان شه‌بی شه‌وا بی، شه‌م دون‌یایه به وولات‌ی خ‌وی دانه‌نی، به‌ل‌کو وولات‌ی به پ‌است‌ی به هه‌شت‌ی خوا‌یه و شه‌بی هه‌ول بۆ ق‌یامه‌ت

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ ﴿رواهُ البخاري﴾.

بدا، جگه له جلو بهرگو و خواردن خوی و مال و مندالی له گه ل خانوویکی به که لك دانیشتن بئ، خوی به هیچی تر له م دونیایه خه ریک ناکا.

(وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ) ئیبن عومەر به واتهی ئەم هه دیسه ئەیفه رموو: (إِذَا أَمْسَيْتَ) هه ر کاتیک گه یشتیه ئیواره (فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ) چاوه پوانی ئەوه مه که بگه یته به یانی (وَإِذَا أَصْبَحْتَ) هه روه ها: ئەگه ر گه یشتیه به یانی (فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ) چاوه پوانی ئەوه مه که بگه یته وه ئیواره. واته: با مردن له بهرچاوت بئ له هه موو کاتی کدا.

(وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ) له کاتی له ش ساغی کرده وه ی زۆر بکه (لِمَرَضِكَ) بۆ ئەوه ی به شی کاتی نه خوشیت بکا، چونکه له نه خوشی دا خواپه رستیت به ته وای بۆ ناکرئ (وَمِنْ حَيَاتِكَ) هه روه ها هه تا زیندووی زۆر خوا بپه رسته (لِمَوْتِكَ) تا دوا ی مردن سودی ئۆه ریکری (رواهُ البخاري) ئیمامی (بوخاری) گێراویه تیه وه.

بزانه: له فه رمووده یه کی تر دا هاتوه: پینج شت به ده سته که وتووی خۆت بزانه پینشی پینج شت: گه نجیت پینشی پیربوونت، ساغیت پینشی نه خوشیت، هه بوونیت پینشی هه ژار بوونت، بئ ئیشیت پینشی پرنیشیت، ژیا نیت پینشی مردنت.

ئینجا بزانه: به خو ئاماده کردن بۆ مردن و بایه خ پئ نه دانی دنیا، مروؤ نه بیته خوشه ویستی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه ژیا نی پیغه مبه ر ﷺ به م شیوه یه بووه ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْفَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبَّكَ. فَقَالَ ﷺ: أَنْظِرْ مَاذَا تَقُولُ؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبَّكَ. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ ﷺ: إِنْ كُنْتَ تُحِبُّنِي فَأَعِدْ لِلْفَقْرِ تَجْفَأًا، فَإِنَّ الْفَقْرَ أَسْرَعُ إِلَى مَنْ يُحِبُّنِي مِنَ السَّيْلِ إِلَى مُنْتَهَاهُ﴾ رواه الترمذی، پیاویک گوئی: ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، والله خوشم ئەو ی. تا سئ جار، ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ئەگه ر راست ئەکه ی، خۆت بۆ هه ژاری ئاماده بکه، چونکه هه ژاری زووتر ئەگاته خوشه ویستانی من له لافاو که هه لئه سئ و ئەگاته شوینی خوی.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

١- (كَانَكَ غَرِيبًا أَوْ غَابِرَ سَبِيلٍ): پیغه مبه ر ﷺ فه رموئ: ﴿مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ﴾ رواه الترمذی، هه ر که سیک هه موو هه وئیک بۆ قیامهت بئ، خوا ی گه وره ده وه له مهن دی ئه خاته ناو دئ و هه موو کاریک بۆ کو ئەکاته وه بۆ پیک دینخ، پر قیشی بۆ دئ بئ ئەوه ی هه وئ بۆ بدا، به لام هه ر که سیک هه موو

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْأَرْبَعُونَ: فِي أَتْبَاعِ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ﴾

هه‌وایی بۆ دُنیا بئی، خوای گه‌وره هه‌ژاری ئه‌خاته نیو چاوانی و کاره‌کانی لێ‌په‌رته‌وازه ئه‌کاو بۆی پێک ناکه‌ون، جگه له به‌شی خۆی پزقی زیادی بۆ نابێ.

۲- (وَمِنْ حَيَاتِكَ لَمَوْتِكَ): پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فرموی: ﴿إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: عِلْمًا عُلِّمَهُ وَنَشْرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقَهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ﴾ رواه ابن ماجه، هه‌ندیك له‌و كرده‌وه چاكانه‌ی ئه‌گه‌نه موسوڵمان له‌ دواى مردنى: زانستێكى ئایینی‌یه كه‌ فێری خه‌لكی كردبێ، یان بلاوی كردبیته‌وه، مندالێكى باشه كه له پاش مردنی دوعای بۆ بكا، قورئانیكه به میرات به‌جێی هێشتبێ، یان مزگه‌وتێكى دروست كردبێ، یان خانووێكى بۆ پێتواران دروست كردبێ، یان پوباریك و ئاویك بۆ خواردنه‌وه‌و ده‌ستنویژ پێکی خستبێ، یان خێرێکی به‌ ده‌ستی خۆی كردبێ له‌ کاتی له‌ش ساغی و ژیا‌نی‌دا ئه‌ویش له‌ دواى مردن ئه‌یگاتێ.

﴿حه‌دیسی چل و یه‌كه‌م: شونێكه‌وتنی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (عبدالله) ی كورێ (عه‌مر) ی كورێ (عاس) خۆی و باوکی سه‌حابه‌نه، یه‌كێكه له‌ چوار (عبدالله) یه‌كان، له‌ (مه‌ككه‌) ی پیرۆز له‌ دایك بووه، به‌ (۱۱) سال له‌ باوکی خۆی بچووكتره (۷۰۰) هه‌دیسی گێراونه‌وه، له‌ سالی (۶۵) ی كۆچی له‌ (مه‌ككه‌) ی پیرۆز وه‌فاتى كرد، ته‌مه‌نی (۷۲) سال بوو. (قَالَ) ئه‌فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) ئیمان= بیروباوه‌ری كه‌ستان ته‌واو نابێ به‌ خواو پێغه‌مبه‌رو پۆزی دوا‌ی (حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ) تا وای لێ‌دێ: ئاره‌زوو هه‌وه‌سی خۆی (تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ) دواى ئه‌و شه‌ریعه‌ته ئه‌كه‌وێ: كه‌ من له‌ لای خوا هیناومه‌.

واته: ئه‌و كه‌سه موسوڵمانه‌و ئیمانی ته‌واوه، كه به‌ حوكمی خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پازی بئی، ئه‌گه‌ر به‌ هێچ جورێك به‌ حوكمی خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پازی نه‌بو، ئه‌وه كافر، جا ئه‌گه‌ر باوه‌ری پێ‌هه‌بوو، به‌لام ئیشی به‌ قورئان نه‌ئه‌كرد، ئه‌وه فاسقه، واته: موسوڵمانێکی ناته‌واوه، باوه‌ریشی ناته‌واوه، به‌و مه‌رجه‌ی وشه‌ی كوفری به‌ سه‌ر زوباندا نه‌هاتبێ، ئه‌گینا: ئه‌مه‌ش هه‌ر كافر.

خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌م بابته ئه‌فرموی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سویند به‌ خوای تو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بیروباوه‌ری هه‌یجان ته‌واو نه‌ی ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ﴾ تا ئه‌تو

نه کهن به حاکم ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ لهو کی شهی له نیوانیاندای پرو نه دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ نهک هر به ناشکرای به حوکمی تو رازی بنو بهس، به لکو نه بی به دلش رازی بنو هیچ گریه ک له ناو دلیاندا نه بی به هو ی نهو حوکمی تو کردوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ نه بی به تهوای خویان بده نه دهست حوکمی خواو پیغمبر ﷺ، نینجا به تیماندارو موسولمانی تهواو دانه ندرین.

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ الْحُجَّةِ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ) هه دیسیکی راسته، گیرامانه وه له کتیبی (الحجة) که داندراوی (نصر بن ابراهیم المقدسی) به، به لام له زنجیره ی پیاهه کانی نه م هه دیسه دا دوو که سیان تی دایه، زور که س لییان نارازی وه نه لئین: هه دیسه که لاوازه. زور که سیش لییان رازی وه نه لئین: هه دیسه که راسته وه هیزه. تیمامی (النواوی) به کی که له مانه، خوا له هه موویان رازی بی، نایه ته که ش به هیزی هه دیسه که به هیتر نه کا.

جا به هر جور بی، هر که سیک باوه پی بهو بهرنامه به نه بی که پیغمبر ﷺ هیناویه تی، نه وه کافره ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه مسلم، واته: سویند بهو خواجه ی گیانی (محمد) ی به دهسته، هر که سیک بانگه وازی منی بگاتن: جوله که بی، یان فه له بی، نینجا بمری و باوه پی بهو بهرنامه به ی من نه بی، نه وه نه چیتته دوزه خ.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ...): نه گهر ههواو هه وهس و پیخوشی دل گشتی نه کریته قوربانی ریبازه کی پیغمبر ﷺ، مروف نایته موسولمانی تهواو، پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، تیمانی کهستان تهواو نابی، تا منی خوشتر نهوی: له خوی و دایک و باوکی و منداله کانی و گشت خه لکی تر، واته: فه رمانی پیغمبر ﷺ بخاته پیش فه رمانی نه وانه و، له بهر خاتری نه وانه له فه رمانی پیغمبر ﷺ دهر نه چن.

۲- (حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ): خوی گه وره نه فه رموی: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ نه ی پیغمبر ﷺ نه گهر فه رمانت جی به جی نه کهن، بزانه: نه وان شوین ههواو هه وهسی خویان نه کهن، نایا کی گومر اتره لهو که سه ی شوین ههواو هه وهسی خوی که وتوه به بی شاره زایی به که له لای خوا؟.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْأَرْبَعُونَ: سَعَةُ مَغْفَرَةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي﴾

هروه ما پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿تَرَكْتُ فِيكُمْ أُمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ﴾ رواه الإمام مالك، دوو شتم له دواي خوږم بو نپوه هیشتوته وه، هه تا دهستیان پپوه بگرن گومړا نابن: قوپړانی پیروز، هه دیسه کانی پیغمبر ﷺ.

که وایو: پښتې (دیمقراطیه) و (اشتراکیه) و (ماسونیه) و (مارکسیه) گشتی گومړایی و لادانه: له پپیزی خواو پیغمبر ﷺ خوا بمانپاریزی، آمین.

﴿حَدِیْسِی چل و دووم: لِيُخَوِّشِبُونِي خَا كَه لِيَك زُورَه﴾

(عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گپړدراوه ته وه له (نه نه س) خوا لی پازی بی، هه فرموی (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغمبر ﷺ بوو نه یه فرموو: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى) خوی گه وره له هه دیسیکی (قدوسی) دا نه فرموی: (يَا ابْنَ آدَمَ) نه ی نه ته وه ی ناده می.

پزانه: باب (ناده م) باوکی هه موو نینسانیکه، دایکه (هه ووا) ش دایکی هه موویانه، له بهر نه وه یه که به نیمه نه گوتی: ناده می زاد. خوی گه وره باوکه ناده می له قوپړ دوست کرده، نینجا گیانی هیئاو ته بهر، دایکه (هه ووا) شی له په راسوی باب ناده می دوست کرده.

(إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي) نه تو هر کاتیک داوام لی بکوی له گوناوت خوږ بم (وَرَجَوْتَنِي) تکت لی کردم داوایه کت وه رېگرم، چونکه نه ترانی من خوایه کی به په حمو به دهسته لاتم (غَفَرْتُ لَكَ) منیش لیت خوږ نه بمو گوناوه کانت دانه پوښمو سزات ناده م (عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ) هه رچه ند گونا هیشت گه وره و زور بن (وَلَا أَبَالِي) من گوئ ناده مه گه وره یی و زوری گوناوه کانت.

پیغمبر ﷺ له هه دیسیکی تر دا نه فرموی: ﴿نَهْ كَه ر بهنده ی خوا گونا هیکی کردو په شیمان بو ووه له خوا پاراپه ووه گوئی: (خوایه تاوانم کرد هر نه توش له تاوان نه بووری و لیم بیووره). نینجا خوی گه وره نه فرموی: بهنده ی من تاوانی کردو زانی: خوایه کی وای هه یه له تاوانی خوږ نه بی و سزای تاوانیشی نه دا، نپوه شاهد بن: من وای خوږ بوم﴾. نه ی موسولمان هه موو دم هر داوا له خوا بکه له گوناوت خوږ بی پښت به که سی تر مه بهسته، که س ناتوانی گوناوه کانت له سهر لایبا.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه ی ناده می زاد (لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ) نه گه ر گوناوت نه وونده زور بی، بگاته (عَنَانَ السَّمَاءِ) هه وری ناسمان (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي) نینجا توبه ت کردو تکت لی کردم لیت خوږ بم (غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي) منیش لیت خوږ نه بم، هه رچه ند گونا هیشت زور بی.

يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيَا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً ﴿﴾ رواه الترمذی وقال: حديث صحيح.

به لَام نه گهر گونا که په یوه ندى به ئاده میزاده وه هه بوو: نه بی خاوه نه که ی پازی بکه ی بؤ
نه وه ی خوا توبه ت لوه ریگری. نه وه ش بزانه: ته نها ووتنی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) خوايه لیم خوش
به، به بی توبه کردن گونا که لانا، به لَام له لای خوا به دوعا نه نووسری و میزی گونا که
که م نه کاته وه.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه ی ئاده میزاد (إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي) نه گهر تو مردی و هاتیه لای من (بِقُرَابِ الْأَرْضِ
خَطِيَا) پر به زه مین گونا ته له گه ل خوت هیئا (ثُمَّ لَقَيْتَنِي) دوايي که گه یشتیه لای من،
دهر که وت (لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا) منت به خوايه کی تا کو ته نها ناسیبو و هاویه شت بؤ
دانه نابوم: له خوايه تی و له په رستندا (لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) منیش پر به زه وی
لیخو شبوونت بؤ دینم و له ناگری دوزه خ پزگارت نه که م (رواه الترمذی، وقال: حديث
صحيح) نیامی (تیرمزی) گیراویه تیه وه.

بزانه: خوی گوره ته نها له کافر خوش نابن، نیر له تاوانه کانی خه لکی دی خوش نه بی،
نه گهر حه ز بکا.

هه روه ها بزانه: هر که س به نیمانه وه بمری و بچیته دوزه خ، هر به قه د گونا که کانی
نه سوتی و نینجا پزگاری نه بی، به لَام کافر هه تا هه تیه له ناو ناگر ده مینیتیه وه.

نه ی موسولمانی خوشه ویست: پیغه مبه ر ﷺ نه فره رموی: (سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ) گه وره ی دوعای
لیخو شبوون، نه م دوعایه یه: ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى
عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأُتَوُّ
بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾ رواه البخاري، سبهینه و نیواران به دل و
زوبان نه م دوعایه بخوینه تا کو خوا لیت خوش بی و به به هه شت شادت بکا.

﴿چند تیگه یشتنیک له م جه دیسه دا﴾

- ۱- (مَا دَعَوْتَنِي، وَرَجَوْتَنِي): پیغه مبه ر ﷺ نه فره رموی: ﴿لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنْ
الدُّعَاءِ﴾ رواه الترمذی، هیچ خوا په رستییه که له لای خوا به پرتر نیه له دوعا کردن.
- ۲- (ثُمَّ اسْتَغْفِرْتَنِي غَفْرَتٌ لَكَ): پیغه مبه ر ﷺ نه فره رموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا
لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾ رواه مسلم،
سویندم به و خوايه ی گیانی منی به دهسته: نه گهر نیوه گونا نه که ن، خوی گه وره نیوه
لانه باو که لیکی تر نه مینی و گونا نه که ن و له خوا گه وره نه پارینته وه تا لیان خوش بی،
خوی گه وره ش لیان خوش نه بی.

۳- (لَا تُبَيِّنُكَ بِقَرَابَتِهَا مَغْفِرَةً): خۆای گه وره ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خۆای گه وره له تاوانی کافر یون خۆش نابێ، له گونا هه کانی به ره و خوار تر خۆش ئه بێ، له که سێک که خۆی هه ز بکا لی خۆش بێ. خۆدایه لی مان خۆش بیه. آمین... کۆتایی.

منیش به ندهی گونا م بار (عبدالله عبدالعزیز هه ر ته لی) م، شوکری خۆدا ئه که م که یار مه تی دام بېم به خزمه تکاری فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ، له خوا ئه پار پی مه وه که له خۆم و دایک و باوکم و دوستانم خۆش بێ و به به هه شت شادمان بکا و خیری پوونکردنه وه ی (چل هه دیسه که ی پیغه مبه ر) م ﷺ بۆ بنووسی و شادم بکا به دیتنی زاتی پاکی خۆی، بکا به خزمه تکاری ئایینی پیروزی ئیسلام، بکه یه نیت هه کاروانی شه هیدانی ریگای خۆی، که لی کوردی موسو لمانیش له ده ست زۆرداران پرگار بکا و له تۆمه تی هه زره تی (محمد المصطفی ﷺ) ده ریان نه کا. آمین.

ته وا و بوو، پیش نیوه پۆی پۆزی هه یینی (۲۱) ی مانگی مه ولودی پیغه مبه ر ﷺ، سالی (۱۴۱۳) ی کۆچی، به رامبه ر (۲۷) ی مانگی که لاویژ سالی (۲۶۹۲) ی کوردی، له شاری هه ولیژ- کوردستان. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ناوه پۆکی پوونکردنه وهی (الأربعین النواویة)

بابهت	لا پهره	بابهت	لا پهره
پیشه کی پوونکردنه وه.....	۳	حه دیسی (۱۰) إِنْ اللَّه طَیْب لَا یَقْبَل إِلَّا طَیْبًا.....	۳۶
پێناسه و پیشه کی ئیمامی (النواوی).....	۴	وه ده سه تهینانی حه لال، مه رجه کانی دوعا.	
چه ند زانستیکی هه دیس.....	۹	حه دیسی (۱۱) دَع مَایْرِیْبِکَ إلی مَایْرِیْبِکَ.....	۳۹
حه دیسی (۱) إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّیَّاتِ.....	۱۰	حه دیسی (۱۲) مِنْ حَسَنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ.....	۴۰
نیه تهینان، کۆچکردن بۆ خوا.		ئاشارکردنی گونا مه بیته هۆی لی نه بووردن.	
حه دیسی (۲) بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ.....	۱۳	حه دیسی (۱۳) لَا یُؤْمِنُ أَحَدُکُمْ حَتَّى یُحِبَّ.....	۴۲
پوونکه کانی ئیسلام: شاده مه تان، نوێژکردن،		ئیمان هه فتا و سێ پارچه یه	
زه کاتدان، پۆژوو، هه ج.		حه دیسی (۱۴) لَا یَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ.....	۴۳
پوونکه کانی ئیمان: باوه به خوا، به (ملائکه)،		به چه ند تاوانیک خوینی موسولمان حه لاله،	
به کتیه کانی خوا، به پیغه مه ران، به پۆژی		تیکدانی کومه لی موسولمانان تاوانه	
دوایی، به قه زاوقه ده ر.		حه دیسی (۱۵) مَنْ كَانَ یُؤْمِنُ بِاللَّهِ.....	۴۵
چاکه، پێنج په نهانه کان، نیشهانه کانی		زۆرگۆتن ناپه سنده، میوان و میوانداری.	
دونیا وێران بوون،		حه دیسی (۱۶) لَا تَغْضَبُ.....	۴۷
حه دیسی (۲) بَنِي الْإِسْلَامِ عَلَی خَمْسٍ.....	۲۰	ده رمانی تو ره یی، پاداشتی تو ره نه بوون.	
قه زا کردنه وه ی نوێژ، زه کات، پۆژوو، هه ج.		حه دیسی (۱۷) إِنْ اللَّه کَتَبَ الْإِحْسَانَ.....	۴۸
حه دیسی (۴) إِنْ أَحَدُکُمْ یَجْمَعُ خَلْقَهُ.....	۲۲	چۆنیه تی سه برپینی ئاژه له، سیاسه ت.	
قوناغه کانی کۆرپه ی ناو زگ، ده رمانخواردن		حه دیسی (۱۸) إِنْقِ اللَّهَ حِیْثَمَا کُنْتَ.....	۵۰
بۆ له باربردنی کۆرپه، نوێژی جه نازه له		گونا مه کانی بچوک به چاکه کردن لاده چن،	
سه رکۆرپه ی له بارچوو.		گونا مه کانی گه وره به تۆبه لاده چن،	
حه دیسی (۵) مَنْ أَحْدَثَ فِی أَمْرِنَا هَذَا.....	۲۶	ما فی ئاده مه یزاد به گه رده ن ئازادکردن لاده چن.	
شوێنکه وتنی جوله که و دیانه کان،		حه دیسی (۱۹) یَا غَلامُ إِنِّی أَعْلَمُکَ کَلِمَاتٍ.....	۵۲
(البدهة الحسنه)، (البدهة القبیحه).		پاراستنی ما فی خوا هۆی فریاکه وتنی خوا به،	
حه دیسی (۶) إِنْ الْحَلَالَ بَيْنَ الْحَرَامِ بَيْنَ.....	۲۸	(تَقْوَى) ترسان له خوا هۆی پزق و پزگار بوونه	
شوبهاتی نێوان حه رام و حه لال، (تقوی)،		له ته نگانه.	
دل سه رکرده ی هه مو نه ندانه کانه.		حه دیسی (۲۰) إِذَا لَمْ تَسْتَغِ فَاَصْنَعُ.....	۵۶
حه دیسی (۷) الدِّینُ النَّصِیحهُ.....	۳۱	شه رم به شیکه له ئیمان، شه رمکردن له خوا	
پێناسه و چۆنیه تی ئامۆژگاری.		پاراستنی نه ندانه کانه له تاوانکردن	
حه دیسی (۸) أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ.....	۳۲	حه دیسی (۲۱) قُلْ أَمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ.....	۵۷
یاخیبووانی شه ربعه تی ئیسلام ده کوژدین.		به رده وامبوون له سه ر ئیمان و خوا په رستی	
حه دیسی (۹) مَا نَهَيْتُکُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ.....	۲۴	هۆی موژده ی به هه شته.	
نه کردنی قه ده غه کراو له پیشتره له کردنی		حه دیسی (۲۲) أَرَأَيْتَ إِنْ صَلَّیْتَ الْکُتُبَاتِ.....	۵۹
فه رمانپیکراو، نه گه ر فه رمانپیکراو هه مو ی		دونیا فیتنه یه، ئافره ت فیتنه یه،	
نه کرێ نابێ به شه زۆره که ی وازی لی بهێنددێ،		دوتیا به ندیخانه ی ئیمانداره و به هه شتی کافره،	
نابێ بۆ نه نجامدانی ئاین په رته وازه یی بکێ.		چوونه به هه شته به په حمی خوا به.	

ناوه پوکى پوونکردنه وهى (الأربعين الفواوية)

لا پښه	بابه	لا پښه	بابه
۸۵	هدهیسی (۲۲) لا ضرر ولا ضرار.....	۶۱	هدهیسی (۲۳) الطهور شرط لا یمان...
	زیانلیدان له نیسلامدا نیه، پیناسه ی (ضرورۍ و حاجه)		که وری زیکری خوا، په وشته پاکه کانی
۸۷	هدهیسی (۲۳) لو يعطی الناس بدعواهم.....		پینغه مبه ران، کی کوړی قیامه ته؟
	چونیه تی دادکردن، مخرج کانی شامید، سویند خواردن، سزای سویندی به درو.	۶۳	هدهیسی (۲۴) یا عبادی انی حرمت الظلم علی نفسی وجعلته بینکم محرماً.....
۸۹	هدهیسی (۲۴) من رای منکم منکراً.....		هدهیسی قدوسی، جنوکه، که رده ن نارادکردن
	بی دهنکی له سر بی شرعی ده بیته هی سزادانی خوا، یارمه تی دانی کار به ده سستی		له دونیاد، (أستغفرالله) هی پښ و
	سته مکار بی به شت نه کا له ناوی که وسر		پر کار بیونه له تنگانه کان
۹۲	هدهیسی (۲۵) لا تحاسدوا ولا تناجشوا.....	۶۷	هدهیسی (۲۵) أن أناساً من أصحاب رسول الله قالوا للنبي ﷺ: ذهب أهل الدثور.....
	حه سودی چیه؟ دوستایه تی و دوستانیه تی یو خوا، مافی موسولمان له سر موسولمان،		پیناسه ژماره ی (صحابه) کان، زیکری دوی
	پر لیتانی موسولمان به گوړه ی پله ی خوی		نوړه کان، نادابی (جماع).
۹۴	هدهیسی (۲۶) من نفس عن مؤمن کریة.....	۷۰	هدهیسی (۲۶) کل سلاهی من الناس.....
	سو ککرنی باری قهر زدار، داپوشینی موسولمان، قورپا خویندنن به کوم له مزگه و تدا،		چیشته نوړ، ناشتکردنه وی موسولمانان،
	نه ژدی د دنیا سودی نیه له قیامه ت		یارمه تی دانی موسولمانان.
۹۷	هدهیسی (۲۷) إن الله کتب الحسنات.....	۷۲	هدهیسی (۲۷) البر حسن الخلق.....
	چاکه: یه که به دهیه، خرابه: یه که به یه که		په وشتی جوان به ورو سستی خه که ده کا، دلی
۹۹	هدهیسی (۲۸) من عادی لی ولیاً.....		مرؤه هست به خرابه نه کا، تاوان و زیانی
	خوا به رگری له دوستی خوی ده کا، به کړدنی واجب و سونه ت ده بیه دوستی خوا		(فتوی) دهری نه زان.
۱۰۱	هدهیسی (۲۹) إن الله تجاوز لی عن أمتی.....	۷۴	هدهیسی (۲۸) وعظنا رسول الله ﷺ.....
	سزای له بیر چوونه وی قورپان		پریازی هر چوار خه لیفه کان پریازی
۱۰۳	هدهیسی (۴۰) کن فی الدنيا کانک غریب.....		پینغه مبه ره، حفتاوسی گرومی گومرپا بوی
	خیری نه براوه له دوی مردنیش بوی ده چن		دوړه خی په پیداده بن.
۱۰۵	هدهیسی (۴۱) لا یؤمن أحکم حتی یكون هواً.....	۷۸	هدهیسی (۲۹) أخبرنی بعمل.....
	هر که سیک به شرعی خواو پینغه مبه ره		شه و نوړ، (جهاد) لوتکی به رزی نیسلامه،
	پازی نه بن ثیمانی نیه، جوله که دیان کافرن		زویان هی سزای دوړه خه.
۱۰۷	هدهیسی (۴۲) یا ابن آدم إنک ما دعوتی.....	۸۲	هدهیسی (۳۰) إن الله فرض فرائض.....
	لیبور دنی خوا زوره هر چنده گونا میش زور بن،		پیناسه واجب و حرام، هیچ که سیک له خوا
۱۰۸	دوعای (سید الاستغفار).....		به غیره تر نیه، بیر له خوا ناکه ی نه وه
	کوتای	۸۴	هدهیسی (۳۱) دلتی علی عمل إذا عملته.....
۱۰۹			ته ماع له دونیاو له مالی خه که مه که خواو
			خه که خوشیان د هی تی، سوپوون له سر
			وه ده سستی تانی که وری وی مال شایین تیک
			ده دا، نه وانه یو خوا په کتربیان خوش نه وی
			له ژر سیتی ری خوا ی که وره دانه.

